PSALTIREA

PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI

DAVID

PSALTIREA

din Biblia Voievodului Şerban Cantacuzino de la 1688 tălmăcită cu mila lui Dumnezeu întâia oară din limba elinească de fraţii Greceanu cu îndemnarea şi toată cheltuiala Sfântului Voievod Constantin Brâncoveanu.

Cu ajutorul lui Dumnezeu s-a reeditat în nouă grafie şi grai, anul 7526 de la Facerea lumii, anul mântuirii 2018.

1628

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

"Păstrați cărțile vechi, fiindcă va veni timpul şi veți avea nevoie de ele, pentru că cele noi vor fi schimbate" – sfat dat de duhovnici din veacul trecut

Iubite cititorule,

Cu ajutorul lui Dumnezeu, şi cu osteneala unor frați iubitori de Hristos, am reuşit să diortosim Psalmii Împăratului David din Biblia lui Şerban Cantacuzino – 1688. Tălmăcită întâia oară din limba greacă de frații Radu şi Şerban Greceanu, ajutați de: stolnicul Constantin Cantacuzino, fratele domnitorului, cărturar şi istoric renumit al acelor vremuri, Arhiereul Gherman din Nissa Capadociei şi Mitrofan, episcopul Huşilor. Tipărirea a început la data de 5 noiembrie 1687 sub domnitorul Şerban

Cantacuzino şi s-a terminat în ziua de 10 noiembrie 1688, după moartea acestuia, la începutul domniei lui Constantin Brâncoveanu.

A fost o mare provocare să aducem psalmii în graiul vorbit astăzi, fără a micşora puterea duhovnicească a acestora. Am remarcat încă din primele versete diferențele uluitoare dintre o Psaltire ce se găseşte astăzi în pangare sau librării şi psalmii de la 1688. Astfel, după îndelungi sfătuiri cu părinți dreptslăvitori am concluzionat că această Psaltire este necesară pentru a putea lupta "*împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh.*" (Ef: 6,12). În ultimul secol, vrăjmaşii lui Hristos au țesut cu dibăcie pânza de păianjen care astăzi acoperă ochii celor mai mulți dintre creştini. Iudeomasoneria a reuşit să nască şi să crească această blestemată erezie a ecumenismului, ajunsă iată la maturitate în vara anului 2016, odată cu

sinodul tâlhăresc din Creta. Dar pentru a ajunge să muşte din trupul Bisericii aşa cum o face astăzi ecumenismul, a fost nevoie de o pregătire prealabilă a terenului. O direcție importantă în acest proces o constituie modificarea cărților ortodoxe. Astfel, referindu-ne strict la Psaltire, au fost înlocuite anumite cuvinte, dându-le alte înțelesuri (spre exemplu: *demoni* a fost înlocuit cu *idoli, spovedi* a fost înlocuit cu *lăuda*, *zăbovi* a fost înlocuit cu *cugeta* ş.a.) sau au fost modificate anumite sensuri. Un alt exemplu îl avem în psalmul 90 versetul 6. În varianta de la 1688 avem: *"De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce în întuneric umblă, de întâmplare şi diavol de amiazăzi."*. În Biblia de la 1914, regăsim aceeaşi formă: *"De săgeata ce zboară ziua, de lucrul cel ce umblă în întuneric, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi''* În Biblia Sinodală din 1988, prima parte: *''Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,*" face parte din versetul 5, iar versetul 6 sună aşa: *''De lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru*

amiază." Aceeaşi "molimă" o găsim şi într-o Psaltire din 2013. Mergem aleator şi ne oprim la Psalmul 44 versetul 10, care în Biblia de la 1688 sună aşa: *''Smirnă şi stacti* (ulei de smirnă) *şi casie* (scorţişoară), *de la hainele tale; din turnuri de pil* (fildeş), *dintru care te-au bucurat fetele împăraților întru cinstea ta.*" În Biblia Sinodală 1988, acelaşi verset sună aşa: "*Smirna şi aloea îmbălsămează veşmintele Tale; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta;''* Observați printre alte modificări şi literele mari de la *tale*, *te* şi *ta*, dându-ne de înțeles că e vorba de Dumnezeu, ceea ce nu se regăseşte în Biblia de la 1688, nici în cea de la 1914. În Biblia Anania, versetul 10 e de fapt versetul 8 şi sună aşa: *''Smirnă şi balsam şi aloe mireasma şi-o răspândesc din veşmintele Tale; din palate de fildeş Te înveselesc ele, fiice de împărați, întru cinstea Ta.*" Putem da foarte multe exemple, dar ne vom întinde pe tot atâtea pagini câte are o Psaltire. Este evident că în ultima sută de ani, odată cu ecumenismul, s-au

diluat psalmii, s-au ”înmuiat” devenind aproape inofensivi pentru diavol. Ei au fost modificați fie de către întregi comisii, vezi Biblia Sinodală din 1988, fie de ierarhi masoni, fie de editurile deținute de aceeaşi ierahi masoni, fie de jidovi. O altă inovație a fost aceea a schimbării anumitor timpuri ale verbelor, plasând astfel acțiunea psalmilor în trecut, ca pe o poveste, un basm ce s-a petrecut în negura vremurilor. Astfel: *”Cel ce mă înalți pe mine din porțile morții”* a devenit *”Cel ce m-ai ridicat pe mine din porțile morții”* etc.

În varianta pe care o aveți în mână, rugăciunile dintre catisme, Pomelnicul şi Cântările lui Moise au fost preluate din *Psaltirea de la Neamț* din 1843.

Această Psaltire vine în ajutorul tuturor credincioşilor dreptslăvitori care vor să înalțe către Dumnezeu o rugăciune curată, bineplăcută Lui, psalmii din ea fiind cu adevărat rostiți de către Duhul Sfânt prin gura lui David.

Editorii

Pentru puterea Psalmilor şi ce este Psaltirea

Ce este soarele între celelalte lumini ale Cerului, aceea este *Psaltirea* între celelalte cărți insuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; *Psaltirea* luminează toate simțurile inimii, toate cugetele sufletului şi toate mişcările minții în acest *μικρος κοσμος*, adică *„lume în mic”* – căci astfel se înțelege omul a fi, o „lume în mic”; îl încălzeşte şi-l veseleşte, îl luminează prin cunoştința adevărului şi prin descoperirea dumnezeieştilor Taine. Îl cuprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilința lacrimilor. Îl veseleşte cu aducerea aminte de Dumnezeu şi cu făgăduința veşnicelor bunătăți ale Ierusalimului Ceresc. Încât nu este aşa de trebuincioasă călătoria Soarelui lumii, cât este citirea *Psaltirii* omului. Că zice Sfântul Ioan Gură de Aur: Mai bine să înceteze Soarele din călătoria sa, decât să înceteze citirea *Psaltirii*; că *Psaltirea*

este mai folositoare decât toate cărțile. Toate cărțile, zice, sunt de folos şi mare îngrijorare fac dracilor, dar nu ca *Psaltirea*. Zice şi Marele Vasilie: Nici o altă carte slăveşte pre Dumnezeu precum *Psaltirea*, nici se poate a se asemăna cu folosul ei. Voia îți este a şti folosurile ce se pricinuiesc din citirea *Psalmilor*? Însuți le vei pricepe, numai de vei citi cu luare aminte, cu trezvire şi cu pricepere, că nu este cu putință a număra ce poate lucra *Psaltirea*: Cu Îngerii slăveşte pre Dumnezeu; pre lumea cea din cer şi pre cea de sub cer o cheamă spre slavoslovia lui Dumnezeu; pre draci ceartă, mare plâns şi mare durere face diavolilor; pentru împărați, pentru boieri şi pentru toată lumea pre Dumnezeu roagă; lucrează sfințenie, pre suflet ca soarele luminează, ca apa curățeşte, ca focul încălzeşte, ca untul de lemn cu îndurarea lui Dumnezeu unge; poftele trupeşti, urgia şi mânia le potoleşte; înmulțeşte credința, nădejdea şi legătura dragostei; mai înainte spune cele viitoare, alege aceste de acum, aduce aminte de cele trecute. Citirea

Psalmilor cu luare aminte, şi din inimă împietrită scoate lacrimi. *Psaltirea* este partea cea aleasă cu Îngerii, cântarea preaiubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâiere bătrânilor, înfrumusețare tinerilor, luminare şi înțelepciune a pruncilor, podoabă preafrumoasă femeilor celor înțelepte; dătătoare de smerenie, izgonitoare trufaşilor draci, armă întru înfricoşările de noapte, odihnă ostenelilor de ziuă. *Psaltirea* este lucru îngeresc, moştenire cerească, tămâie duhovnicească. Şi ce zic multe? Tuturor toate este *Cartea Psalmilor*. Pentru aceasta unii au numit-o *Biblie* mică, pentru că toate câte sunt pre larg în cărțile Legământului Vechi şi ale celui Nou, toate sunt tâlcuite pre scurt de Duhul Sfânt în *Psaltire*. Alții au potrivit *Psaltirea* ca o comoară mare de obşte, căci toate vistieriile înțelepciunii şi ale cunoştinței de Dumnezeu sunt ascunse într-însa. Această neîmputinată şi fără de preț mare comoară o hărăzesc dragostei tale, iubite cititorule, ca dintru asta să-ți agoniseşti ție bogăție veşnică,

nestricăcioasă, păstrată în ceruri, unde furii nu se apropie, nici rugina o strică. Căreia şi noi, ca să ne învrednicim împreună cu voi, pre cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă, şi Lui împreună de toate să-i dăm mulțămită. Amin.

***P**linire,*

***S**lăvire,*

***A**rmură,*

***L**ucire,*

***T**răire,*

***I**ertare,*

***R**ugă,*

***E** stare.*

Amin!

RÂNDUIALĂ

cum se cade a citi Psaltirea deosebi.

De eşti preot, începe aşa: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...**
Iară de nu, zi: **Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte pre noi, Amin.**
Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., şi după *Tatăl nostru...,*
Troparele, glas 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a Prorocului Tău, Doamne, cer arată Biserica Ta, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră.

Şi acum...

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, mântuire trebuindu-mi, cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să dea mie iertare pentru răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi *Doamne miluieşte,* de 40 de ori.

Şi te închină cât îți este cu putință. După aceea, începe rugăciunea aceasta către Preasfânta Treime, la începutul Psaltirii:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută şi îndreptează inima mea spre a începe cu înţelegere şi a sfârşi cu lucruri bune aceşti de Dumnezeu insuflaţi

Psalmi, pre care Sfântul Duh prin buzele lui Davíd i-a revărsat, pre care acum voi grăi, eu nevrednicul. Ci înţelegând a mea nepricepere, căzând mă rog Ţie, ajutorul cel de la Tine cerând. Doamne, îndreptează mintea mea şi-mi întăreşte inima, nu de graiurile buzelor să mă îngreunez, ci de înţelesul celor grăite să mă veselesc, şi să mă gătesc spre lucrarea celor bune, ca să mă învăţ şi grăiesc; ca, prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată, părţii celei dea dreapta părtaş să fiu, cu toţi aleşii Tăi. Şi acum, Stăpâne, blagosloveşte ca, suspinând din inimă, cu limba să cânt grăind aşa:

***Veniți să ne închinăm...*, de 3 ori.**

Apoi stai puțin, până ce se liniştesc toate simțirile. Atunci fă începutul, nu în grabă, fără lenevire, şi cu umilință şi în zdrobirea inimii zi acestea: *Fericit omul...,* încet şi cu înțelegere, cu luare aminte, iară nu grăbindu-te, pentru ca şi cu mintea să înțelegi cele grăite.

CATISMA ÎNTÂIA

PSALMUL 1

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi.

A lui David proroculuí şi împăratului

1 Fericit omul care n-a mers în sfatul necuraților şi în calea păcătoşilor n-a stat şi pe scaunul ucigaşilor n-a şezut,

2 Ce în legea Domnului – voia lui, şi în legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.

3 Şi va fi ca lemnul cel răsădit lângă trecătorile apelor, care roada lui va da în

vremea lui şi frunza lui nu va cădea; şi toate, oricâte va face, se vor îndrepta.

4 Nu aşa – necredincioşii, nu aşa, ci ca praful care-l aruncă vântul de pe fața pământului.

5 Pentru aceea nu vor învia necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepților.

6 Căci cunoaşte Domnul calea drepților, şi calea necredincioşilor va pieri.

PSALMUL 2

1 Pentru ce s-au înfierbântat limbile şi noroadele au cugetat deşarte?

2 Şezut-au aproape împărații pământului, şi boierii s-au adunat într-un loc asupra Domnului şi asupra unsului Lui:

3 ”Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de peste noi jugul lor”.

4 Cel ce locuieşte în ceruri va batjocori pe dânşii, şi Domnul va defăima pe ei.

5 Atunci va grăi către dânşii cu urgia Lui, şi cu mânia Lui va tulbura pe dânşii:

6 ”Şi Eu M-am pus împărat de Dânsul peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, povestind porunca Domnului.

7 Domnul zise către Mine: Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut.

8 Cere de la Mine, şi-Ţi voi da ție limbile moştenirea Ta, şi ținerea Ta, marginile pământului.

9 Paşte-vei pe dânşii cu toiag de fier, ca vasele olarului zdrobi-vei pe dânşii”.

10 Şi acum, împăraților, pricepeți! Certați-vă toți aceia care judecați pământul!

11 Slujiți Domnului cu frică şi vă bucurați Lui cu cutremur.

12 Apucați învățătura, ca nu cumva Se va mânia Domnul şi veți pieri din calea cea dreaptă.

13 Când se va aţâța degrabă mânia Lui, fericiți toți aceia care nădăjduiți spre Dânsul.

PSALMUL 3

Psalmul lui David, când fugea de către fața lui Avesalom, fiul lui

1 Doamne, ce se înmulțiră cei ce mă necăjesc? Mulți se scoală asupră-mi!

2 Mulți zic sufletului meu: ”Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui”.

3 (Strigare) Şi Tu, Doamne, ajutorul meu eşti, slava mea, şi înălțând capul meu.

4 Cu glasul meu către Domnul am strigat şi mă ascultă din muntele cel sfânt al Lui.

5 (Strigare) Şi eu m-am culcat şi am adormit, sculatu-m-am, căci Domnul îmi va ajuta mie.

6 Nu mă voi teme de zeci de mii de noroade ale celor ce împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu,

7 Că Tu ai lovit pe toți aceia ce mă vrăjmăşesc în deşert; dinții păcătoşilor ai zdrobit.

8 A Domnului e mântuirea, şi peste norodul Tău, blagoslovenia Ta. Slavă.

PSALMUL 4

La săvârşit, în laude, psalmul lui David

1 Când am strigat eu, ascultatu-m-ai, Dumnezeul dreptății mele! Întru primejdie lărgit-ai pe mine!

2 Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă ruga mea.

3 Fii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deşertăciunea şi cercați minciuna?

4 (Strigare) Şi cunoaşteți că a minunat Domnul pe cel curat al Lui; Domnul mă va asculta, când voi striga către El.

5 Mâniați-vă, şi nu greşiți; cele ce ziceți întru inimile voastre, în aşternuturile voastre vă umiliți.

6 (Strigare) Jertfiți jertfa dreptății şi nădăjduiți spre Domnul. Mulți zic: ”Cine va arăta nouă bunătățile?”

7 Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie la inima mea,

8 De roada grâului, vinului şi undelemnului lor s-au înmulțit.

9 Cu pace deodată mă voi culca şi voi adormi,

10 Căci Tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai aşezat.

PSALMUL 5

La săvârşit, pentru cea moştenitoare

1 Graiurile mele bagă-le în urechi, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2 Ia aminte glasului rugii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu,

3 Căci către Tine mă voi ruga, Doamne! Dimineața asculta-vei glasul meu;

4 Dimineața voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea. Că Tu nu eşti un Dumnezeu care vrei fărădelegea;

5 Nu va nemernici lângă Tine cel ce vicleneşte, nici nu vor rămâne cei fărădelege în preajma ochilor Tăi.

6 Urât-ai pe toți cei ce fac fărădelegea. Pierde-i-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna;

7 Pe bărbatul sângiuirilor şi viclean îl urăşte Domnul.

8 Şi eu, întru mulțimea milei Tale, intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi către biserica cea sfântă a Ta, cu frica Ta.

9 Doamne, povățuieşte-mă întru dreptatea Ta, pentru vrăjmaşii mei!

10 Îndreptează înaintea Ta calea mea. Căci nu este în rostul lor adevăr, inima lor e deşartă;

11 Groapă deschisă, grumazul lor; cu limbile lor vicleneau. Judecă-i pe ei, Dumnezeule;

12 Cadă din sfaturile lor; după mulțimea necredinței lor scoate-i pe dânşii, căci Te-au amărât, Doamne.

13 Şi să veselească toți cei ce nădăjduiesc spre Tine; în veac se vor bucura şi vei sălăşlui întru ei.

14 Şi se vor făli întru Tine toți cei ce iubesc numele Tău, căci Tu vei blagoslovi pe cel drept.

15 Doamne, ca cu o armă de bună voire ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

La săvârşit, întru laude, pentru a opta

1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă cerți.

2 Miluieşte-mă, Doamne, căci slab sunt; vindecă-mă, Doamne, căci se tulburară oasele mele;

3 Şi sufletul meu se tulbură foarte; şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne, şi izbăveşte sufletul meu.

4 Mântuieşte-mă pentru mila Ta!

5 Căci nu este în moarte pomenirea Ta; şi în iad cine se va mărturisi Ție?

6 Ostenit-am întru suspinul meu, scălda-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda.

7 Se tulbură de mânie ochiul meu, învechitu-m-am întru toți vrăjmaşii mei.

8 Depărtați-vă de la mine toți cei ce faceți fărădelege, căci a ascultat Domnul glasul plângerii mele.

9 Auzit-a Domnul ruga mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10 Ruşineze-se şi să se tulbure foarte toți vrăjmaşii mei; întoarcă-se şi să se ruşineze foarte degrabă. Slavă.

PSALMUL 7

Psalm al lui David care i-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni

1 Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc; mântuieşte-mă de toți cei ce mă gonesc şi mă mântuieşte,

2 Ca nu cândva va răpi ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce mântuieşte, nici cel ce hălăduieşte.

3 Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut acestea, de este strâmbătate întru mâinile mele,

4 De am răsplătit celor ce-mi dau mie rele, să cad de la vrăjmaşii mei deşert,

5 Să gonească vrăjmaşul sufletul meu şi să apuce, şi să calce la pământ viața mea şi mărirea mea în țărână să o sălăşluiască.

6 (Strigare) Scoală-Te, Doamne, cu urgia Ta, înalță-Te cu mânie asupra vrăjmaşilor Tăi;

7 Şi Te scoală Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca care ai poruncit, şi adunarea noroadelor Te va înconjura,

8 Şi pentru aceasta întru înălțime întoarce-Te. Domnul va judeca noroadele;

9 Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, şi după nerăutatea care-i asuprămi.

10 Sfârşească-se dar vicleşugul celor păcătoşi şi vei îndrepta pe cel drept, cercetând inimile şi muşchii, Dumnezeule.

11 Drept e ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe cei drepți la inimă.

12 Dumnezeu judecător drept e şi tare şi mult îngăduitor şi neaducând urgie, în toate zilele.

13 De nu vă veți întoarce, sabia Lui o va luci, arcul Lui l-a încordat şi l-a gătit pe el

14 Şi întru el a gătit arme de moarte;
săgeţile Lui celor ce ard le-a făcut.

15 Iată, chinui strâmbătatea, zămisli
dureri şi născu fărădelege.

16 Groapă săpă şi o adânci pe ea şi va
cădea în groapa care a făcut-o.

17 Întoarce-se-va durerea lui la capul lui
şi pe creştetul lui strâmbătatea lui se va
pogorî.

18 Mărturisi-mă-voi Domnului după
dreptatea Lui şi voi cânta numelui
Domnului Celui Înalt.

PSALMUL 8

La săvârşit, pentru teascuri

1 Doamne, Domnul nostru, foarte e
minunat numele Tău întru tot
pământul!

2 Căci s-a ridicat mare cuviinţa Ta mai
sus de ceruri.

3 Din rostul pruncilor şi sugătorilor ai întărit laudă pentru vrăjmaşii Tăi, ca să surpe pe vrăjmaşi şi izbânditori.

4 Căci voi vedea cerurile, lucrurile degetelor Tale, luna şi stelele care Tu le-ai întemeiat.

5 Ce este omul, căci pomeneşti pe el? Sau fiul omului, căci socoteşti pe el?

6 Micşoratu-l-ai pe dânsul mai puțin decât îngerii, cu mărire şi cu cinste l-ai încununat pe el şi l-ai pus pe dânsul peste faptele mâinilor Tale,

7 Toate le-ai supus sub picioarele lui. Oile şi vacile toate; şi încă şi dobitoacele câmpului,

8 Păsările cerului şi peştii mării, cele ce merg pe cărările mărilor.

9 Doamne, Domnul nostru, foarte este minunat numele Tău în tot pământul.

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Întru fărădelegi zămislit fiind eu, curvarul, nu cutez să caut la înălţimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, curăţeşte-mă pre mine, păcătosul, şi mă mântuieşte. De vreme ce dreptul abia se mântuieşte, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul? Cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei: ci cu năimiţii din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Braţele părinteşti grăbeşte a deschide mie, căci întru pierzare am cheltuit toată viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am la cer şi înaintea Ta.

Şi acum...

Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, pre Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, neîncetat Îl roagă, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate tuturor, şi îndreptarea vieţii, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotţiitorule cel neajuns, Începătorule al luminii şi Puterea cea mai presus de minte; Părintele Cuvântului celui ipostatic şi Purcezătorul celui de o putere al Tău Duh; Care pentru mila milostivirii şi negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea firea omenească, cea întru întunericul păcatului ţinută, ci, cu dumnezeieştile lumini ale sfintelor Tale învăţături, a Legii şi a Prorocilor, ai luminat lumea; iară întru cele de apoi, pre acel Unul născut Fiul Tău bine ai voit în trup a ne străluci, şi către strălucirea luminării Tale pre noi a povăţui; fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre,

şi dăruieşte nouă, Dumnezeule, cu priveghetoare şi trează inimă să petrecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând venirea Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor. Ca nu culcaţi şi dormind, ci privegând şi îndeletnicindu-ne cu lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, şi întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul celor ce prăznuiesc neîncetat, şi nespusa dulceaţă a celor ce văd negrăita frumuseţe a feţei Tale. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui celui fără de început, împreună şi celui Unuia născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9

La săvârşit, pentru cele ascunse ale fiului lui, psalmul lui David

1 Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea, povesti-voi toate minunile Tale.

2 Veseli-mă-voi şi mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numelui Tău, Înalte.

3 Când se va întoarce vrăjmaşul meu înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de la faţa Ta.

4 Căci ai făcut judecata mea şi legiuirea mea, şezut-ai pe scaun, Cel ce judeci dreptatea.

5 Certat-ai limbile şi pieri necredinciosul, numele lor l-ai stins în veac şi în veacul veacului.

6 Vrăjmaşului îi lipsiră săbiile cu desăvârşire şi cetăți ai surpat.

7 Pieri pomenirea lui cu sunet, şi Domnul în veac rămâne.

8 Gătit-ai cu judecată scaunul Lui; şi El va judeca lumea cu dreptate, judeca-va norodul cu dreptate.

9 Şi Se făcu Domnul scăpare săracului, ajutor la bune vremi, întru necazuri.

10 Şi nădăjduiască întru Tine cei ce cunosc numele Tău, căci n-ai părăsit pe cei ce Te cercetează, Doamne!

11 Cântați Domnului, Celui ce locuieşte în Sion, povestiți întru limbi tocmelile Lui!

12 Căci Cela ce cercetează sângiuirile lor Şi-a adus aminte. N-a uitat strigarea săracilor. Miluieşte-mă, Doamne!

13 Vezi smerenia mea de către vrăjmaşii mei,

14 Cela ce mă înalți pe mine din porțile morții, pentru ca să povestesc toate laudele Tale, în porțile fetei Sionului.

15 Veseli-ne-vom întru mântuirea Ta; înfipseră-se limbile întru stricăciunea care au făcut;

16 În lațul acesta care au ascuns prinse-se piciorul lor.

17 Cunoaşte-Se Domnul, judecăți făcând! Întru faptele mâinilor Lui se prinse păcătosul.

18 (Cântare a strigării) Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate limbile cele ce uită pe Dumnezeu.

19 Căci nu până în sfârşit se va uita săracul, răbdarea săracilor nu va pieri desăvârşit.

20 Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, judece-se limbile înaintea Ta.

21 Pune, Doamne, tocmitor de lege peste ei; cunoască limbile că oameni sunt.

22 (Strigare) Pentru ce Doamne, stai de departe, treci cu vederea la bune vremi întru necazuri?

23 Când se semeţeşte necredinciosul, aţâţă-se săracul; prinzându-se întru sfaturile care le socotesc.

24 Căci se laudă păcătosul întru poftele sufletului lui, şi cel ce face strâmbătate se binecuvântează.

25 Întărâtă pe Domnul păcătosul, după mulțimea urgiei lui; nu va cerceta.

26 Nu este Dumnezeu înaintea lui, spurcă-se căile lui în toată vremea.

27 Strică-se judecățile Tale de către fața lui, tuturor vrăjmaşilor lui va stăpâni de tot.

28 Pentru că zise întru inima lui: ”Nu mă voi clătina din rudă în rudă, fără de rău.”

29 Care de blestem rostul lui este plin şi de amărăciune şi de vicleşug; sub limba lui osteneală şi durere.

30 Şade întru vicleşug cu cei avuți, întru ascunsuri, ca să ucidă pe cel nevinovat;

31 Ochii lui la cel sărac se uită.

32 Pândeşte întru ascuns, ca leul la stâna lui; pândeşte ca să apuce pe sărac, să apuce pe sărac dacă-l va trage pe el.

33 În laţul lui va smeri pe el; pleca-se-va şi va cădea dacă va stăpâni el pe săraci.

34 Pentru că a zis întru inima lui: ”Uitat-a Dumnezeu! Întors-a faţa Lui, ca să nu vadă desăvârşit”.

35 Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi desăvârşit.

36 Pentru care lucru a întărâtat necredinciosul pe Dumnezeu? Pentru că a zis în inima lui: ”Nu va cerceta”.

37 Vezi, că Tu osteneala şi durerea socoteşti, ca să-l dai pe el în mâinile Tale.

38 Ţie s-a lăsat săracul, sărmanului Tu ai fost ajutor.

39 Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău; cerca-se-va păcatul lui şi nu se va afla.

40 Domnul Împărat e în veac şi în veacul veacului! Pieriți, limbi, din pământul Lui!

41 Pofta săracilor ascultat-ai, Doamne, la gătirea inimilor lor luat-a aminte urechea Ta.

42 Judecă săracului şi smeritului, pentru ca să nu mai adauge încă a se mări omul pe pământ.

PSALMUL 10

La săvârşit, psalmul lui David

1 Spre Domnul nădăjduiesc. Cum va grăi sufletului meu: ”Mută-te prin munți ca o vrabie?”

2 Căci, iată, păcătoşii au întins arcul, gătiră săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru ceață pe cei drepți la inimă.

3 Căci carele Tu ai întărit, ei le-au surpat; şi dreptul ce-a făcut?

4 Domnul, în biserica cea sfântă a Lui; Domnul, în cer scaunul Lui.

5 Ochii Lui la cel sărac privesc, genele Lui cercetează pe fiii oamenilor.

6 Domnul cercetează pe cel drept şi pe cel necredincios; iar cel ce iubeşte strâmbătatea urăşte sufletul Lui.

7 Ploua-va peste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă pucioasă; şi duh de vifor partea paharului lor.

8 Căci drept e Domnul şi dreptăţi a iubit, îndreptări a văzut faţa Lui. Slavă.

PSALMUL 11

La săvârşit, pentru a opta, psalmul lui David

1 Mântuieşte-mă, Doamne, căci a lipsit cel curat, căci s-au împuţinat adevărurile de către fiii oamenilor.

2 În deşert a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene la inimă, şi în inimă au grăit rele.

3 Piarză de tot Domnul toate buzele cele viclene şi limba grăitoare mare,

4 Pe cei ce au zis: ”Limba noastră vom mări, buzele noastre lângă noi sunt; cine este nouă Domn?”

5 ”Pentru necazul sărăcilor şi suspinul sărmanilor acum Mă voi scula – zice Domnul;

6 Pune-voi întru mântuire, Mă voi îndrăzni întru el”.

7 Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit ispitit pământului, curățit de 7 ori.

8 Tu, Doamne, să ne păzeşti pe noi şi să ne cruți pe noi de către neamul acesta şi în veac.

9 Împrejur necredincioşii umblă; după înălțimea Ta ai înmulțit fiii oamenilor.

PSALMUL 12

La săvârşit, psalmul lui David

1 Până când, Doamne, mă vei uita desăvârşit, până când întorci fața Ta de la mine?

2 Până când voi pune sfaturi întru sufletul meu, dureri în inima mea, ziua şi noaptea?

3 Până când se va înălța vrăjmaşul meu asupra mea? Caută, ascultă-mă, Doamne, Dumnezeul meu.

4 Luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm de moarte, ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: ”Întăritu-m-am către dânsul”.

5 Cei ce mă necăjesc bucura-se-vor de mă voi clătina; şi eu spre mila Ta nădăjduiesc.

6 Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce a făcut bine mie, şi voi cânta numelui Domnului Celui Înalt.

PSALMUL 13

La săvârşit, psalmul lui David

1 Zise cel fără minte întru inima lui: ”Nu este Dumnezeu!”

2 Stricară-se şi se urâră întru meşteşugiri; nu este făcând bunătate, nu este până întru unul.

3 Domnul din cer Se plecă peste fiii oamenilor, ca să vadă de este pricepând sau cercetând pe Dumnezeu.

4 Toți s-au abătut, odată s-au netrebnicit; nu este făcând bunătate, nu este până la unul.

5 Nu vor cunoaşte toți cei ce fac fărădelegea? Cei ce mănâncă pe norodul

Meu cu mâncare de pâine. Pe Domnul nu L-au chemat.

6 Acolo s-au înfricoşat cu frică, unde nu era frică,
Căci Domnul – în rudă dreaptă.

7 Sfatul săracului l-aţi ruşinat, căci Domnul nădejdea lui este:

8 ”Cine va da din Sion mântuirea lui Israil?” Când va întoarce Domnul robimea norodului Său, bucura-se-va Iacov şi se va veseli Israil. Slavă.

PSALMUL 14

La săvârşit, psalmul lui David

1 Doamne, cine va nemernici întru sălaşul Tău, sau cine va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău?

2 Mergând fără prihană şi făcând dreptate,

3 Grăind adevăr în inima lui; carele n-a viclenit în limba lui

4 Şi n-a făcut vecinului lui rău, şi ocară n-a luat pe cei de aproape ai lui.

5 Defaimă-se înaintea Lui cel ce vicleneşte, iar pe cei ce se tem de Domnul va slăvi;

6 Cel ce jură aproapelui lui şi nu defaimă, argintul lui n-a dat spre camătă şi daruri pentru cei nevinovați n-a luat.

7 Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15

Scrisoare pe stâlp, a lui David

1 Păzeşte-mă, Doamne, căci spre Tine am nădăjduit. Zis-am Domnului: ”Domnul meu eşti Tu, căci bunătățile mele nu-Ți trebuiesc”.

2 Sfinților celor din pământul Lui s-au minunat Domnul, toate voile Lui întru dânşii.

3 Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor, după acestea au sârguit.

4 Nu voi aduna adunările lor din sângiuiri, nici voi pomeni numele lor pe buzele mele.

5 Domnul, partea moştenirii mele şi paharului meu; Tu eşti Cel ce aşezi moştenirea mea mie.

6 Funii au căzut peste mine întru cei mai tari, pentru că moştenirea mea mai tare este mie.

7 Binecuvânta-voi pe Domnul, Cela ce m-a înțelepțit pe mine; şi încă şi până în noapte m-au certat muşchii mei.

8 Vedeam pe Domnul înaintea mea pururea, căci din dreapta mea este, pentru ca să nu mă clintesc.

9 Pentru aceea veseli-se-va inima mea şi se bucură limba mea şi încă şi trupul meu se va sălăşlui spre nădejde,

10 Căci nu vei părăsi sufletul meu la iad, nici vei da pe cel curat al Tău să vadă stricăciune.

11 Arătat-ai mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta, înfrumusețări în dreapta Ta, desăvârşit.

PSALMUL 16

Rugăciunea lui David

1 Ascultă, Doamne, dreptățile mele, ia aminte la rugăciunea mea,

2 Bagă în urechi ruga mea, nu cu buze viclene.

3 De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă dreptăți.

4 Ispitit-ai inima mea, socotit-ai noaptea; ispititu-m-ai, şi nu s-a aflat întru mine strâmbătate.

5 Ca să nu grăiască rostul meu lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

6 Întăreşte umblările mele întru cărările Tale, pentru ca să nu se clintească paşii mei.

7 Eu am strigat, căci m-ai ascultat, Dumnezeule; pleacă urechea Ta mie şi ascultă cuvintele mele.

8 Minunează milele Tale, Cela ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc spre Tine,

9 De cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului;

10 Întru acoperirea aripilor Tale mă voi acoperi de către fața necredincioşilor, celor ce m-au necăjit pe mine.

11 Vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins; seul lor au închis, gura lor a grăit mândrie.

12 Scoțându-mă, acum m-au înconjurat, ochii lor puseră ca să mă abată la pământ.

13 Luară-mă ca un leu gata la vânat şi ca un pui de leu locuind întru ascunsuri.

14 Scoală-Te, Doamne, apucă-i pe ei şi-i împiedică pe dânşii! Izbăveşte sufletul meu de cel necurat, sabia Ta de la vrăjmaşii mâinii Tale.

15 Doamne, din puțini de la pământ împarți pe ei în viața lor; şi de cele ascunse ale Tale se umplu pântecele lor.

16. Săturatu-s-au de fii şi au lăsat rămăşiţele pruncilor lor.

17 Iar eu întru dreptate ivi-mă-voi feţei Tale, sătura-mă-voi, arătându-mi-se mărirea Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăinţă nu aduc. Şi mă tem de tăiere, şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: Mai înainte de nevoia aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte. Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, însumi mă înviforez de multe greşale; ci la limanul cel lin prin pocăinţă mă îndreptează, Doamne, şi mă mântuieşte.

Slavă …

Miluieşte-mă, a zis David, şi eu strig către Tine: Greşit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăinţă ştergând, miluieşte-mă.

Şi acum…

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să izbăvească pre noi de toată răutatea şi nevoia vrăjmaşului, şi să dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru milele îndurărilor tale, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deşteaptă, înţelegere nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt, către câştigarea şi îndestularea adevărului celui în Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

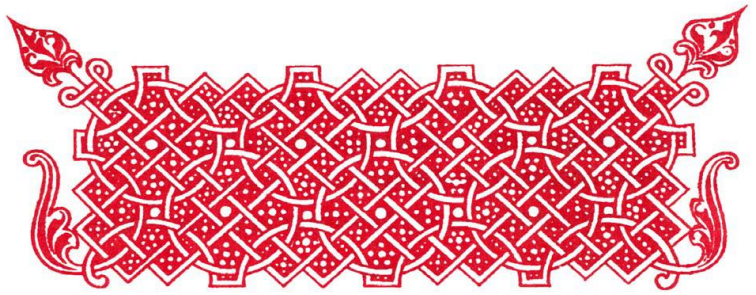

CATISMA A TREIA

PSALMUL 17

La săvârşit, copilului Domnului, lui David, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul, şi zise,

1 Îndrăgi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea.
Domnul, întărirea mea şi scăparea mea
şi izbăvitorul meu,

2 Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi
nădăjdui spre Dânsul,

3 Scutitorul meu şi cornul mântuirii
mele şi sprijinitorul meu.

4 Lăudând voi chema pe Domnul şi de vrăjmaşii mei mă voi mântui.

5 Cuprinsu-m-au dureri de moarte şi pâraiele fărădelegii m-au tulburat.

6 Chinurile iadului m-au înconjurat; apucatu-m-au laţurile morţii.

7 Şi, necăjindu-mă, am chemat pe Domnul şi către Dumnezeul meu am strigat.

8 Auzit-a din biserica cea sfântă a Lui glasul meu şi strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.

9 Şi se clătină şi plin de cutremur se făcu pământul şi temeliile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat, căci S-a urgisit pe ele Dumnezeu.

10 Suitu-s-a fum întru urgia Lui şi foc de la faţa lui se va aprinde, cărbuni s-au aţâţat de către Dânsul.

11 Şi plecă cerurile şi Se pogorî, şi
negură sub picioarele Lui.

12 Şi Se sui peste heruvim şi zbură, şi
zbură pe aripile vânturilor.

13 Şi puse întuneric ascunderea Lui,
împrejurul Lui cortul Lui, întunecoasă
apă în norii văzduhurilor.

14 De lucire înaintea Lui norii au trecut,
grindină şi cărbuni de foc.

15 Şi tună din cer Domnul şi Cel Înalt a
dat glasul Lui.

16 Trimise săgeți şi risipi pe ei, şi fulgere
a înmulțit şi-i tulbură pe ei.

17 Şi se iviră izvoarele apelor şi se
descoperiră temeliile lumii,

18 De certarea Ta, Doamne, de suflarea
Duhului urgiei Tale.

19 Trimise dintru înălțime şi mă luă pe
mine, mă apucă din ape multe.

20 Mântui-mă-va dintru tari vrăjmaşii mei şi de cei ce mă urăsc pe mine, căci se întăriră mai mult decât mine.

21 Apucatu-m-au în ziua răutății mele şi Se făcu Domnul întăritura mea.

22 Şi mă scoase întru lărgime, izbăvi-mă-va, căci m-a vrut.

23 Şi-mi va da Domnul după dreptatea mea şi după curățenia mâinilor mele îmi va da.

24 Căci am păzit căile Domnului şi n-am păgânit de la Dumnezeul meu.

25 Căci toate judecățile Lui înaintea mea şi dreptățile Lui nu s-au depărtat de la mine.

26 Şi voi fi fără prihană cu Dânsul şi mă voi păzi de fărădelegea mea.

27 Şi-mi va da Domnul după dreptatea mea şi după curățenia mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

28 Cu cel drept, drept vei fi; şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29 Şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic vei îndărătnici.

30 Căci Tu norodul smerit vei mântui şi ochii mândrilor vei smeri.

31 Căci Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne, Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu.

32 Căci întru Tine mă voi izbăvi de bântuială şi cu Dumnezeul meu voi sări zidul.

33 Dumnezeul meu, fără prihană e calea Lui, cuvintele Domnului lămurite-s, scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc în Dânsul.

34 Pentru că cine e Dumnezeu, afară de Domnul? Sau care e Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?

35 Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere şi a pus fără prihană calea mea,

36 Întărind picioarele mele ca unui cerb, şi peste cele înalte punându-mă,

37 Învățând mâinile mele la război şi ai pus arc de aramă brațele mele.

38 Şi ai dat mie scut de mântuire şi dreapta Ta m-a sprijinit.

39 Şi învățătura Ta m-a îndreptat desăvârşit şi certarea Ta aceasta mă va învăța.

40 Lărgit-ai paşii mei dedesubtul meu, şi n-au slăbit urmele mele.

41 Goni-voi pe vrăjmaşii mei şi voi prinde pe dânşii, şi nu mă voi întoarce, până unde vor lipsi.

42 Necăji-voi pe dânşii şi nu vor putea să stea, cădea-vor sub tălpile mele.

43 Şi mă încinseşi cu putere la război,

împiedicat-ai pe toți cei ce se scoală asupra mea dedesubtul meu.

44 Şi pe vrăjmaşii mei datu-mi-ai dos şi pe cei ce mă urăsc i-ai pierdut de tot.

45 Strigară, şi nu era cel ce mântuieşte, către Domnul, şi nu i-a ascultat pe dânşii.

46 Şi îi voi mărunți pe ei ca țărâna în fața vântului, ca tina ulițelor voi mărunți pe dânşii.

47 Izbăvi-mă-vei de cearta norodului, pune-mă-vei cap neamurilor.

48 Norodul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie, întru auzul urechii m-a ascultat.

49 Fii străini au mințit mie, fii străini s-au învechit şi au şchiopătat în căile lor.

50 Viu Domnul, şi blagoslovit Dumnezeul meu, şi să înalțe Dumnezeul mântuirii mele.

51 Dumnezeu, Cel ce dai izbândiri mie şi ai supus noroade sub mine, izbăvitorul meu de vrăjmaşii mei cei cu urgie,

52 De către cei ce se scoală peste mine înălța-mă-vei, de către omul nedrept izbăvi-mă-vei.

53 Pentru aceea mărturisi-mă-voi Ție întru limbi, Doamne, şi numelui Tău cânta-voi.

54 Mărind mântuirile împăratului şi făcând mila unsului, lui David, şi seminției lui, până în veac. Slavă.

PSALMUL 18

La săvârşit, psalmul lui David

1 Cerurile povestesc mărirea lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui povesteşte tăria.

2 Ziua zilei spune cuvânt şi noaptea nopții povesteşte minte.

3 Nu-s graiuri, nici cuvinte, cărora nu se aud glasurile lor.

4 La tot pământul ieşi răspunsul lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

5 În soare a pus lăcaşul lui; şi el ca un ginere ieşind din cămara lui.

6 Bucura-se-va ca un uriaş să alerge cale; din marginea cerului ieşirea lui

7 Şi istovul lui până în marginea cerului, şi nu este cel ce se va ascunde de căldura lui.

8 Legea Domnului fără prihană e, întorcând suflete; mărturia Domnului credincioasă e, înțelepțind pruncii;

9 Dreptățile Domnului drepte-s, veselind inima; porunca Domnului lucie este, luminând ochii;

10 Frica Domnului curată e, rămânând în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate-s, îndreptate deodată.

11 Poftite-s mai mult decât aurul şi piatră cinstită multă şi mai dulce decât mierea şi fagurul.

12 Pentru că şi robul Tău păzeşte acestea; şi păzind acestea, răsplătire multă.

13 Greşelile cine le va pricepe? Dintru cele ascunse ale mele curăţeşte-mă şi de către cei străini cruţă pe robul Tău;

14 De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi mă voi curăţi de păcat mare.

15 Şi vor fi la bunăvrere cuvintele rostului meu şi cercetarea inimii mele înaintea Ta pururea; Doamne, ajutorul meu şi mântuitorul meu.

PSALMUL 19

La săvârşit, psalmul lui David

1 Asculte-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2 Trimită ție ajutor dintru cel sfânt şi din Sion sprijinească-te pe tine.

3 Pomenească toată jertfa ta, şi arderea ta cea de tot să o îngraşi.

4 (Strigare) Dea ție Domnul după inima ta şi tot sfatul tău să-l plinească.

5 Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6 Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Lui.

7 Îl va asculta pe dânsul din cerul cel sfânt al Lui, întru puteri mântuirea dreptei Lui.

8 Aceştia cu care, şi aceştia cu cai; şi noi în numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom chema.

9 Ei s-au împiedicat şi au căzut, şi noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.

10 Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ascultă-ne pe noi în orice zi Te vom chema.

PSALMUL 20

1 Doamne, întru puterea Ta veseli-se-va împăratul şi de mântuirea Ta se va bucura foarte.

2 Pofta inimii lui ai dat lui şi de voia buzelor lui n-ai lipsit pe dânsul.

3 (Strigare) Căci l-ai apucat pe el cu blagosloveniile bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră cinstită.

4 Viață a cerşit Ție şi ai dat lui îndelungare de zile, în veacul veacului.

5 Mare e slava lui întru mântuirea Ta, mărire şi mare cuviință vei pune peste el.

6 Căci da-vei lui blagoslovenie în veacul veacului, veseli-vei pe dânsul cu bucurie cu fața Ta.

7 Căci împăratul nădăjduieşte spre Domnul şi cu mila Celui Înalt nu se va clătina.

8 Află-se mâna Ta la toți vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.

9 Căci pune-vei pe dânşii ca un cuptor de foc la vremea feței Tale.

10 Domnul cu urgia Lui va tulbura pe dânşii şi va mânca de tot pe ei focul.

11 Rodul lor de pe pământ pierde-l-vei şi sămânța lor de la fiii oamenilor.

12 Căci plecară spre Tine rele, cugetară sfaturi cu care nu vor putea să stea.

13 Căci vei pune pe dânşii umăr, în cei rămaşi ai Tăi găti-vei fața lor.

14 Înalță-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterniciile Tale. Slavă.

PSALMUL 21

La săvârşit, pentru sprijinirea cea de la zori

1 Dumnezeu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine, pentru ce mă părăsişi? Departe de mântuirea mea cuvintele greşalelor mele.

2 Dumnzeul meu, striga-voi ziua, şi nu vei asculta, şi noaptea, şi nu la necunoştința mea.

3 Şi Tu în cele sfinte locuieşti, lauda lui Israil.

4 Spre Tine au nădăjduit părinții noştri; nădăjduiră şi i-ai izbăvit pe dânşii.

5 Către Tine strigară şi se mântuiră, spre Tine nădăjduiră şi nu se ruşinară.

6 Iară eu sunt vierme; şi nu om, ocara oamenilor şi defăimarea norodului.

7 Toți cei ce mă văd batjocoritu-m-au, grăiră în buze, clătinară capul:

8 ”Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească pe el, spăşească pe el, că-l vrea pe el”.

9 Căci Tu eşti Cel ce m-ai smuls din pântece, nădejdea mea, de la țâțele maicii mele. Spre Tine mă aruncai din pântece,

10 Din pântecele maicii mele, Dumnezeul meu eşti Tu, să nu Te depărtezi de la mine.

11 Căci necazul e aproape, căci nu este cel care să-mi ajute mie.

12 Împrejurară-mă viței mulți, tauri graşi mă înconjurară.

13 Deschiseră asupra mea gura lor ca un leu hrăpind şi răcnind.

14 Ca o apă mă vărsai şi se risipiră toate oasele mele.

15 Se făcu inima mea ca o ceară,
topindu-se în mijlocul pântecelui meu.

16 Uscă-se ca un hârb vârtutea mea, şi
limba mea s-a lipit de gâtlejul meu, şi la
țărâna morții m-ai pogorât.

17 Căci m-au înconjurat câini mulți,
adunarea celor ce mă viclenesc mă
cuprinseră.

18 Săpară mâinile mele şi picioarele
mele, numărară toate oasele mele.

19 Şi ei socotiră şi mă văzură, împărțiră
hainele mele lor şi pe îmbrăcămintea
mea aruncară sorți.

20 Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi
ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul
meu ia aminte.

21 Izbăveşte de la sabie sufletul meu şi
din mâna câinelui, pe cel singur născut
al meu.

22 Mântuieşte-mă din gura leului şi de la coarnele inorogilor, smerirea mea.

23 Povesti-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării lăuda-Te –voi.

24 Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați pe Dânsul; toată sămânța lui Iacov, măriți pe Dânsul!

25 Teamă-se dar de Dânsul toată sămânța lui Israil, căci n-au ocărât, nici au defăimat ruga săracului,

26 Nici a întors fața Lui de la mine şi, când am strigat către El, ascultatu-m-a.

27 De la Tine lauda mea, întru adunare mare mărturisi-mă-voi Ție; rugile mele voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul.

28 Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul cei ce cercetează pe Dânsul, trăi-vor inimile lor în veacul veacului.

29 Pomeni-vor şi se vor întoarce către Domnul toate marginile pământului.

30 Şi se vor închina înaintea Lui toate neamurile limbilor.

31 Căci a Domnului e împărăția şi El oblăduieşte limbile.

32 Mâncară şi se închinară toți graşii pământului, înaintea Lui vor cădea toți cei ce se pogoară la pământ.

33 Şi sufletul meu Lui trăieşte şi seminția mea va sluji Lui.

34 Supune-se-va Domnului ruda ceea ce vine şi vor vesti dreptatea Lui la norodul cel ce se va naşte, pe care l-a făcut Domnul.

PSALMUL 22

1 Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi; la locul otăvii, acolo m-a sălăşluit.

2 Pe apă de repaos mă hrăni pe mine, sufletul meu întoarse.

3 Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

4 Că, de voi şi merge în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, căci Tu cu mine eşti.

5 Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.

6 Gătit-ai înaintea mea masă din preajma celor ce mă necăjesc.

7 Uns-ai cu untdelemn capul meu, şi paharul Tău îmbătând ca un prea tare.

8 Şi mila Ta mă va goni în toate zilele vieții mele. Şi voi locui în casa Domnului cu îndelungare de zile.

PSALMUL 23

Psalmul lui David, a unei din sâmbete

1 Al Domnului este pământul şi
umplerea lui, lumea şi toți cei ce
locuiesc într-însul.

2 Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe
râuri l-a gătit pe el.

3 Cine se va sui la muntele Domnului?
Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4 Cel nevinovat la mâini şi curat la
inimă care n-a luat în deşert sufletul lui
şi n-a jurat cu vicleşug aproapelui său.

5 Acesta va lua blagoslovenie de la
Domnul şi milostenie de la Dumnezeu,
Mântuitorul lui.

6 Aceasta e ruda celor ce cearcă pe
Domnul şi celor ce cearcă fața
Dumnezeului lui Iacov.

7 (Strigare) Ridicați porțile, boieri, ale voastre şi vă ridicați porți veşnice, şi va intra Împăratul slavei.

8 Cine e acesta, Împăratul slavei? Domnul tare şi puternic, Domnul tare e în război.

9 Ridicați porțile, boieri, ale voastre şi vă ridicați porți veşnice, şi va intra Împăratul slavei.

10 Cine este acesta, Împăratul slavei? Domnul puterii: Acesta e Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ:
Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 3:

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăieşte-te. Ţărâna în mormânt nu cântă, de greşale nu se izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumne-

zeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Mai înainte de a mă osândi, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte. Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui amânare pocăinţei? Ia în minte judecata care vine şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Cela ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă.

Slavă...

La înfricoşătoarea judecată, fără de pârâşi mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărţile ştiinţei cugetului, şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte de a se cerceta întru acea privelişte a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Nepătrunsă şi neajunsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoşată ce s-a lucrat întru tine. Că pre Cel necuprins zămislind, L-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru preacinstitul tău sânge; pre Care,

Curată, ca pre Fiul tău, roagă-L să mântuiască pre toţi cei ce cântă ţie.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Atotţiitorule, Cuvinte al Celui fără de început Părinte, Dumnezeule cel întru Sine desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate, niciodată nu Te desparţi de robii Tăi, ci pururea întru ei odihneşti, nu mă părăsi, pre mine robul Tău, Împărate întru tot sfinte, ci dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale, şi-mi luminează mintea cu lumina cunoaşterii Evangheliei Tale. Sufletul meu cu dragostea Crucii Tale leagă-l, trupul meu cu nepătimirea Ta împodobeşte-l, gândurile mi le împacă şi picioarele mele fereşte-le de alunecări. Şi nu mă pierde pre mine cu fărădelegile mele, bunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi înţelepţeşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele şi vezi de este calea fărădelegii întru mine, şi mă întoarce dintru dânsa şi mă călăuzeşte în calea

cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

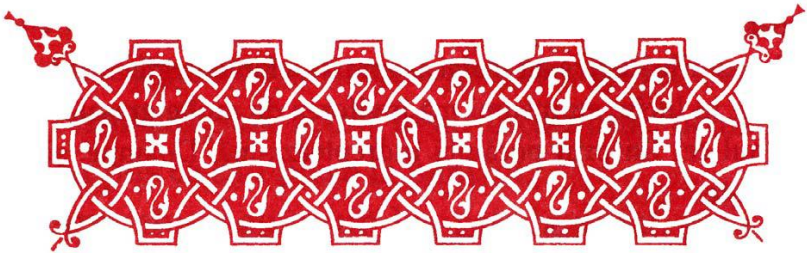

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24

1 Către Tine, Doamne, ridicai sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine nădăjduit-am, să nu mă ruşinez în veac,

2 Nici să mă batjocorească vrăjmaşii mei! Pentru că toți aceia ce Te îngăduiesc pe Tine nu se vor ruşina;

3 Ruşineze-se cei ce nelegiuiesc în zadar.

4 Căile Tale, Doamne, arătă-mi mie şi cărările Tale învață-mă.

5 Povățuieşte-mă spre adevărul Tău şi mă învață, căci Tu eşti Dumnezeu,

Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am îngăduit toată ziua.

6 Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne, şi milele Tale, căci din veac sunt.

7 Păcatele tinereților mele şi ale necunoştinței mele să nu-Ți aduci aminte.

8 După mila Ta, adu-Ți aminte Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9 Bun şi drept este Domnul; pentru aceea va pune lege celor greşiți în cale.

10 Povățui-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Lui.

11 Toate căile Domnului, milă şi adevăr celor ce cearcă făgăduința Lui şi mărturiile Lui.

12 Pentru numele Tău, Doamne, şi iartă păcatul meu, pentru că mult este.

13 Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Pune-va lege lui în calea care a ales-o.

14 Sufletul lui întru bunătăți va rămâne şi sămânța lui va moşteni pământul.

15 Întărirea Domnului, celor ce se tem de Dânsul şi făgăduința Lui va arăta lor.

16 Ochii mei pururea către Domnul, căci El va scoate din laț picioarele mele.

17 Priveşte peste mine şi mă miluieşte, căci singur născut şi sărac sunt eu.

18 Necazurile inimii mele s-au înmulțit, din nevoile mele scoate-mă.

19 Vezi smerirea mea şi osteneala mea şi lasă toate păcatele mele.

20 Vezi pe vrăjmaşii mei că s-au înmulțit şi cu urâciune strâmbă m-au urât.

21 Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte să nu mă ruşinez, căci am nădăjduit spre Tine.

22 Cei fără răutate şi cei drepți se lipiră de mine, căci Te-am îngăduit pe Tine, Doamne.

23 Mântuieşte, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui.

PSALMUL 25

1 Judecă-mă, Doamne, căci eu întru nerăutatea mea am mers şi spre Domnul nădăjduind nu voi slăbi.

2 Ispiteşte-mă, Doamne, şi mă cearcă, lămureşte rărunchii mei şi inima mea.

3 Căci mila Ta înaintea ochilor mei este şi bine am plăcut întru adevărul Tău.

4 N-am şezut cu adunarea deşertăciunii şi cu cei ce nelegiuiesc nu voi intra înăuntru.

5 Urât-am adunarea celor ce viclenesc şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.

6 Spăla-voi întru cei nevinovați mâinile mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,

7 Ca să aud eu glasul laudei Tale şi să povestesc toate minunile Tale.

8 Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale şi locul lăcaşului slavei Tale.

9 Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu şi cu oamenii sângiuirilor viața mea,

10 Cărora le sunt în mâini fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.

11 Iară eu întru nerăutatea mea am mers; mântuieşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

12 Piciorul meu a stat în dreptate; întru adunări binecuvânta-Te-voi, Doamne.

PSALMUL 26

Psalmul lui David, mai înainte de a se unge

1 Domnul e lumina mea şi Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

2 Domnul, scutitorul vieţii mele; de cine mă voi înspăimânta?

3 Când s-ar apropia asupra mea cei ce chinuiesc, ca să mănânce cărnurile mele,

4 Cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, ei au slăbit şi au căzut.

5 Şi de se va rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea.

6 De se va ridica asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc.

7 Una am cerşit de la Domnul, aceasta voi cere: a locui eu în casa Domnului, toate zilele vieţii mele,

8 A vedea frumusețea Domnului şi a socoti biserica cea sfântă a Lui.

9 Căci m-a ascuns în cortul Lui în ziua răutăților mele, acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Lui.

10 În piatră m-a înălțat şi acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmaşii mei.

11 Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de mântuire şi de strigare, cânta-voi şi voi lăuda Domnului.

12 Ascultă, Doamne, glasul meu, care a strigat, miluieşte-mă şi mă ascultă.

13 Ție a zis inima mea: ”Pe Domnul voi cerca”. Cearcă-Te fața mea, fața Ta, Doamne, voi cerca.

14 Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine şi să nu Te abați cu urgie de la robul Tău.

15 Ajutorul meu fii, să nu mă depărtezi şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

16 Căci tatăl meu şi maica mea m-au părăsit, şi Domnul m-a luat pe mine.

17 Îndreptează-mă, Doamne, în calea Ta şi mă povățuieşte în cărare dreaptă din pricina vrăjmaşilor mei.

18 Să nu mă dai la sufletele celor ce mă necăjesc pe mine, căci s-au sculat asupra mea mărturii strâmbe şi minți strâmbătatea sieşi.

19 Cred că o să văd bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20 Îngăduieşte pe Domnul, îmbărbătează-te şi să se întărească inima ta şi îngăduieşte pe Domnul. Slavă.

PSALMUL 27

1 Către Tine, Doamne, striga-voi, Dumnezeul meu, să nu taci de către mine şi mă voi asemăna celor ce se pogoară la groapă.

2 Ascultă, Doamne, glasul rugii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către biserica cea sfântă a Ta.

3 Să nu mă tragi împreună cu cei păcătoşi şi cu cei ce fac strâmbătate să nu mă pierzi,

4 Celor ce grăiesc pace cu cei de aproape ai lor, şi rele în inimile lor.

5 Dă-le lor, Doamne, după faptele lor şi după vicleşugul tocmelilor lor.

6 După faptele mâinilor lor dă-le lor, dă-le lor răsplătirea lor.

7 Căci n-au priceput la faptele Domnului şi la faptele mâinilor Lui, surpa-vei pe dânşii şi nu vei zidi pre dânşii.

8 Blagoslovit Domnul, căci a ascultat glasul rugii mele.

9 Domnul, ajutorul meu şi scutitorul meu; spre El a nădăjduit inima mea şi mă ajută.

10 Şi odrăsli trupul meu şi din voia mea mă voi mărturisi Lui.

11 Domnul e întărirea norodului Lui şi scutitor mântuirilor unsului Lui este.

12 Mântuieşte pe norodul Tău şi blagosloveşte moştenirea Ta; şi paşte pe ei şi-i înalță pe ei până în veac.

PSALMUL 28

Psalmul lui David, spre scosul cortului

1 Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului fii de berbeci;

2 Aduceți Domnului mărire şi cinste, aduceți Domnului mărire numelui Lui, închinați-vă Domnului în curtea sfântă a Lui.

3 Glasul Domnului spre ape, Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

4 Glasul Domnului cu putere, glasul Domnului cu mare cuviință;

5 Glasul Domnului zdrobind cedrii şi va zdrobi Domnul cedrii Libanului;

6 Şi va mărunți pe dânşii ca vițelul Libanului ; şi cel iubit, ca fiul inorogilor.

7 Glasul Domnului tăind para focului, glasul Domnului clătinând pustiul, şi va clătina Domnul pustiul lui Cadis.

8 Glasul Domnului întărind cerbii; şi va descoperi dumbrăvile; şi în biserica Lui tot care zice: ”Slavă!”.

9 Domnul potopul va locui şi va şedea Domnul Împărat în veac.

10 Domnul vârtute norodului Lui va da, Domnul va blagoslovi pre norodul Lui cu pace.

PSALMUL 29

Psalmul cântării înnoirii casei lui David

1 Înălța-Te-voi, Doamne, căci m-ai luat pe mine şi n-ai veselit pe vrăjmaşii mei asupra mea.

2 Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.

3 Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai dintru cei ce pogoară în groapă.

4 Cântați Domnului, cei curați ai Lui, şi vă mărturisiți cu pomenirea sfințirii Lui!

5 Căci urgie mânia Lui, şi viață în voia Lui.

6 Seara se va sălăşlui plângere şi dimineața, bucurie.

7 Şi eu am zis întru bunăvoia mea: ”Nu mă voi clătina în veac!”

8 Doamne, în voia Ta dă frumuseții mele putere.

9 Şi-Ți întorseşi fața Ta şi mă făcui tulburat.

10 Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.

11 Ce-i folos în sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune?

12 Mărturisi-va ție țărâna? Vesti-va adevărul Tău?

13 Auzi Domnul şi mă milui, Domnul S-a făcut ajutor mie.

14 Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupseşi sacul meu şi mă încinseşi cu bucurie.

15 Pentru ca să-Ți cânte mărirea mea şi nu mă voi umili; Doamne, Dumnezeul meu, în veac, mărturisi-mă-voi Ție. Slavă.

PSALMUL 30

La săvârşit, psalmul lui David, al ieşirii din fire

1 Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac; întru dreptatea Ta, izbăveşte-mă şi mă scoate.

2 Pleacă către mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate pe mine.

3 Fii mie întru Dumnezeu scutitor şi spre casa scăpării a mă mântui.

4 Căci întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povățui şi mă vei hrăni.

5 Scoate-mă-vei din lațul acesta, pe care l-au ascuns mie, căci Tu eşti scutitorul meu, Doamne.

6 În mâinile Tale pune-voi duhul meu, mântuitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.

7 Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciune în zadar.

8 Şi eu spre Domnul am nădăjduit, bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta.

9 Căci ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

10 Şi nu m-ai închis în mâinile vrăjmaşilor; pus-ai în loc larg picioarele mele.

11 Miluieşte-mă, Doamne, căci mă necăjesc; tulburatu-s-a cu mânie ochiul meu, sufletul meu şi pântecele meu.

12. Căci au lipsit cu durere viața mea şi anii mei în suspinări;

13 Slăbi cu sărăcie vârtutea mea şi oasele mele s-au tulburat.

14 Lângă toți vrăjmaşii mei mă făcui ocară, şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuților mei.

15 Cei ce mă vedeau afară fugiră de mine. Mă uitară ca un mort de la inimă,

16 Făcutu-m-am ca un vas pierdut, căci am auzit ura multora din cei ce nemernicesc împrejur;

17 Când se adunară ei într-un loc asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

18 Şi eu spre Tine, Doamne, nădăjduit-am, zicând: ”Tu eşti Dumnezeul meu, în mâinile Tale sorții mei!”

19 Izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă gonesc pe mine.

20 Arată fața Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta.

21 Doamne, să nu mă ruşinez, căci Te-am chemat pe Tine.

22 Ruşineze-se necurații şi să se pogoare în iad, mute să se facă buzele cele viclene,

23 Cele ce grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi defăimare.

24 Foarte multă e mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai ascuns-o celor ce se tem de Tine.

25 Ai făcut celor ce nădăjduiesc spre Tine înaintea fiilor oamenilor.

26 Ascunde-vei pe dânşii întru ascunderea obrazului Tău de tulburarea oamenilor.

27 Acoperi-vei pe dânşii în cort, de gâlceava limbilor.

28 Blagoslovit Domnul, căci a minunat mila Lui în cetatea îngrădirii.

29 Şi eu zisei întru dezmeticirea mea: ”Lepădatu-m-am de către fața ochilor Tăi.”

30 Pentru aceea ai ascultat glasul rugii mele când am strigat către Tine.

31 Iubiți pe Domnul, toti curații Lui, căci adevăruri cearcă Domnul şi răsplăteşte celor ce cu prisosință fac mândrie.

32 Îmbărbătați-vă şi întărească-se inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul!

PSALMUL 31

Psalmul lui David, al priceperii

1 Fericiți cărora li se iertară fărădelegile şi cărora li se acoperiră păcatele.

2 Fericit bărbatul căruia nu va socoti Domnul păcatul, nici este în rostul lui vicleşug.

3 Căci am tăcut, învechiră-se oasele mele strigând eu toată ziua.

4 Căci ziua şi noaptea se îngreună peste mine mâna Ta, întorsu-m-am spre

chinuire când se înfigea în mine ghimpele.

5. (Strigare) Fărădelegea mea am cunoscut şi păcatul meu n-am acoperit.

6 Zis-am: ”Mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului.” Şi Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.

7 (Strigare) Pentru aceasta ruga-se-va către Tine tot curatul în vremea bine tocmită,

8 Însă în potop de ape multe către el nu se vor apropia.

9 Tu-mi eşti scăparea din necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, mântuieşte-mă de cei ce m-au înconjurat.

10 (Strigare) ”Învăța-te-voi şi ocârmui-te-voi în calea aceasta în care vei merge, întări-voi asupra ta ochii Mei.

11 Nu vă faceți ca calul şi catârul, la care nu este pricepere.

12 Cu zăbală şi cu frâu fălcile lor să le sugrumi, celor ce nu se apropie de tine”.

13 Multe-s bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduieşte spre Domnul, mila îl va înconjura.

14 Bucurați-vă în Domnul şi vă veseliți, drepților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă!

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 4:

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viaţa în păcate, cercetează-l, Doamne, şi ca pre curva, primeşte-mă şi pre mine şi mă mântuieşte. Plutind peste adâncul acestei vieţi, cuget la adâncul răutăţilor mele celor multe; şi neavând cugetul ocârmuitor, cu glasul lui Petru strig Ţie:

Mântuieşte-mă Hristoase, mântuieşte-mă Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrabă să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toţi fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească, părtaşi făcându-ne cu fecioarele cele înţelepte, luminând făcliile noastre prin credinţă.

Şi acum...

Suflete, pocăieşte-te mai înainte de ieşirea ta, că judecata este fără milă şi nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilinţa inimii: Greşit-am Ţie întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Te îndură şi mă mântuieşte.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Ţie Doamne unuia şi bunului şi nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greşit-am, Doamne, greşit-am, şi nu sunt vrednic să caut

spre înălţimea cerului, de mulţimea nedreptăţilor mele. Ci, Doamne al meu, Doamne, dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă, Cel ce eşti singur bun şi milostiv; ca întru ele să mă rog Ţie, să mă curăţeşti, mai înainte de sfârşit, de tot felul de păcate. Că prin înfricoşate şi groaznice locuri voi să trec, despărţindu-mă de trup. Şi mulţime de întunecaţi şi fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, şi nimeni nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat acelora ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit şi nouă ni te-ai dat. Nu, Doamne, nu uita îndurările Tale, nici să răsplăteşti mie după fărădelegile mele, nici nu întoarce faţa Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepseşte, însă cu milă şi cu îndurări; iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoşarea lui ce o are asupra mea, şi toată lucrarea lui o fă deşartă. Şi dă mie

fără de ocară calea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am şi greşit, la alt tămăduitor nu am năzuit, nici n-am am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Nu lepăda dar rugăciunea mea, ci mă auzi pentru bunătatea Ta, şi întăreşte inima mea întru frica Ta. Şi să se facă harul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, şi să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viaţa cea adevărată şi mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

PSALMUL 32

Nescris deasupra la jidovi

1 Bucurați-vă, drepților, întru Domnul; celor drepți cuvine-se laudă.

2 Mărturisiți-vă Domnului în alăută, cu canon cu 10 strune,

3 Cântați Lui cântare nouă, bine cântați Lui cu bucurie!

4 Căci drept e cuvântul Domnului şi toate faptele Lui, cu credință.

5 Iubeşte milostenia şi judecata Domnul; de mila Domnului plin e pământul.

6 Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit şi cu duhul rostului Lui toată puterea lor.

7 Adunând ca un burduf apele mării, punând în vistierii beznele.

8 Să se teamă de Domnul tot pământul şi de Dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume.

9 Căci El a zis, şi s-a făcut; El a poruncit, şi s-au zidit.

10 Domnul risipeşte sfaturile limbilor şi defaimă socotelile noroadelor şi defaimă sfaturile boierilor.

11 Iară sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui, din neamuri şi în neamuri.

12 Fericit norodul căruia îi este Domnul Dumnezeul lui, norod pe care l-a ales spre moştenire Lui!

13 Din cer privi Domnul, văzu pe toți fiii oamenilor.

14 Din locaşul Lui gătit, privi peste toți cei ce locuiesc pământul.

15 Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce pricepe toate lucrurile lor.

16 Nu se mântuieşte împăratul pentru multă putere şi uriaşul nu se va mântui cu mulțimea vârtutei lui.

17 Mincinos e calul spre mântuire, şi cu mulțimea tăriei lui nu se va mântui.

18 Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, cei ce nădăjduiesc spre mila Lui,

19 Ca să izbăvească din moarte sufletele lor şi să-i hrănească pe dânşii în foamete.

20 Şi sufletul nostru va îngădui Domnului, căci ajutor şi scutitor nouă este.

21 Căci întru Dânsul se va veseli inima noastră şi întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

22 Facă-se, Doamne, mila Ta peste noi, în ce chip am nădăjduit spre Tine!

PSALMUL 33

Când primeni fața lui înaintea lui Avimeleh şi-l slobozi pe dânsul şi se duse,

1 Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2 Întru Domnul se va lăuda sufletul meu! Audă cei blânzi şi să se veselească.

3 Măriți pe Domnul împreună cu mine şi să înălțăm numele Lui dimpreună!

4 Cercat-am pe Domnul şi mă ascultă;
şi din toate necazurile mele mă mântui
pe mine.

5 Apropiați-vă de Dânsul şi vă luminați
şi fețele voastre nu se vor ruşina.

6 Săracul acesta a strigat, şi Domnul l-a
ascultat pe dânsul şi din toate scârbele
lui mântui pe el.

7 Tăbărâ-va îngerul Domnului
împrejurul celor ce se tem de Dânsul şi
va izbăvi pe ei.

8 Gustați şi vedeți că bun este Domnul;
fericit bărbatul care nădăjduieşte spre
El!

9 Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui,
căci nu este lipsă celor ce se tem de
Dânsul.

10 Bogații au sărăcit şi au flămânzit, iar
cei ce cearcă pe Domnul nu se vor
împuțina de tot binele.

11 Veniți, fiilor, ascultați-mă, frica Domnului vă voi învăța pe voi.

12 Cine este omul cel ce vrea viață, iubind a vedea zile bune?

13 Opreşte limba ta de la rău, şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug.

14 Fereşte-te de rău şi fă bine, cearcă pacea şi o goneşte pe ea.

15 Ochii Domnului spre cei drepți şi urechile Lui la ruga lor.

16 Şi fața Domnului peste cei ce fac rău, ca să piardă de tot din pământ pomenirea lor.

17 Strigară drepții, şi Domnul îi auzi pe ei, şi din toate nevoile lor îi izbăvi pe dânşii.

18 Aproape e Domnul de cei zdrobiți la inimă şi pe cei smeriți cu duhul îi va mântui.

19 Multe-s scârbele drepților, şi dintru toate ale lor îi va izbăvi pe ei Domnul.

20 Păzeşte Domnul toate oasele lor şi nici unul din ele nu se va zdrobi.

21 Moartea păcătoşilor e rea şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi.

22 Mântui-va Domnul sufletele robilor Lui şi nu vor greşi toți cei ce nădăjduiesc spre El. Slavă.

PSALMUL 34

1 Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate; dă război celor ce dau război mie!

2 Apucă-Te de armă şi de pavăză şi Te scoală întru ajutorul meu!

3 Varsă sabie şi închide din preajma celor ce mă gonesc pe mine; zis-ai sufletului meu: ”Mântuirea ta Eu sunt!”

4 Ruşineze-se şi să se sfiască cei ce
cearcă sufletul meu!

5 Întoarcă-se îndărăt şi să se ruşineze
cei ce gândesc mie răul!

6 Facă-se ca praful în faţa vântului, şi
îngerul Domnului necăjind pe ei!

7 Facă-se calea lor întuneric şi lunecare;
şi îngerul Domnului gonind pe dânşii!

8 Căci în zadar au ascuns mie
stricăciunea laţului lor, în deşert au
ocărât sufletul meu.

9 Să vină lui laţ, pe care nu-l ştie, şi
vânatul pe care l-au ascuns să-l prindă
pe el; şi în laţul lui va cădea!

10 Iar sufletul meu se va bucura întru
Domnul, înfrumuseţa-se-va spre
mântuirea lui.

11 Toate oasele mele vor zice: ”Doamne,
Doamne, cine e asemenea Ţie,

12 Izbăvind pe sărac din mâna celor mai tari decât el, şi pe sărac şi sărman de la cei ce-l jefuiesc pe dânsul?”

13 Sculându-se mie mărturii strâmbe, cele ce nu ştiam mă întrebau.

14 Îmi răsplăteau rele pentru bune şi stârpiciune sufletului meu.

15 Şi eu, când ei mă bântuiau, mă îmbrăcam cu sac.

16 Şi smeream cu post sufletul meu, şi ruga mea în sânul meu se va întoarce.

17 Ca la unul de aproape, ca la un frate al nostru, aşa de bine-i plăceam, ca şi când aş jeli şi m-aş mâhni, aşa mă smeream.

18 Şi asupra mea s-au veselit şi s-au adunat, adunatu-s-au peste mine vânătăi şi n-am ştiut.

19 Desfăcură-se şi nu se umiliră, ispitiră-mă, batjocoriră-mă cu batjocură, scrâşniră dinții lor asupra mea.

20 Doamne, când vei vedea? Depărtează sufletul meu de fapta lor cea rea, de la lei, pe cel singur născut al meu!

21 Mărturisi-mă-voi Ție în adunare multă, întru norod greu lăuda-Te-voi.

22 Să nu se bucure de mine cei ce învrăjbesc mie strâmbătate, cei ce mă urăsc în zadar şi clipesc cu ochii.

23 Căci mie de pace îmi grăiau şi spre urgie vicleşuguri gândeau.

24 Şi lărgiră asupra mea gura lor, zicând: ”Bine e, bine e, văzură ochii noştri.”

25 Văzuşi, Doamne, să nu taci, Doamne, să nu Te depărtezi de la mine!

26 Scoală-Te, Doamne, şi ia aminte la judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, la îndreptarea mea!

27 Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine.

28 Să nu zică în inimile lor: ”Bine e, bine e sufletului nostru”, nici să zică: ”Înghițitu-l-am pe dânsul”.

29 Ruşineze-se şi să se sfiască deodată cei ce se bucură de relele mele.

30 Îmbrace-se cu ruşine şi înfruntare cei ce grăiesc vorbe mari asupra mea.

31 Să se bucure şi să se veselească cei ce vor dreptatea mea şi să zică pururea: ”Mărească-Se Domnul!” cei ce vor pacea robului Lui!

32 Şi limba mea va cerceta dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

PSALMUL 35

La săvârşit; la copilul Domnului, la David

1 Zice cel fără de lege ca să greşească
întru sine: ”Nu este frica lui Dumnezeu
în preajma ochilor lui”.

2 Căci au viclenit înaintea lui ca să afle
fărădelegea lui şi să urască.

3 Graiurile gurii lui, fărădelege şi
vicleşug; nu a vrut să priceapă ca să se
îmbuneze.

4 Fărădelege gândi în aşternutul lui,
aproape stătu lângă toată calea care nu
e bună şi răutatea n-a depărtat-o.

5 Doamne, în cer e mila Ta, adevărul
Tău, până la nori.

6 Dreptatea Ta, ca munții lui
Dumnezeu, judecățile Tale, adânc mult.

7 Oameni şi dobitoace mântui-vei, Doamne, foarte înmulțişi mila Ta, Dumnezeule.

8 Şi fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

9 Îmbăta-se-vor de-ngrăşarea casei Tale şi din pârâul desfătării Tale vei adăpa pe dânşii.

10 Căci lângă Tine e izvor de viață; întru lumina Ta vom vedea lumină.

11 Întinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine şi dreptatea Ta celor drepți la inimă. Să nu-mi vină mie piciorul mândriei

12 Şi mâna păcătosului să nu mă clatine!

13 Acolo căzură toți cei ce fac fărădelege, împinseră-se afară şi nu vor putea să stea. Slavă.

PSALMUL 36

1 Nu te apropia cu râvnire întru cei ce viclenesc, nici nu râvni celor ce fac fărădelegea.

2 Ca o iarbă curând se vor usca şi ca legumele pajiştii curând vor cădea.

3 Nădăjduieşte spre Domnul şi fă bunătate; şi locuieşte pământul, şi te vei hrăni din avuția lui.

4 Desfătează-Te în Domnul, şi îți va da ție cererile inimii tale.

5 Descoperă Domnului calea ta, şi nădăjduieşte în El, şi El o va face.

6 Şi va scoate ca lumina dreptatea ta, şi judecata ta ca amiazăzi.

7 Supune-te Domnului şi roagă pe Dânsul; nu te apropia cu râvnirea la cel ce bine călătoreşte în calea lui, la omul ce face fărădelegea.

8 Potoleşte-te de urgie şi părăseşte mânia; nu te apropia cu râvnirea ca să vicleneşti.

9 Căci cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce îngăduiesc pe Domnul, ei vor moşteni pământul.

10 Şi încă puțin, şi nu va fi păcătosul; şi vei cerca locul lui, şi nu-l vei afla.

11 Iară cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor desfăta întru mulțimea păcii.

12 Păzi-va păcătosul pe cel drept şi va scrâşni asupra lui dinții lui.

13 Iară Domnul va batjocori pe el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14 Sabie au scos păcătoşii, întinseră arcul lor,

15 Ca să doboare pe sărac şi pe sărman, ca să junghie pe cei drepți la inimă.

16 Sabia lor intre în inimile lor şi arcurile lor să se zdrobească.

17 Mai bine puținul celui drept, decât avuția multă a păcătoşilor.

18 Căci brațele păcătoşilor se vor zdrobi, şi întăreşte pe cei drepți Domnul.

19 Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană şi moştenirea lor în veac va fi.

20 Nu se vor ruşina în vreme rea şi în zilele foametei se vor sătura, căci păcătoşii vor pieri.

21 Iară vrăjmaşii Domnului, îndată ce se măriră, ei se şi înălțară, lipsind ca fumul lipsiră.

22 Împrumută-se păcătosul, şi nu va plăti; iară dreptul îndură-se şi dă.

23 Căci cei ce blagoslovesc pe El vor moşteni pământul, iară cei ce blesteamă pe El de tot vor pieri.

24 De la Domnul paşii omului se îndreaptă şi calea lui va vrea foarte.

25 Când va cădea, nu se va zdruncina, căci Domnul sprijineşte mâna lui.

26 Tânăr fusei, şi îmbătrânii, şi nu văzui pe dreptul părăsit, nici seminția lui cerând pâine.

27 Toată ziua miluieşte şi împrumută dreptul; şi seminția lui la blagoslovenie va fi.

28 Fereşte-te de rău şi fă bine şi locuieşte în veacul veacului.

29 Că Domnul iubeşte judecată şi nu va părăsi pe cei curați ai Lui; în veac se vor păzi.

30 Şi cei fără de lege se vor goni şi seminția celor necredincioşi se va pierde de tot.

31 Iară drepții vor moşteni pământul şi vor sălăşlui în veacul veacului peste el.

32 Gura dreptului va deprinde
învățătură şi limba lui va grăi judecată.

33 Legea Dumnezeului lui, în inima lui;
şi nu se vor poticni paşii lui.

34 Socoteşte păcătosul pe cel drept şi
cearcă a-l omorî pe el,

35 Iară Domnul nu-l va părăsi pe el în
mâinile lui, nici va osândi de tot pe el
când se va judeca cu el.

36 Îngăduieşte pe Domnul şi păzeşte
calea Lui; şi te va înălța ca să
moşteneşti de tot pământul: când vor
pieri de tot păcătoşii vei vedea.

37 Văzui pe cel necurat prea înălțându-
se şi în sus ridicându-se, ca cedrii
Libanului.

38 Şi trecui, şi iată, nu era; şi cercai pe
dânsul, şi nu se află locul lui.

39 Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea;
căci este rămăşiță la omul de pace.

40 Iară cei fără de lege vor pieri de tot, deodată; rămăşiţele celor necuraţi vor pieri de tot.

41 Şi mântuirea drepţilor, de la Domnul; şi scutitorul lor este în vremea necazului.

42 Şi le va ajuta lor Domnul şi va izbăvi pe dânşii şi-i va scoate pe ei de la cei păcătoşi şi va mântui pe dânşii, căci au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 5:

Înfricoşător este scaunul Tău, vicleană este viaţa mea; şi cine mă va izbăvi pre mine de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni Iubitor?

Slavă...

Grija vieţii m-a izgonit din Rai, şi ce voi face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăinţă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Cum vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc sau rai al desfătării celei cereşti, mijlocitoare a vieţii celei nesfârşite? Că toate bunătăţile ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept şi lăudat, Dumnezeul cel mare şi puternic, Dumnezeul cel mai înainte de veci, auzi rugăciunea bărbatului celui păcătos. Întru acest ceas mă auzi pre mine, Cel ce Te-ai făgăduit să auzi pre cei ce Te vor chema întru adevăr. Şi să nu Te îngreţoşezi de mine, care am buze necurate şi sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pre mare departe, ia armă şi pavăză şi Te

scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie şi stai împotriva celor ce mă prigonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate de la faţa nebuniei mele. Şi să se depărteze de la gândul meu, duhul urii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul temerii şi al negrijaniei, duhul mândriei şi a toată altă răutatea. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească, care se ridică din uneltirea diavolească; şi să se lumineze sufletul meu şi trupul şi duhul, cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti; ca, întru mulţimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinţei, întru bărbat desăvârşit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii Tăi, preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

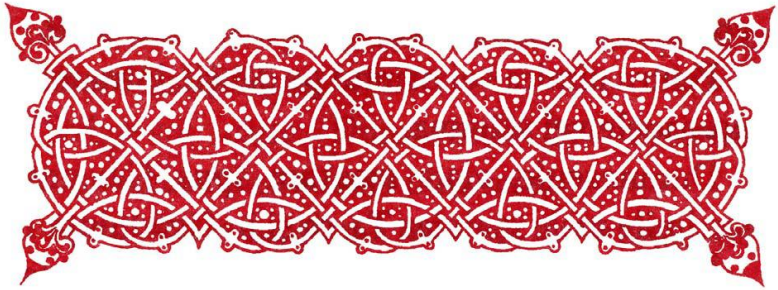

CATISMA A ŞASEA

PSALMUL 37

Întru pomenire pentru sâmbăta

1 Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă cerți!

2 Căci săgețile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu, de la fața urgiei Tale;

3 Nu este pace întru oasele mele, de la fața păcatelor mele.

4 Căci fărădelegile mele covârşiră capul meu; ca o sarcină grea se îngreună peste mine.

5 Împuțiră-se şi putreziră rănile mele de la fața nebuniei mele.

6 Tânguitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnit mergeam.

7 Că măruntaiele mele s-au umplut de ocări şi nu este leac în trupul meu.

8 Chinuitu-m-am şi m-am smerit foarte, răcnit-am de la suspinarea inimii mele.

9 Doamne, înaintea Ta toată pofta mea, şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10 Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a vârtutea mea; şi lumina ochilor mei, nici aceasta nu este cu mine.

11/12 Prietenii mei şi cei de aproape ai mei în preajma mea se apropiară şi stătură şi cei mai de aproape de mine departe stătură şi mă sileau cei ce căutau sufletul meu.

13 Şi cei ce cercau răutățile mele grăiră deşertăciune şi vicleşuguri toată ziua cugetară.

14 Şi eu ca un surd nu auzeam; şi ca cel fără grai, ce nu deschide gura lui.

15 Şi mă făcui ca un om ce nu aude şi n-are în gura lui mustrări.

16 Căci spre Tine, Doamne, nădăjduiam, Tu vei asculta Doamne, Dumnezeul meu.

17 Căci am zis: ”Ca nu cândva să se bucure vrăjmaşii mei de mine şi clătinându-se picioarele mele, asupra mea grăiră vorbe mari.”

18 Căci eu spre vânătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.

19 Căci fărădelegea mea eu voi povesti şi mă voi îngriji pentru păcatul meu.

20 Iară vrăjmaşii mei trăiesc şi se mai întăriră decât mine; şi se înmulțiră cei ce mă urăsc pe mine întru strâmbătate.

21 Cei ce–mi răsplătesc mie rele pentru bune mă pârâră, de vreme ce goneam bunătatea.

22 Să nu mă părăseşti, Doamne! Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine!

23 Ia aminte la ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

PSALMUL 38

La săvârşit, lui Idithum, cântarea lui David

1 Zis-am: ”Păzi-voi căile mele ca să nu greşesc cu limba mea.

2 Pusei gurii mele pază, când se aşează păcătosul înaintea mea”.

3 Asurzit-am şi m-am smerit şi tăcui din bunătate, şi durerea mea se înnoi.

4 Se încălzi inima mea înăuntrul meu şi în cugetul meu aţâţa-se-va foc.

5 Grăi-voi cu limba mea: ”Arată-mi, Doamne, sfârşitul meu

6 Şi numărul zilelor mele care este, pentru ca să cunosc ce-mi lipseşte.”

7 Iată, cu palma ai pus zilele mele şi fiinţa mea, ca o nimica înaintea Ta.

8 Însă toate-s deşarte, tot omul ce trăieşte.

9 (Strigare) Pentru aceea într-un chip merge omul, însă în zadar se tulbură;

10 Strânge comori, şi nu ştie cui le strânge pe ele.

11 Şi acum care e îngăduinţa mea, nu e Domnul? Şi statul meu de la Tine este.

12 (Strigare) De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă; ocară celui fără minte mă dăduşi!

13 Asurzit-am şi n-am deschis gura mea, căci Tu ai făcut. Depărtează de la mine bicele Tale!

14 Pentru că de la vârtutea mâinii Tale eu m-am lipsit. Întru mustrări, pentru nelegiuiri ai certat pe om

15 Şi potopişi ca un păianjen sufletul lui; însă în deşert e tot omul.

16 (Strigare) Ascultă ruga mea, Doamne, şi umilința mea; ascultă lacrimile mele!

17 Să nu taci, căci nemernic sunt eu la Tine şi pribeag, ca şi toți părinții mei!

18 Slobozeşte-mă, ca să răsuflu mai înainte de a mă duce şi de a nu mai fi!

PSALMUL 39

La săvârşit

1 Îngăduind, am îngăduit pe Domnul şi luă aminte la mine,

2 Şi ascultă rugăciunea mea şi mă scoase din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului,

3 Şi puse peste piatră picioarele mele şi îndreptă paşii mei,

4 Şi puse în gura mea cântare nouă, laudă Dumnezeului nostru.

5 Vedea-vor mulți şi se vor speria şi vor nădăjdui spre Domnul.

6 Fericit bărbatul a cărui nădejde este numele Domnului şi n-a privit la deşertăciuni şi mânii mincinoase!

7 Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale; şi

gândurilor Tale, nu este cineva asemenea Ție.

8 Vesti-voi şi voi grăi; înmulțitu-s-au peste număr.

9 Jertfă şi prinos n-ai vrut, şi trupul mi-ai închegat;

10 Arderi-de-tot şi pentru păcat n-ai cerşit. Atunci am zis: ”Iată, vin! -

11 Întru legăturile cărții scrisu-s-a pentru mine – ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, vrut-am şi legea Ta în mijlocul pântecelui meu.”

12 Binevestit-am dreptate în adunare mare; iată, buzele mele nu vor tăcea, Doamne, Tu cunoscuşi!

13 Dreptatea Ta n-am ascuns în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am zis,

14 N-am ascuns mila Ta şi adevărul Tău de adunare multă.

15 Şi Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16 Căci mă cuprinseră rele, cărora nu le este număr, apucară-mă fărădelegile mele; şi nu am putut vedea.

17 Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu şi inima mea mă părăsi.

18 Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti pe mine! Doamne, apropie-te şi m-ajută!

19 Ruşineze-se şi să se înfrunte deodată cei ce cearcă sufletul meu, ca să-l ridice pe dânsul.

20 Întoarcă-se îndărăt şi să se ruşineze cei ce îmi vor mie rele.

21 Să-şi poarte îndată ruşinea lor cei ce-mi zic: ”Bine, bine!”

22 Să se bucure şi să se veselească spre Tine toți cei ce Te cearcă, Doamne, şi zic pururea: ”Mărească-Se Domnul!”, cei ce iubesc mântuirea Ta.

23 Şi eu sărac sunt şi sărman; Domnul va purta grija mea.

24 Ajutorul meu şi scutitorul meu eşti Tu; Dumnezeul meu, să nu Te zăboveşti! Slavă.

PSALMUL 40

La săvârşit

1 Fericit cel ce înțelege pe sărac şi sărman! În ziua rea îl va izbăvi pe el Domnul.

2 Domnul să-l păzească pe el şi să-l trăiască pe el şi să-l fericească pe el pe pământ şi să nu-l dea pe el în mâinile vrăjmaşilor lui!

3 Domnul va ajuta pe el în patul durerii lui; tot aşternutul lui ai întors la boala lui.

4 Eu am zis: ”Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, căci a greşit Ție.”

5 Vrăjmaşii mei ziseră rele mie: ”Când va muri şi va pieri numele lui?”

6 Şi de vrea intra a vedea, în deşert grăia; inima lui îşi adună fărădelege lui,

7 Ieşea afară şi grăia împreună.

8 Asupra mea şopteau toți vrăjmaşii mei, împotriva mea gândeau rele.

9 Cuvânt fără de lege puseră asupra mea: ”Acela ce doarme nu va adăuga a se scula?”

10 Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, mări peste mine înşelăciune.

11 Şi Tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoală şi voi răsplăti lor.

12 Întru aceasta cunoscut-am că m-ai vrut pe mine, căci nu se va bucura duşmanul meu de mine.

13 Şi mie pentru nerăutatea mea mi-ai ajutat şi m-ai întărit înaintea Ta în veac.

14 Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac şi până în veac! Amin! Amin!

PSALMUL 41

La săvârşit, spre priceperea fiilor lui Core

1 În ce chip pofteşte cerbul spre izvoarele apelor, aşa pofteşte sufletul meu către Tine, Dumnezeule!

2 Însetat-a sufletul meu după Dumnezeu cel vârtos, cel viu; când voi veni şi mă voi ivi feței lui Dumnezeu?

3 Făcură-se lacrimile mele mie pâine, ziua şi noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele: ”Unde este Dumnezeul tău?”

4 Acestea mi-am adus aminte şi am revărsat peste mine sufletul meu, căci voi trece în loc de cort minunat, până la casa lui Dumnezeu,

5 Cu glas de bucurie şi de mărturisire glasului ce prăznuieşte.

6 Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

7 Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci mă voi mărturisi Lui, Mântuitorul feței mele şi Dumnezeul meu.

8 În mine sufletul meu se tulbură; pentru aceea pomeni-Te-voi din pământul Iordanului şi Ermonului, de la muntele cel mic.

9 Cel fără fund pe cel fără fund cheamă la glasul jgheaburilor Tale,

10 Toate ridicările Tale şi valurile Tale peste mine veniră.

11 Ziua porunci-va Domnul mila Lui şi noaptea, cântarea Lui lângă mine.

12 Rugă Dumnezeului vieții mele zice-voi lui Dumnezeu: ”Sprijinitor îmi eşti.

13 Pentru ce m-ai uitat? Şi pentru ce mâhnind merg, când mă necăjeşte duşmanul?”

14 Când se frângeau de tot oasele mele şi mă ocărau duşmanii mei,

15 Când ziceau ei mie în toate zilele: ”Unde este Dumnezeul Tău?” Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu, şi pentru ce mă tulburi?

16 Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci mă voi mărturisi Lui, Mântuitorul feței mele şi Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Nescris deasupra la jidovi

1 Judecă mie, Dumnezeule, şi legiuieşte judecata mea de limbă necurată! De omul strâmb şi viclean mântuieşte-mă!

2 Căci Tu eşti Dumnezeu, întărirea mea; pentru ce m-ai îndepărtat? Şi pentru ce mâhnind merg, când mă necăjeşte duşmanul?

3 Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au povățuit şi m-au adus la muntele cel sfânt al Tău şi la lăcaşurile Tale.

4 Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, către Dumnezeu, Cel ce veseleşte tinerețile mele.

5 Mărturisi-mă-voi Ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu! Pentru ce eşti mâhnit, suflete al meu şi pentru ce mă tulburi?

6 Nădăjduieşte în Dumnezeu, căci mă voi mărturisi Lui, Mântuitorul feței mele şi Dumnezeul meu. Slavă.

PSALMUL 43

La săvârşit, fiilor lui Core, spre pricepere

1 Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit şi părinții noştri ne-au spus nouă

2 Lucrul care l-ai făcut în zilele lor, în zilele de-nceput.

3 Mâna Ta limbi a pierdut de tot şi i-ai sădit de tot pe dânşii; chinuit-ai noroade şi le-ai scos pe ele.

4 Pentru că nu cu sabia lor au moştenit pământul şi brațul lor n-a mântuit pe dânşii,

5 Ci dreapta Ta şi brațul Tău şi lumina feței Tale, căci bine ai vrut întru dânşii.

6 Tu eşti Acela, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşte mântuirile lui Iacov!

7 Cu Tine pe vrăjmaşii noştri vom împunge, şi cu numele Tău vom supune pe cei ce se scoală asupra noastră.

8 Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui şi sabia mea nu mă va mântui;

9 Pentru că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, şi pe cei ce ne urăsc pe noi ai ruşinat.

10 Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.

11 (Strigare) Şi acum ne-ai împins şi ne-ai ruşinat pe noi şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre;

12 Întors-ai pe noi mai îndărăt decât pe vrăjmaşii noştri, şi cei ce ne urau pe noi jefuiau loruşi.

13 Datu-ne-ai pe noi ca oile mâncării şi în limbi ne-ai risipit pe noi.

14 Vândut-ai pe norodul Tău fără de preț şi nu era mulțime întru strigările lor.

15 Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi ocară celor dimprejurul nostru.

16 Pusu-ne-ai pe noi pildă întru limbi, clătinare de cap întru noroade.

17 Toată ziua ruşinea mea înaintea mea este şi ruşinea obrazului meu mă acoperă

18 De glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către fața vrăjmaşului şi celui ce goneşte.

19 Acestea toate venit-au peste noi şi nu te-am uitat pe Tine şi n-am făcut strâmbătate întru făgăduința Ta

20 Şi nu se depărtă înapoi inima noastră; şi abătuşi cărările noastre de către calea Ta,

21 Căci ne-ai smerit pe noi în loc de chinuri şi ne-a acoperit pe noi umbră de moarte.

22 De am uitat numele Dumnezeului nostru şi de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin,

23 Oare nu Dumnezeu va cerca acestea? Pentru că El ştie ascunsele inimii.

24 Căci pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de junghiere.

25 Scoală-Te! Pentru ce dormi, Doamne? Ridică-Te şi să nu ne lepezi desăvârşit! Pentru ce fața Ta întorci?

26 Uiți sărăcia noastră şi necazul nostru?

27 Căci se smeri la țărână sufletul nostru, lipitu-sa de pământ pântecele nostru.

28 Învie, Doamne, ajută nouă şi ne mântuieşte pe noi pentru numele Tău!

PSALMUL 44

La săvârşit, pentru cei ce se vor schimba, fiilor lui Core, spre pricepere. Cântare pentru cel iubit,

1 Izbucni inima mea cuvânt bun; zic eu: Faptele mele, împăratului,

2 Limba mea, trestia scriitorului, curând scriitoare.

3 Frumos cu frumusețea decât fiii oamenilor, revarsă-se dar în buzele Tale! Pentru aceea te-a blagoslovit pe tine Dumnezeu în veac.

4 Încinge sabia ta pe coapsa ta, puternice,

5 Cu frumusețea ta şi cu podoaba ta; şi întinde şi bine călătoreşte şi împărățeşte,

6 Pentru adevăr şi blândețe şi dreptate, şi te va povățui minunată dreptatea ta.

7 Săgețile tale ascuțite-s, puternice, noroadele sub tine vor cădea, în inima vrăjmaşilor împăratului.

8 – Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptății, toiagul împărăției Tale! –

9 Ai iubit dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceea unse-te pe tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai vârtos de părtaşii tăi.

10 Smirnă şi ulei de smirnă şi scorțişoară, de la hainele tale; din turnuri de fildeş, dintru care te-au bucurat fetele împăraților întru cinstea ta.

11 Înainte stătu împărăteasa de-a dreapta ta, cu îmbrăcăminte cu aur îmbrăcată, împodobită.

12 Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită norodul tău şi casa tatălui tău.

13 Şi va pofti împăratul frumusețea ta, căci acesta este domnul tău; şi te vei închina lui.

14 Şi fata Tirului cu daruri, fața ta o vor ruga bogații norodului.

15 Toată mărirea fetei împăratului pe dinăuntru; cu lanțuri de aur înfăşurată împodobită.

16 Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei aduce-se-vor ție.

17 Aduce-se-vor cu veselie şi cu bucurie.

18 Aduce-se-vor la biserica împăratului. Pentru părinții tăi s-au născut fiii tăi;

pune-vei pe dânşii boieri peste tot pământul.

19 Pomeni-vor numele tău în toată ruda şi ruda.

20 Pentru aceea noroadele se vor mărturisi ție, în veac şi în veacul veacului.

PSALMUL 45

La săvârşit, pentru fiii lui Core, pentru cele ascunse

1 Dumnezeul nostru, scăpare şi putere, ajutor întru primejdiile ce ne-au aflat pe noi foarte.

2 Pentru aceea nu ne vom teme când se va clătina pământul şi se vor primeni munții în inimile mărilor.

3 Sunară şi se tulburară apele lor, tulburară-se munții cu tăria lui.

4 (Strigare) Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu, sfinţind lăcaşul Lui cel înalt.

5 Dumnezeu e în mijlocul ei; şi nu se va clătina, ajuta-va ei Dumnezeu de dimineaţă, dimineaţă.

6 Tulburară-se limbile, plecară împărăţii; dat-au glasul Lui Cel Înalt, clătină-se pământul.

7 Domnul puterilor, cu noi, sprijinitor nouă, Dumnezeul lui Iacov.

8 (Strigare) Veniţi şi vedeţi faptele lui Dumnezeu, care au pus semne pe pământ, ridicând războaie până la marginile pământului.

9 Arc va sfărâma şi va frânge arma şi scuturile le va arde cu foc.

10 ”Lăsaţi lucrul şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu; înălţa-Mă-voi întru limbi, înălţa-Mă-voi pe pământ.”

11 Domnul puterilor, cu noi, ajutorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

DUPĂ A ŞASEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 3:

Cântare aduc Ţie, Doamne, şi greşelile mele toate le mărturisesc Ţie, Dumnezeule, ci întorcându-Te, miluieşte-mă.

Slavă...

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre vameşul, şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Ca un rob mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată, izbăveşte-mă, de Dumnezeu Născătoare, din învălmăşagul patimilor, ca ceea ce ai născut pre Pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care le-ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele care le ştim şi pe care nu le ştim, pentru cele arătate şi cele nearătate, ce s-au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit, încât şi pre Unul născut Fiul Tău voit-ai a-L da pentru noi, învredniceşte şi pre noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înţelepciune, şi întru frica Ta insuflă tărie, din puterea cea de la Tine. Şi orice am greşit, cu voie sau fără voie, iartă şi nu socoti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt, şi pune-l pre el înaintea divanului Tău, având ştiinţa cugetului curată şi sfârşit vrednic iubirii Tale de oameni. Şi-Ţi adu aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Pomeneşte pre toţi cei ce ne vor nouă binele, şi pre cei ce ne

vor răul, căci toţi suntem oameni, şi în deşert este tot omul. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, Doamne, dă-ne nouă marea milă a milostivirii Tale.

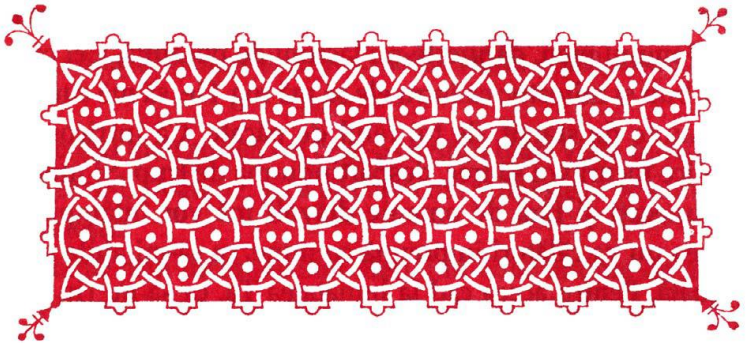

CATISMA A ŞAPTEA

PSALMUL 46

La săvârşit, pentru fiii lui Core,

1 Toate limbile bateți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie!

2 Căci Domnul e Preaînalt, înfricoşat, Împărat mare peste tot pământul.

3 Supuse noroade nouă şi limbi sub picioarele noastre;

4 Ales-a nouă moştenirea Lui, frumusețea lui Iacov, pe care a iubit.

5 (Strigare) Se sui Dumnezeu cu strigare, Domnul cu glas de trâmbiță.

6 Cântați Dumnezeului nostru, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați!

7 Căci e Împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați înțelepțește! Împărățit-a Dumnezeu peste limbi, Dumnezeu stă pe scaunul cel sfânt al Lui.

8 Boierii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, căci ai lui Dumnezeu cei tari ai pământului; foarte se ridicară.

PSALMUL 47

Psalm al cântării fiilor lui Core, a doua a sâmbetei,

1 Mare e Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui;

2 Cu bună rădăcină, bucurie a tot pământul, măgurile Sionului, coastele

crivățului, cetatea Împăratului Celui mare.

3 Dumnezeu în curțile ei Se cunoaşte, când sprijineşte pe ea.

4 Căci iată, împărații pământului se adunară, trecură împreună.

5 Acestea, văzând aşa, se mirară, se tulburară, se clătinară, cutremur îi apucă pe ei;

6 Acolo, chinuri ca ale celei ce naşte. Cu duh silnic fărâma-vei vasele Tharsisului.

7 În ce chip am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru:

8 Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. (Strigare) Apucat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău!

9 După numele Tău, Dumnezeu, aşa şi lauda Ta, peste marginile pământului; de dreptate e plină dreapta Ta.

10 Veselească-se muntele Sionului şi să se bucure fetele Iudeii pentru judecăţile Tale, Doamne!

11 Înconjuraţi Sionul şi cuprindeţi-l pe el, povestiţi în turnurile lui,

12 Puneţi inimile voastre la puterea lui şi împărţiţi curţile ei, pentru ca să povestiţi la altă rudă.

13 Căci Acesta este Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului, Acesta ne va paşte pe noi în veci.

PSALMUL 48

La săvârşit, fiilor lui Core,

1 Auziţi acestea toate limbile, băgaţi în urechi toţi cei ce locuiţi lumea:

2 Şi cei născuţi din pământ, şi fiii oamenilor, dimpreună bogat şi sărac!

3 Gura mea grăi-va înţelepciune şi cugetul inimii mele, pricepere.

4 Pleca-voi la pildă urechea mea,
deschide-voi în psaltire ghicitoarea mea.

5 Pentru ce mă tem în ziua cea rea? –
fărădelegea călcâiului meu mă va
înconjura.

6 Cei ce nădăjduiesc în puterea lor şi în
mulțimea avuției lor se fălesc.

7 Fratele nu mântuieşte; mântui-va
omul? Nu va da lui Dumnezeu
răscumpărarea lui

8 Şi prețul mântuirii sufletului lui, şi
osteni în veac; şi va trăi desăvârşit.

9 Nu va vedea stricăciune de tot când va
vedea pe cei înțelepți murind; deodată
cel nebun şi cel fără de minte vor pieri.

10 Şi vor părăsi străinilor avuția lor; şi
mormânturile lor, casele lor în veac,

11 Lăcaşurile lor în rudă şi rudă;
numiră numele lor peste pământurile
lor.

12 Şi omul în cinste fiind, nu pricepu; se alătură cu dobitoacele cele fără de minte şi se asemănă lor.

13 Această cale a lor piedică le e lor, şi după aceasta în gura lor vor binevoi.

14 (Strigare) Ca nişte oi în iad s-au pus, moartea-i va paşte pe dânşii.

15 Şi-i vor stăpâni de tot pe ei cei drepți dimineața şi ajutorul lor se va învechi în iad; din cinstea lor s-au scos.

16 Însă Dumnezeu va mântui sufletul meu din mâna iadului, căci mă prinde.

17 (Strigare) Nu te teme când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți mărirea casei lui.

18 Căci atunci când va muri el nu va lua toate, nici se va pogorî cu el mărirea lui.

19 Căci sufletul lui în viața lui se va blagoslovi; mărturisi-va ție când vei face bine lui.

20 Intra-va până la ruda părinților lui, până în veac nu va vedea lumină.

21 Şi omul întru cinste fiind nu pricepu, se alătură dobitoacelor celor fără de minte şi se asemănă lor. Slavă.

PSALMUL 49

Psalmul lui Asaf,

1 Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul,

2 De la răsăriturile soarelui până la apusuri, din Sion e bunăcuviința frumuseții Lui.

3 Dumnezeu întru arătare va veni, Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea.

4 Foc înaintea Lui se va arde, şi împrejurul Lui, vifor mare.

5 Chema-va cerul sus şi pământul, ca să osebească pe norodul Lui.

6 Adunați Lui pe curații Lui, pe cei ce pun făgăduința Lui pe jertfe.

7 Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, căci Dumnezeu judecător este.

8 (Strigare) ”Ascultă, norodul Meu, cele ce voi grăi ție, Israile, şi voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

9 Nu peste jertfele tale mustra-te-voi; şi arderile tale cele de tot înaintea Mea sunt pururea.

10 Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11 Căci ale Mele sunt toate fiarele dumbrăvii, dobitoace în munți, şi boi.

12 Cunoscut-am toate păsările cerului şi frumusețea țarinii cu Mine este.

13 De voi flămânzi, nu voi zice ție, pentru că a Mea este lumea şi umplerea ei.

14 Oare mânca-voi carne de taur, sau sânge de țapi voi bea?

15 Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi dă Celui Preaînalt rugile tale.

16 Şi Mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău şi te voi scoate şi Mă vei proslăvi".

17 Şi păcătosului zise Dumnezeu: "Pentru ce povesteşti tu dreptățile Mele şi iei făgăduința Mea în gura ta?

18 Şi tu urâşi învățătura şi scoseşi cuvintele Mele îndărăt.

19 De vedeai fur, alergai împreună cu el şi cu cel preacurvar partea ta puneai.

20 Gura ta înmulți răutate şi limba ta împletea vicleşuguri.

21 Şezând asupra fratelui tău cleveteai şi asupra fiului maicii tale puneai poticneli; acestea ai făcut, şi am tăcut.

22 Gândit-ai fărădelege, că voi fi cu tine asemenea; mustra-te-voi şi voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23 Pricepeți dar acestea, cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu când va răpi şi nu va fi cel ce izbăveşte!

24 Jertfa laudei Mă va mări şi acolo e calea cu care voi arăta lui mântuirea Mea."

PSALMUL 50

La săvârşit, psalmul lui David, când a intrat către dânsul Nathan prorocul, când intra către Virsavie, muierea lui Urie

1 Miluieşte-mă, Doamne, după mare mila Ta

2 Şi după mulțimea îndurărilor Tale, stinge fărădelegea mea!

3 Mai mult mă spală de fărădelegile mele şi de păcatul meu curățeşte-mă!

4 Căci fărădelegea mea eu cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5 Ție unuia am greşit şi răul înaintea Ta l-am făcut, pentru ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi ca să biruieşti când vei judeca Tu.

6 Pentru că iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi întru păcate mă născu maica mea.

7 Pentru că iată, adevărul ai iubit: cele neivite şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie.

8 Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți; spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9 Auzului mei vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele smerite.

10 Întoarce fața Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele stinge!

11 Inimă curată zideşte întru mine, Doamne, şi duh drept înnoieşte întru cele dinăuntru ale mele.

12 Nu mă lepăda de către faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt să nu-L iei de la mine.

13 Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh povăţuitor întăreşte-mă.

14 Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi spre Tine se vor întoarce.

15 Izbăveşte-mă de sângiuiri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16 Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea vesti-va lauda Ta.

17 Că de ai fi vrut jertfă, aş fi dat; arderi-de-tot nu vei binevoi.

18 Jertfă lui Dumnezeu, duh zdrobit; inimă înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va defăima.

19 Îmbunează, Doamne, cu bunăvoirea Ta Sionul şi zidească-se zidurile Ierusalimului.

20 Atunci vei binevoi jertfa dreptății, aducere-în-sus şi arderi-de-tot; atunci vor aduce către jertfelnicul Tău viței. Slavă.

PSALMUL 51

La săvârşit, priceperii lui David, când venise Doic Idumeul şi vestise lui Saul şi zise lui:''Veni David la casa lui Avimeleh''

1 Ce te făleşti întru răutate, cel tare? Fărădelege, toată ziua,

2 Strâmbătate a gândit limba ta; ca un brici ascuțit ai făcut vicleşug.

3 Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, strâmbătate – mai mult decât a grăi dreptate.

4 (Strigare) Iubit-ai toate cuvintele prăpădirii, limbă vicleană!

5 Pentru aceea Dumnezeu te va surpa desăvârşit, să te smulgă şi să te ridice de la lăcaşul tău şi înrădăcinarea ta de la pământul celor vii.

6 (Strigare) Vedea-vor drepții, şi se vor spăimânta, şi spre el vor râde, şi vor zice: ”Iată omul care n-a pus pe Dumnezeu ajutorul lui,

7 Ce nădăjdui în mulțimea avuției lui şi se întări spre deşertăciunea lui”.

8 Şi eu, ca un măslin prea rodit în casa lui Dumnezeu; nădăjduii în mila lui Dumnezeu, în veac şi în veacul veacului.

9 Mărturisi-mă-voi Ţie în veac, căci ai făcut; şi voi îngădui numele Tău, căci este bun înaintea celor curaţi ai Tăi.

PSALMUL 52

La săvârşit pentru maeleth, priceperii lui David

1 Zise cel fără minte întru inima lui: ”Nu este Dumnezeu”.

2 Stricară-se şi se urâră întru fărădelegi, nu este făcând binele.

3 Dumnezeu din cer se plecă spre fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce pricepe sau cercetează pe Dumnezeu.

4 Toţi s-au abătut, împreună se netrebniciră; nu este făcând binele, nu este până într-unul.

5 ”Oare nu vor cunoaşte toţi cei ce fac fărădelegea, cei ce mănâncă de tot pe

norodul Meu întru mâncare de pâine? – Pe Domnul n-au chemat”.

6 Acolo s-au temut cu temere, unde nu era temere.

7 Căci Dumnezeu a risipit oasele celor plăcuți de oameni; ruşinară-se, căci Dumnezeu defăimă pe dânşii.

8 Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robimea norodului Său, bucura-se-va Iacov şi se va veseli Israil.

PSALMUL 53

La săvârşit, întru laudele; priceperii lui David, când veniră zifeii şi ziseră lui Saul: ”Nu, iată, David s-a ascuns la noi”

1 Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi cu puterea Ta judecă-mă!

2 Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, bagă în urechi graiurile gurii mele!

3 Căci străini s-au ridicat asupra mea, şi cei tari au cerşit sufletul meu şi nu puseră pe Dumnezeu înaintea lor.

4 (Strigare) Pentru că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul, sprijinitor sufletului meu!

5 Întoarce-va răutățile vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău pierde-i pe dânşii!

6 De bunăvoie jertfi-voi Ție, mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, căci e bun;

7 Căci din toată grija, mântuitu-m-ai şi întru vrăjmaşii mei privi ochiul meu.

PSALMUL 54

La săvârşit, întru laude; priceperii lui Asaf,

1 În urechi bagă, Dumnezeule, ruga mea, şi nu trece cu vederea rugăciunea mea; ia aminte mie şi ascultă-mă!

2 Mâhnitu-m-am întru vorba mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.

3 Căci abătură spre mine fărădelegea şi cu urgie pizmuiau mie.

4 Inima mea se tulbură în mine şi înfricoşare de moarte căzu peste mine.

5 Frică şi cutremur veni asupra mea şi mă acoperi întuneric.

6 Şi am zis: ”Cine-mi va da mie aripi ca porumbelului, şi voi zbura şi mă voi odihni?”

7 Iată, îndelung pribegind şi am rămas în pustie.

8 (Strigare) Nădăjduiam spre Dumnezeu, spre Cel ce mă mântuieşte de împuținarea sufletului şi din vifor.

9 Prăpădeşte, Doamne, şi împarte limbile lor, căci văzui fărădelege şi gâlceavă în cetate;

10 Ziua şi noaptea înconjura-va pe ea peste zidurile ei şi fărădelege şi osteneală în mijlocul ei şi strâmbătate;

11 Şi nu lipsi din ulițele ei camătă şi vicleşug.

12 Că, de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat.

13 Şi cel ce mă urăşte de ar fi grăit asupra mea mare, m-aş fi ascuns de el.

14 Iar tu, omule, întocmai la suflet, povața mea şi cunoscutul meu,

15 Care împreună ne-am îndulcit în mâncări, în casa Domnului mergând cu un gând!

16 Să vină dar moarte peste ei şi să se pogoare la iad vii,

17 Căci vicleşug e întru nemerniciile lor, în mijlocul lor.

18 Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul mă ascultă.

19 Seara şi dimineața şi-n amiazăzi povesti-voi şi voi vesti, şi va asculta glasul meu.

20 Mântui-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, căci întru mulți era cu mine.

21 Auzi-va Domnul şi va smeri pe dânşii Cel ce este mai înainte de veci.

22 (Strigare) Pentru că nu este lor schimbare, căci nu s-au temut de Dumnezeu.

23 Întinse mâna Lui când răsplătea; Spurcară făgăduința Lui, împărțiră-se de urgia feței Lui şi se apropiară inimile lor.

24 Înmuiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât unt-de-lemnul, şi ele sunt împroşcături.

25 Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni, nu va da în veac clătinare dreptului.

26 Şi Tu, Dumnezeule, pogorî-i-vei pe dânşii la puțul stricăciunii.

27 Bărbații sângiuirilor şi vicleşugului nu vor înjumătăți zilele lor; iar eu, Doamne, nădăjdui-voi spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:

Când va şedea Judecătorul, şi îngerii vor sta de faţă, şi trâmbiţa va răsuna, şi văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atunci răutăţile tale vor sta de faţă, greşelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, curăţeşte-mă pre mine şi mă mântuieşte.

Slavă...

Toţi să priveghem, şi pre Hristos să-L întâmpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de uşă, în deşert va striga lui Dumnezeu: miluieşte-mă.

Şi acum...

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului meu muncă; ci Tu,

Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să Te slăvesc pre Tine.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, pe care nu mă aşteptam să le văd. Şi ce voi răsplăti bunătăţii Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulţumesc numelui Tău celui mult cântat; mulţumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce o ai spre mine; mulţumesc îndelungii răbdării Tale celei neasemănate. Şi de acum înainte sprijineşte-mă şi-mi ajută şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta; că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele lucrate de mine, cele întru cunoştinţă şi cele întru necunoştinţă, cele de voie şi cele fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, şterge pre ele,

Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, şi mântuieşte pre noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecăţile care ştii, pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

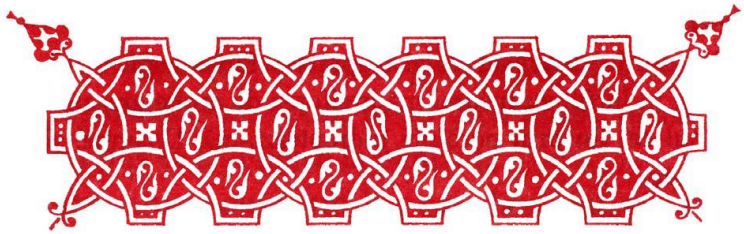

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55

La săvârşit, pentru norodul celor de la cele sfinte îndepărtat; lui David scrisoare pe stâlp, când îl opriră pe el cei străini de felul lui în Gheth

1 Miluieşte-mă, Dumnezeule, căci m-a călcat omul, toată ziua dând război mă necăji.

2 Călcară-mă de tot duşmanii mei toată ziua, căci mulți sunt cei ce-mi dau război de la înălțime.

3 Ziua nu mă voi teme şi voi nădăjdui spre Tine.

4 Întru Dumnezeu lăuda-voi cuvintele mele, spre Dumnezeu nădăjduii; nu mă voi teme de ce-mi va face mie carnea.

5 Toată ziua cuvintele mele urau, asupra mea toate gândurile lor spre rău.

6 Nemernici-vor şi vor ascunde ei; călcâiul meu vor păzi,

7 În ce chip a răbdat sufletul meu; pentru nimic îi vei împinge pe dânşii, cu urgie noroade vei pogorî.

8 Dumnezeule, viața mea povestit-am Ție; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta,

9 Ca şi în făgăduința Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei îndărăt,

10 În ziua în care te voi chema pe Tine. Iată cunoscut-am că Dumnezeul meu eşti Tu.

11 Spre Dumnezeu lăuda-voi cuvânt, spre Domnul lăuda-voi cuvântul; în

Dumnezeu nădăjduit-am, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.

12 Întru mine sunt, Dumnezeule, făgăduințele cu care voi răsplăti laudei Tale,

13 Căci ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi şi picioarele mele din alunecare, bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

PSALMUL 56

La săvârşit, ”Nu strica”, lui David spre scrisoare de stâlp, când el fugea de către fața lui Saul la peşteră,

1 Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, căci în Tine nădăjduieşte sufletul meu!

2 Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până unde va trece fărădelegea.

3 Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Cel ce mi-a făcut bine.

4 Trimise din cer şi mă mântui, dat-a în ocară pe cei ce mă calcă de tot.

5 Trimise Dumnezeu mila Lui şi adevărul Lui şi mântui sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Culcatu-m-am tulburat;

6 Fiii oamenilor, dinții lor, arme şi săgeți, şi limba lor, sabie ascuțită.

7 Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

8 Cursă gătiră picioarelor mele şi mi-au împilat sufletul meu;

9 Săpară înaintea feței mele groapă şi căzură într-însa.

10 (Strigare) Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea! Cânta-voi şi te voi lăuda întru mărirea mea!

11 Deşteaptă-te, mărirea mea!
Deşteaptă-te, canonul şi lăuta!
Deştepta-mă-voi dimineața.

12 Mărturisi-mă-voi Ție întru noroade,
Doamne! Cânta-voi Ție întru limbi!

13 Căci se mări până la ceruri mila Ta şi până la nori adevărul Tău. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

PSALMUL 57

La săvârşit, ''Să nu strici'', lui David la scrisoarea stâlpului.

1 Cu adevărat oare dreptate grăiți, cele drepte judecați, fii oamenilor?

2 Pentru că în inimă fărădelege lucrați pe pământ, strâmbătate mâinile voastre împletesc.

3 Înstrăinară-se păcătoşii, din pântece, rătăcitu-s-au din pântece, grăit-au minciuni.

4 Mânia lor e după asemănarea
şarpelui, ca a unei aspide surde, ce-şi
astupă urechile ei,

5 Care nu va auzi glasul celor ce cântă,
otrăveşte-se otrăvindu-se de înțelept.

6 Dumnezeu zdrobi-va dinții lor în gura
lor; măselele leilor sfărâmă Domnul.

7 Defăima-se-vor ca o apă curgătoare;
întinde-va arcul Lui până unde slăbi.

8 Ca o ceară topindu-se se vor ridica;
căzu foc peste dânşii şi nu văzură
soarele.

9 Mai înainte de a pricepe spinii voştri
păducelul, ca pe nişte vii, ca într-o urgie
va înghiți de tot pe dânşii.

10 Veseli-se-va dreptul când va vedea
izbândă; mâinile lui le va spăla în
sângele păcătosului.

11 Şi va zice omul: ”De este oare roadă dreptului! Oare este Dumnezeu judecând pe dânşii pe pământ?” Slavă.

PSALMUL 58

La săvârşit, ’’Să nu strici’’, lui David, la scrisoarea stâlpului, când trimise Saul şi păzi casa lui, ca să-l omoare pe el,

1 Scoate-mă dintre vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea mântuieşte-mă!

2 Izbăveşte-mă de cei ce fac fărădelegea şi de oamenii sângiuirilor mântuieşte-mă!

3 Căci iată, au vânat sufletul meu; s-au pus asupra mea cei tari.

4 Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne! Fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat;

5 Scoală-Te spre întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil,

6 Ia aminte a socoti toate limbile, să nu Te milostiveşti spre toți cei ce fac fărădelegea!

7 (Strigare) Întoarce-se-vor către seară şi vor muri de foame, ca un câine, şi vor înconjura cetatea.

8 Iată, ei vor răspunde cu gura lor, şi sabie, în buzele lor; căci cine a auzit?

9 Şi Tu, Doamne, batjocori-vei pe dânşii, defăima-vei toate limbile.

10 Tăria mea către Tine voi păzi, căci Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul Meu, mila Lui mă va apuca.

11 Dumnezeul meu îmi va arăta mie întru duşmanii mei. Să nu-i omori pe dânşii, ca nu cumva să uite legea Ta;

12 Risipeşte pe dânşii cu puterea Ta şi pogoară-i pe dânşii, scutitorul meu, Doamne.

13 Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi să se prindă întru mândria lor.

14 Şi din osândă şi minciună se vor vesti cu săvârşire, cu urgie de contenire, şi nu vor fi.

15 Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte lui Iacov şi marginilor pământului.

16 (Strigare) Întoarce-se-vor către seară şi vor muri de foame ca câinele şi vor înconjura cetatea.

17 Ei se vor risipi a mânca, iar de nu se vor sătura, şi vor cârti.

18 Şi eu voi cânta puterii Tale şi mă voi bucura dimineața de mila Ta,

19 Căci Te-ai făcut sprijinitor mie şi scăpare mie, în ziua necazului meu.

20 Ajutorul meu eşti, Ție voi cânta, că Tu, Dumnezeu, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

PSALMUL 59

La săvârşit, celor ce se vor schimba, spre scrisoarea stâlpului lui David, spre învățătură, când au ars Mijlocul-Râurilor Siriei şi Siria Sova, şi se întoarse Ioav şi lovi pe Edom în Valea Sărilor, 12000,

1 Dumnezeule, împinsu-ne-ai pe noi şi ne-ai surpat pe noi, Te-ai urgisit şi Te-ai milostivit spre noi!

2 Clătinat-ai pământul şi l-ai scuturat pe dânsul; vindecă sfărâmările Lui, căci s-au clătinat!

3 Arătat-ai norodului Tău rele şi ne-ai adăpat pe noi cu vinul umilinței.

4 Dat-ai celor ce se tem de Tine semn ca să fugă de la fața arcului.

5 (Strigare) Că doar de s-ar izbăvi cei iubiți ai tăi, mântuieşte cu dreapta Ta şi ascultă-mă.

6 Dumnezeu a grăit în sfântul Lui: ”Bucura-Mă-voi şi voi împărți Sichemul şi Valea Corturilor voi măsura.

7 Al meu este Galaad şi al Meu este Manase şi Efraim, întărirea capului Meu;

8 Iuda, împăratul Meu, Moav, căldarea nădejdii Mele;

9 Peste Idumea voi întinde încălțămintea Mea, Mie cei străini de fel Mi se supuseră”.

10 Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Idumea?

11 Oare nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai împins pe noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12 Dă-ne nouă ajutor în necaz; că deşartă e mântuirea omului.

13 Întru Dumnezeu vom face putere şi El va defăima pe cei ce necăjesc pe noi.

PSALMUL 60

La săvârşit, întru laude, lui David

1 Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea, ia aminte la ruga mea!

2 De la marginile pământului către Tine am strigat, când se mâhni inima mea; în piatră mă înălțaşi.

3 Povățuitu-m-ai, căci Te-ai făcut nădejdea mea, turn de vârtute de către fața vrăjmaşului.

4 Nemernici-voi întru lăcaşul Tău, în veci; acoperi-mă-voi în acoperământul aripilor Tale,

5 (Strigare) Căci Tu, Dumnezeule, ascultat-ai rugile mele, dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău.

6 Zile peste zile împăratului vei adăuga, anii lui până la zi, de rudă şi de rudă.

7 Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul lui cine va cerceta?

8 Aşa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau eu rugile mele din zi în zi. Slavă.

PSALMUL 61

La săvârşit, pentru Idithum,

1 Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Pentru că la El e mântuirea mea.

2 Pentru că El e Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu

mă voi clătina mai mult. Până când vă puneți peste om?

3 Ucideți voi toți ca la un perete povârnit şi ca la un gard împins.

4 Însă cinstea mea s-au sfătuit să o izgonească, alergară cu sete; cu gura lor binecuvântau şi cu inima lor blestemau.

5 (Strigare) Ci numai lui Dumnezeu supune-te, suflete al meu, căci la El e îngăduința mea.

6 Căci El e Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu; nu mă voi mai muta cu scularea.

7 Spre Dumnezeu, Mântuitorul meu şi mărirea mea; Dumnezeul ajutorului meu; şi nădejdea mea, spre Dumnezeu.

8 Nădăjduiți spre El toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea Lui inimile voastre, căci Dumnezeu, ajutorul nostru.

9 (Strigare) Însă deşerți sunt fiii oamenilor, mincinoşi fiii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate ei din deşertăciune împreună.

10 Nu nădăjduiți în strâmbătate şi spre jaf, nu poftiți; avuția, de va curge, nu vă puneți aproape inima.

11 O dată a grăit Dumnezeu, doar acestea am auzit, căci: ”Tăria e a lui Dumnezeu”. Şi a Ta e, Doamne, mila, căci Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL 62

Când era el în pustiul Iudeii,

1 Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec!

2 Însetă sufletul meu şi trupul meu după Tine,

3 În pământ pustiu şi necălcat şi fără apă. Aşa întru cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta şi slava Ta.

4 Căci mai bună e mila Ta decât viețile; buzele mele lăuda-Te-vor.

5 Aşa Te voi binecuvânta în viața mea, în numele Tău ridica-voi mâinile mele,

6 Ca din seu şi grăsime să se sature sufletul meu, şi cu buze de bucurie lăuda-va gura mea.

7 De-mi aduceam aminte de Tine în aşternutul meu, diminețile cugetam către Tine, căci Te făcuşi ajutorul meu

8 Şi întru acoperământul aripilor Tale bucura-mă-voi. Se lipi sufletul meu de Tine, şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9 Şi ei în deşert cercetară sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10 Şi împăratul se va veseli în Dumnezeu, lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, căci se astupă gura celor ce grăiesc strâmbătăți.

PSALMUL 63

La săvârşit

1 Ascultă, Dumnezeule, glasul meu, când mă voi ruga către Tine; din frica vrăjmaşului scoate sufletul meu!

2 Acoperă-mă de învăluirea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce fac strâmbătatea,

3 Care au ascuțit ca sabia limbile lor, întinseră arcul lor, lucru amar, ca să săgeteze de tot întru cele ascunse pe cel curat.

4 Fără de veste îl vor săgeta pe el şi nu se vor spăimânta; şi-au întărit lor cuvânt viclean,

5 Povestiră să ascundă laţul; ziseră: cine va vedea pe dânşii? Cercetară fărădelegea, părăsiră cercetând cercetări,

6 Apropia-se-va omul şi inima, adâncă. Şi Se va înălța Dumnezeu,

7 Săgeata pruncilor se făcură rănile lor şi slăbiră peste dânşii limbile lor.

8 Tulburară-se toți care văd pe dânşii şi se temu tot omul.

9 Şi povestiră lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui au priceput.

10 Veseli-se-va cel drept întru Domnul şi va nădăjdui spre El şi se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 1:

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine, care am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iară cele de acolo veşnice. Văd divanul şi pre Judecătorul şezând pre scaun, şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Şi acum...

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijinul celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite nouă.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugăciunii mele; fă cu mine semn spre bine. Povăţuieşte-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău; veseleşte inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt, că mare eşti şi faci minuni. Tu eşti Unul Dumnezeu şi nu este asemenea Ţie între dumnezei, Doamne; puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pre toţi cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh. Amin.

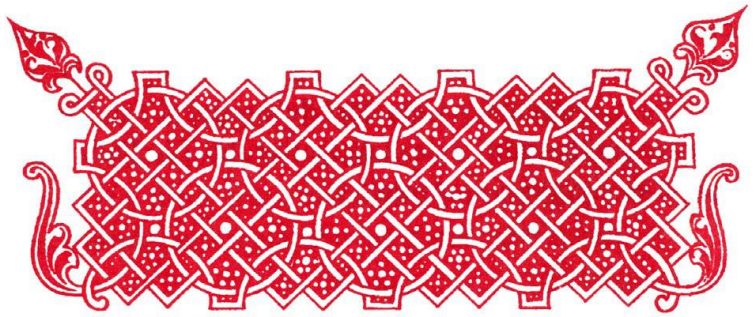

CATISMA A NOUA

PSALMUL 64

La săvârşit, psalm cântării lui David (Cântare a Ieremiei şi a lui Iezechel, a nemerniciei norodului, când vrea să iasă)

1 Ție Ți se cuvine laudă, Dumnezeule, în Sion şi Ție Ți se va răsplăti cu rugăciune în Ierusalim.

2 Ascultă ruga mea, către Tine tot trupul va veni.

3 Cuvintele celor fără de lege se întăriră peste noi şi necurățiile noastre Tu le vei ierta.

4 Fericit cel pe care l-ai ales şi l-ai luat; locui-va în curțile Tale.

5 Sătura-ne-vom întru bunătățile casei Tale; sfântă e biserica Ta minunată, cu dreptate.

6 Ascultă-ne pe noi Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor din mare, departe,

7 Gătind munții cu vârtutea Lui, încins cu putere, Cela ce tulbură chitul mării, sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8 Tulbura-se-vor limbile şi se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de către semnele Tale; ieşirile de dimineață şi de seară vei înfrumuseța.

9 Socotit-ai pământul şi-l îmbătaşi pe dânsul, înmulțişi a-l îmbogăți pe el.

10 Râul lui Dumnezeu se umplu de ape; gătit-ai hrana lor, căci aşa e gătirea.

11 Brazdele lui îmbată-le, înmulţeşte naşterile lui, cu picăturile lui veseli-se-va răsărind.

12 Blagoslovi-vei cununa anului bunătăţii Tale şi câmpiile Tale umple-se-vor de grăsime.

13 Îngrăşa-se-vor cele frumoase ale pustiului şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

14 Îmbrăcară-se berbecii oilor şi văile vor înmulţi grâul; striga-vor, pentru că vor lăuda.

PSALMUL 65

La săvârşit, cântarea psalmului învierilor

1 Strigaţi Domnului, tot pământul; cântaţi dar numelui Lui; daţi mărire laudei Lui!

2 Ziceţi lui Dumnezeu: ”Foarte-s înfricoşate lucrurile Tale! Cu mulţimea tăriei Tale, minţi-Te-vor vrăjmaşii Tăi.

3 Tot pământul închină-se Ție şi să
cânte Ție, să cânte dar numelui Tău,
Preaînalte!”

4 (Strigare) Veniți şi vedeți lucrurile lui
Dumnezeu, cât e de înfricoşat în sfaturi,
mai mult decât fiii oamenilor,

5 Cel ce întoarce marea spre uscat; în
râu vor trece cu piciorul.

6 Acolo ne vom veseli de El, Celui ce
biruieşte cu puterea Lui veacul; ochii
Lui peste limbi privesc; cei ce amărăsc
să nu se înalțe întru sine.

7 (Strigare) Binecuvântați, limbilor pe
Dumnezeul nostru şi ascultați glasul
laudei Lui,

8 Celui ce a pus sufletul meu în viață şi
n-a dat spre clătinare picioarele mele!

9 Căci ne-ai ispitit pe noi, Dumnezeule,
lămuritu-ne-ai pe noi cum se lămureşte
argintul.

10 Băgatu-ne-ai pe noi în laț, pus-ai necazuri pe umărul nostru, încălecat-ai oameni peste capetele noastre,

11 Trecut-am prin foc şi apă, şi ne-ai scos pe noi la repaos.

12 Intra-voi în casa Ta cu arderi-de-tot, şi-Ți voi da rugile mele care au osebit buzele mele

13 Şi a grăit gura mea în necazul meu.

14 Arderi-de-tot cu măduvă Îți voi aduce Ție, cu tămâie şi cu berbeci, Îți voi aduce boi cu țapi.

15 (Strigare) Veniți de ascultați şi voi povesti vouă, toți aceia ce se tem de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu!

16 Către Dânsul cu gura mea am strigat şi am înălțat sub limba mea.

17 Strâmbătate de vedeam în inima mea, să nu mă asculte Domnul.

18 Pentru aceea mă ascultă Dumnezeu, luă aminte glasului rugăciunii mele.

19 Blagoslovit Domnul, Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Lui de către mine!

PSALMUL 66

La săvârşit, întru laude, psalmul cântării lui David

1 Dumnezeu să ne cruțe pe noi şi să ne blagoslovească pe noi, să lumineze fața Lui spre noi şi să ne miluiască pe noi!

2 Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate limbile mântuirea Ta.

3 Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție noroadele toate!

4 Veselească-se şi să se bucure limbile, căci vei judeca noroadele cu dreptate şi limbi în pământ vei povățui.

5 (Strigare) Mărturisească-se Ție noroadele, Doamne, mărturisească-se Ție noroadele toate. Pământul a dat roada lui. Blagoslovească pe noi Dumnezeu, Dumnezeul nostru.

6 Blagoslovească pe noi Dumnezeu şi să se spăimânteze de El toate marginile pământului! Slavă.

PSALMUL 67

La săvârşitul cântării,

1 Scoală-Se Dumnezeu şi risipească-se vrăjmaşii Lui şi să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul!

2 Cum lipseşte fumul, să lipsească; cum se topeşte ceara de către fața focului, aşa vor pieri păcătoşii de către fața lui Dumnezeu.

3 Şi drepții veselească-se, bucure-se înaintea lui Dumnezeu, înfrumusețeze-se cu veselie.

4 Cântați lui Dumnezeu, lăudați numele Lui; faceți cale Celui ce e încălecat peste apusuri, Domnul – numele Lui.

5 Şi vă bucurați înaintea Lui. Tulbure-se de către fața Lui, Părintele celor săraci şi Judecătorul văduvelor!

6 Dumnezeu, în locul cel sfânt al Lui; Dumnezeu sălăşluieşte pe cei ce sunt într-un chip în casă,

7 Scoțând pe cei din obezi cu vitejie, aşijderea pe cei ce amărăsc, pe cei ce locuiesc în mormânturi.

8 Dumnezeule, când ieşeai Tu înaintea norodului Tău, când treceai în pustiu,

9 (Strigare) Pământul se cutremură, pentru că şi cerurile picară de către fața Dumnezeului Sinaiului, de către fața Dumnezeului lui Israil.

10 Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale; şi a slăbit, şi Tu vei întări pe dânsa;

11 Dobitoacele Tale locuiesc întru ea; gătit-ai cu bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.

12 Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc, cu putere multă.

13 Împăratul puterilor al celui iubit; cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi.

14 De veți dormi în mijlocul sorților, aripi de porumb, ferecate cu argint, şi spatele lui cu verdeață de aur.

15 Când osebeşte Cel ceresc împărați peste el, viscoli-vor în Selmon; muntele lui Dumnezeu, munte gras,

16 Munte închegat, munte gras. Pentru ce socotiți, munți închegați,

17 Muntele care a binevoit Dumnezeu să locuiască într-însul? Pentru că şi Domnul va locui desăvârşit.

18 Carul lui Dumnezeu cu zece mii de părți, mii din cei ce se îndreptează; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19 Suitu-Te-ai întru înălțime, robit-ai robime, luaşi dări întru oameni,

20 Pentru ca şi pe cei neascultători să sălăşluieşti. Domnul Dumnezeu, blagoslovit.

21 Blagoslovit e Domnul în zi peste zi; să sporească nouă Dumnezeu mântuirilor noastre.

22 (Strigare) Dumnezeul nostru, Dumnezeu va mântui; şi ale Domnului Domnului, ieşirile morții.

23 Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Lui, creştetul părului celor ce umblă întru greşalele lor.

24 Zise Domnul: ”Din Vasan întoarce-Mă-voi, întoarce-Mă-voi în fundurile mării,

25 Pentru că de s-ar îmbiba pământul tău cu sânge, limba câinilor tăi, din vrăjmaşi de la dânsul.”

26 Văzură-se umblările Tale, Dumnezeule, umblările Dumnezeului meu, Împăratului, Celui din cel sfânt.

27 Apucară boierii ținându-se de cei ce cântă, în mijlocul fetişoarelor ce cântau în timpane.

28 În adunări binecuvântau pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

29 Acolo Veniamin, mai tânăr, întru spăimântare,

30 Boierii lui Iuda, povățuitorii lor, boierii Zabulonului, boierii Neftalimului.

31 Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale, întăreşte, Dumnezeule, acestea care le-ai făcut întru noi.

32 De la biserica Ta, peste Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri.

33 Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor în junicile noroadelor, ca să se închidă cei ispitiți cu argintul!

34 Risipeşte limbile celor ce vor războaie. Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va apuca înainte mâna ei lui Dumnezeu.

35 Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, lăudați pe Domnul,

36 (Strigare) Celui ce S-a suit peste cerul cerului dinspre răsărituri!

37 Iată, va da glasul Lui glas de putere. Dați mărire lui Dumnezeu! Pe Israil mare cuviința Lui şi puterea Lui în nori.

38 Minunat e Dumnezeu întru sfinții Lui. Dumnezeul lui Israil, Acesta va da

putere şi întărire norodului Lui. Blagoslovit Dumnezeu. Slavă.

PSALMUL 68

La săvârşit, pentru cei ce se vor schimba,

1 Mântuieşte-mă, Doamne, căci intrară apele până la sufletul meu.

2 Înfipsu-m-am în noroiul adâncului şi nu este stare.

3 Venit-am la adâncurile mării şi viforul mă prăpădi.

4 Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbiră ochii mei de la a nădăjdui eu spre Dumnezeul meu.

5 Înmulțiră-se mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc în zadar.

6 Întăriră-se vrăjmaşii mei, cei ce mă goneau pe mine cu strâmbătate, cele ce nu jefuiam, atunci plăteam.

7 Dumnezeule, Tu ai cunoscut necunoştința mea şi greşalele mele de la Tine nu s-au ascuns.

8 Să nu se ruşineze de mine cei ce Te îngăduiesc, Doamne, Doamne al puterilor,

9 Nici să se ruşineze de mine cei ce Te cercetează pe Tine, Dumnezeul lui Israil!

10 Căci pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a ruşinea obrazul meu.

11 Înstrăinat fusei fraților mei şi străin fiilor maicii mele,

12 Căci râvnirea casei Tale m-a mâncat pe mine şi ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine căzură peste mine.

13 Şi acoperii cu post sufletul meu şi-mi fu întru ocări mie.

14 Şi pus-am îmbrăcămintea mea sac şi fusei pildă lor.

15 Asupra mea limbuțeau cei ce şedeau în porți şi la mine cântau cei ce beau vin.

16 Şi eu cu ruga mea către Tine, Doamne; vremea e de bunăvoință,

17 Dumnezeule, cu mulțimea milei Tale; ascultă-mă cu adevărul mântuirii Tale,

18 Mântuieşte-mă din tină pentru ca să nu mă înfig; mântui-m-aş de cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor.

19 Să nu mă prăpădească viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să cuprindă asupra mea fântâna gura sa.

20 Ascultă-mă, Doamne, că bună e mila Ta, după mulțimea milosârdiilor Tale priveşte spre mine!

21 Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, căci mă necăjesc.

22 Degrabă ascultă-mă. Ia aminte la sufletul meu şi mântuieşte pe el; pentru vrăjmaşii mei mântuieşte-mă,

23 Pentru că Tu cunoşti defăimarea mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea;

24 Înaintea Ta toți cei ce mă necăjesc pe mine; ocară aşteptă sufletul meu şi ticăloşire,

25 Şi aşteptat-am pe cel se mâhnea împreună cu mine, şi nu era; şi pe cel ce mângâia, şi n-am aflat.

26 Şi dădură de mâncare mie fiere şi în setea mea adăpară-mă cu oțet.

27 Facă-se masa lor înaintea lor întru laț şi întru răsplătire şi întru poticnire;

28 Întunece-se ochii lor ca să nu vadă şi umărul lor pururea îl gârboveşte;

29 Varsă spre ei urgia Ta şi mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei;

30 Facă-se curtea lor pustie şi în lăcaşurile lor să nu fie cel ce locuieşte.

31 Căci, cel pe care Tu ai bătut, ei l-au gonit şi pe durerea rănilor mele l-au pus;

32 Adaugă fărădelege peste fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea Ta.

33 Şteargă-se din cartea celor vii şi cu cei drepți să nu se scrie.

34 Sărac şi duios sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

35 Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voi pe El cu laudă;

36 Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât un viţel tânăr ce îi răsare coarne şi unghii.

37 Vază săracii şi să se veselească; cercetați pe Dumnezeu şi va trăi sufletul vostru!

38 Căci a ascultat pe cei săraci Domnul şi pe cei legați ai Lui nu i-a defăimat.

39 Să-L laude pe Dânsul cerurile şi pământul, marea şi câte se târăsc întru dânsa.

40 Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetățile Iudei.

41 Şi vor locui acolo şi vor moşteni pe dânsa.

42 Şi seminția robilor Tăi vor ține pe ea şi cei ce iubesc numele Tău vor locui într-însa.

PSALMUL 69

La săvârşit, lui David spre pomenire, ca să mântuiască Domnul,

1 Dumnezeule, la ajutorul meu ia aminte! Doamne, ca să-mi ajuți mie, sârguieşte!

2 Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce cearcă sufletul meu;

3 Întoarcă-se îndărăt şi să se ruşineze cei ce-mi vor mie rele;

4 Întoarcă-se îndată ruşinându-se cei ce-mi ziceau mie: ”Bine e, bine e!”

5 Să se bucure de Tine şi să se veselească de Tine toți cei ce te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea: ”Mărească-Se Domnul!” cei ce iubesc mântuirea Ta.

6 Şi eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mi!

7 Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi!

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 2 :

Gândesc la ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele viclene, cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat? Sau cu care îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule Născut, Duhule cel Sfânt, miluieşte-mă.

Slavă...

În valea plângerii, la locul care L-ai rânduit, când vei şedea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor, ci cruţă-mă, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum...

Nădejde şi acoperământ tare celor ce aleargă la tine, de Dumnezeu Născătoare bună, mijlocitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pre Cel ce ai născut, pre iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, cea una binecuvântată.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur ştii boala ticălosului meu suflet, şi tămăduirea acestuia, tămăduieşte pre dânsul precum ştii, pentru mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu putinţă a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, care ai venit să chemi nu pre cei drepţi, ci pre cei păcătoşi la pocăinţă, fie-Ţi milă, îndură-Te, şi iartă pre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urâte, şi mă povăţuieşte la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului, şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşatului Tău divan, slăvind şi cântând Preasfântul Tău nume în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

PSALMUL 70

Lui David psalm, fiilor lui Ionadav şi al celor dintâi ce s-au robit, fără de scrisoare deasupra la jidovi,

1 Spre Tine, Doamne, nădăjduit-am, să nu mă ruşinez în veac; întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate,

2 Pleacă către mine urechea Ta şi mă mântuieşte.

3 Fii mie întru Dumnezeu scutitor şi în loc tare ca să mă mântuieşti.

4 Căci întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu.

5 Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna celui ce face fărădelege şi face strâmbătate,

6 Că Tu eşti îngăduința mea, Doamne; Doamne, nădejdea mea din tinerețile mele.

7 Pe Tine m-am rezemat din pântece, din pântecele maicii mele, Tu-mi eşti acoperitor;

8 Întru Tine e lauda mea pururea; ca o minune fost-am celor mulți, şi Tu, ajutorul meu tare.

9 Umple-se gura mea de laudă, pentru ca să laud mărirea Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

10 Să nu mă lepezi la vremi de bătrânețe; când va lipsi vârtutea mea, să nu mă părăseşti!

11 Că ziseră vrăjmaşii mei mie şi cei ce păzesc sufletul meu se sfătuiră împreună,

12 Zicând: ”Dumnezeu l-a părăsit pe dânsul, goniți-l şi-l prindeți pe dânsul, căci nu este cel ce-l izbăveşte.”

13 Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, la ajutorul meu ia aminte!

14 Ruşineze-se şi lipsească cei ce părăsesc sufletul meu, îmbrace-se cu ruşine şi înfruntare cei ce cearcă relele mele!

15 Şi eu pururea voi nădăjdui în Tine şi voi adăuga peste toată lauda Ta.

16 Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta,

17 Căci n-am cunoscut tocmeli. Intra-voi cu puternicia Domnului; Doamne,

aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta.

18 Dumnezeul meu, cele ce m-ai învățat din tinerețile mele şi până acum voi vesti minunile Tale.

19 Şi până la bătrâneţe şi căruntețe,

20 Dumnezeul meu, să nu mă părăseşti,

21 Până voi vesti brațul Tău la tot neamul care va veni!

22 Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, care le-ai făcut mie măriri.

23 Dumnezeule, cine e asemenea Ție? Câte ai arătat mie necazuri multe şi rele! Şi întorcându-Te, m-ai înviat şi din beznele pământului mă scoseşi.

24 Înmulțit-ai asupra mea mărirea Ta şi, întorcându-Te, m-ai mângâiat şi din fără-fundurile pământului iarăşi mă scoseşi.

25 Pentru că şi eu mă voi mărturisi Ţie întru noroade, Doamne, cu meşteşuguri de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi Ţie cu alăută, Cel Sfânt al lui Israil.

26 Bucura-se-vor buzele mele când cânt Ţie şi sufletul meu, care l-ai mântuit.

27 Şi încă şi limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor ruşina şi se vor înfrunta cei ce cearcă relele mele.

PSALMUL 71

La Solomon

1 Dumnezeule, judecata Ta dă împăratului şi dreptatea Ta, fiului împăratului,

2 Să judece pe norodul Tău cu dreptate şi pe săracii Tăi, cu judecată.

3 Să ia munții pace norodului şi dealurile, dreptate.

4 Judeca-va pe săracii norodului şi va mântui pe fiii săracilor şi va smeri pe cel năpăstuitor.

5 Şi va rămâne împreună cu soarele şi mai înainte de lună, în neamuri de neamuri.

6 Pogorî-se-va ca ploaia pe lână şi ca o picătură ce pică pe pământ.

7 Răsări-va în zilele lui dreptate şi mulțime de pace, până unde se va ridica luna.

8 Şi va domni de tot, de la mare până la mare şi de la râuri până la marginile lumii.

9 Înaintea lui vor cădea arapii şi vrăjmaşii lui țărână vor linge.

10 Împărații Tharsisului şi ostroavele daruri vor aduce, împărații arapilor şi Sava daruri vor aduce.

11 Şi se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate limbile sluji-vor lui.

12 Căci a izbăvit pe sărac de la cel silnic şi pe cel sărman căruia n-a fost ajutor.

13 Se va îndura de cel sărac şi sărman, şi sufletele sărmanilor le va mântui.

14 Din camătă şi din strâmbătate mântui-va sufletele lor şi cinstit numele lui înaintea lor.

15 Şi va trăi şi se va da lui din aurul Arabiei şi se vor ruga pentru dânsul pururea, toată ziua vor binecuvânta pe dânsul.

16 Fi-va reazem în pământ peste vârfurile munților, se va ridica mai sus decât Libanul roada lui şi vor înflori din cetate ca iarba pământului.

17 Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.

18 Şi se vor blagoslovi întru el toate neamurile pământului, toate limbile vor ferici pe el.

19 Blagoslovit Domnul, Dumnezeul lui Israil, Cel ce face minuni singur!

20 Şi blagoslovit numele măririi Lui, în veac şi în veacul veacului!

21 Şi se va umple de slava Lui tot pământul. Amin, Amin! Slavă.

PSALMUL 72

Sfârşiră-se laudele lui David, fiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf

1 Cât e de bun Dumnezeul lui Israil celor drepți la inimă!

2 Şi mie puțin îmi alunecară picioarele, puțin se revărsară paşii mei.

3 Căci am râvnit spre cei fără de lege, pacea păcătoşilor văzând,

4 Căci nu este zăbavă la moartea lor şi întărire întru bătaia lor.

5 Întru ostenelile oamenilor nu sunt şi cu oamenii nu se vor răni.

6 Pentru aceea i-a prins pe ei mândria lor desăvârşit, îmbrăcară-se cu strâmbătatea şi cu necurăția lor.

7 Ieşi-va ca din rost strâmbătatea lor, trecură la plăcerea inimii.

8 Gândit-au şi grăiră cu vicleşug, strâmbătate la înălțime grăiră.

9 Pus-au la cer gura lor şi limba lor trecu peste pământ.

10 Pentru aceea întoarce-se-va norodul meu aici şi zile pline se vor afla întru dânşii.

11 Şi ziseră: ”Cum a cunoscut Dumnezeu şi de este cunoştință întru cel Înalt?”

12 Iată, acestea păcătoşii şi care se îndreptează în veci, cuprinseră avuție.

13 Şi vream a zice: ”Oare în deşert am îndreptat inima mea şi am spălat întru cei nevinovați mâinile mele?

14 Şi fusei bătut toată ziua şi mustrarea mea – diminețile”.

15 Vream să zic: ”Povesti-voi aşa”, iată, rudei fiilor Tăi făgăduii.

16 Şi gândii a şti aceasta; trudă este înaintea mea.

17 Până unde voi intra la sfințirea lui Dumnezeu şi voi înțelege cele de-apoi ale lor:

18 Însă pentru vicleşugurile lor puseşi lor rele, doborâşi pe ei când se semețiră.

19 Cum se făcură întru pustiire, îndată! Se sfârşiră, pieriră pentru fărădelegea lor.

20 Ca un vis celui ce se scoală, Doamne, în cetatea Ta, chipul lor vei defăima.

21 Căci se aţâţă inima mea şi rărunchii mei se primeniră şi eu, ocărât, şi n-am ştiut;

22 Dobitoc mă făcui lângă Tine. Şi eu - pururea cu Tine.

23 Ţinuşi de mâna dreptei mele; şi în sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu mărire m-ai luat.

24 Pentru că ce este mie în cer? Şi de la Tine ce am vrut pe pământ?

25 Se sfârşi inima mea şi trupul meu, Dumnezeul inimii mele, şi partea mea, Dumnezeul meu, în veac.

26 Căci iată, cei ce se depărtează pe sine de la Tine pier, pierdut-ai de la tine de tot pe cel ce curveşte.

27 Şi mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să povestesc eu toate laudele Tale în porțile fetei Sionului.

PSALMUL 73

Înțelegerii lui Asaf

1 De ce Dumnezeule ne lepădaşi desăvârşit, urgisindu-se mânia Ta peste oile păşunii Tale?

2 Adu-Ți aminte de adunarea Ta, care ai câştigat-o din început.

3 Mântuit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Sion acesta, în care ai locuit.

4 Ridică mâinile Tale peste mândriile lor la săvârşit, câte a viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al Tău.

5 Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău;

6 Puseră semnele lor semne şi n-au ştiut ca la ieşiri mai presus.

7 Ca într-o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile Lui deodată, cu securi şi cu barda surpară pe el.

8 Arseră cu foc sfinţenia Ta; la pământ spurcară lăcaşul numelui Tău.

9 Ziseră întru inimile lor rudeniile lor dimpreună: ”Veniţi şi să potolim toate praznicele lui Dumnezeu de la pământ!”

10 Semnele lor n-am văzut; nu este încă proroc şi pe noi nu ne va cunoaşte încă.

11 Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul, întărâta-va pizmaşul numele Tău la săvârşit?

12 Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din mijlocul sânului Tău, la săvârşit?

13 Şi Dumnezeu, Împăratul nostru, mai
înainte de veac făcu mântuire în
mijlocul pământului.

14 Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu
zdrobişi capetele balaurilor în apă;

15 Tu zdrobişi capul zmeului, datu-l-ai
pe el mâncare noroadelor arapilor.

16 Tu ai rupt izvoare şi pâraie, Tu
uscaşi râurile cele din început.

17 A Ta este ziua şi a Ta este noaptea,
Tu săvârşişi lumina şi soarele.

18 Tu ai făcut toate hotarele
pământului; vară şi primăvară Tu ai
zidit pe ele.

19 Adu-Ți aminte de aceasta: vrăjmaşul
ocărî pe Domnul şi norod fără minte
defăimă numele Tău.

20 Să nu dai fiarelor sufletul ce se
mărturiseşte Ție, sufletele sărmanilor
Tăi să nu le uiți întru sfârşit.

21 Caută la făgăduința Ta, căci s-au plinit cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22 Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat; săracul şi sărmanul vor lăuda numele Tău.

23 Scoală-Te, Doamne, judecă judecata Ta, adu-Ți aminte de ocara Ta, cea de către cel fără minte, toată ziua.

24 Nu uita glasul slugilor Tale, mândria celor ce Te urăsc pe Tine să sui pururea. Slavă.

PSALMUL 74

La săvârşit, ”Să nu strici”, psalmul cântării lui Asaf

1 Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție şi vom chema numele Tău.

2 Povesti-voi toate minunile Tale. ”Când voi lua vreme Eu, dreptatea voi judeca.

3 Se topi pământul şi toți cei ce locuiesc întru dânsul;
(Strigare) Eu am întărit stâlpii lui".

4 Zis-am celor ce fac fărădelege: "Nu faceți fărădelege!" Şi celor ce greşesc: "Nu înălțați corn!"

5 Nu ridicați la înălțime cornul vostru şi nu grăiți asupra lui Dumnezeu strâmbătate!

6 Căci nici de la ieşiri, nici de la apusuri, nici de la munții pustiei, căci Dumnezeu Judecător este.

7 Pe acesta smereşte, şi pe acesta înalță, căci pahar este în mâna Domnului, de vin curat, plin de amestecătură.

8 Şi plecă din acesta în acesta, însă drojdiile lui nu s-au deşertat, bea-vor toți păcătoşii pământului. Şi eu mă voi bucura în veac; cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.

9 Şi toate coarnele păcătoşilor voi zdrobi; şi se va înălța cornul dreptului.

PSALMUL 75

La săvârşit, întru laude, psalmul lui Asaf, cântare către asirieni,

1 Cunoscut e în Iudeea Dumnezeu, în Israil mare e numele Lui.

2 Şi se făcu în pace locul Lui şi lăcaşul Lui în Sion.

3 Acolo zdrobi tăriile arcelor, arma şi sabia şi războiul.

4 (Strigare) Luminezi Tu minunat, de la munții veşnici. Tulburară-se toți cei nepricepuți la inimă,

5 Adormiră somnul lor; şi nu aflară nimic toți oamenii avuției cu mâinile lor.

6 De certarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au cei călare pe cai.

7 Tu înfricoşat eşti! Şi cine va sta împotriva Ta, dacă atunci e urgia Ta?

8 Din cer ai ascultat judecata; pământul s-a temut şi a odihnit,

9 Când Se va scula la judecată Dumnezeu ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.

10 (Strigare) Căci gândirea omului va mărturisi Ție şi rămăşița gândirii va prăznui Ție.

11 Rugați-vă şi răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru! Toți cei dimprejurul Lui aduce-vor daruri

12 Celui înfricoşat şi luătorului duhurilor boierilor, groaznic lângă împărații pământului.

PSALMUL 76

La săvârşit, pentru Idethum, psalmul lui Asaf

1 Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, şi-mi luă aminte.

2 În ziua necazului meu pe Dumnezeu am cercetat; cu mâinile mele înaintea Lui noaptea, şi nu mă amăgii;

3 Se părăsi a se mângâia sufletul meu. Îmi adusei aminte de Dumnezeu şi mă veselii; mă uimii întru mine şi leşină duhul meu.

4 (Strigare) Apucară înainte străji ochii mei, mă tulburai, şi n-au grăit.

5 Socotii zilele vechi şi de anii veşnici îmi adusei aminte.

6 Şi cugetai noaptea cu inima mea, chibzuiam şi cerca sufletul meu;

7 Oare în veci va lepăda Domnul şi nu va adăuga a binevoi încă?

8 Oare desăvârşit mila Lui o va tăia? Sfârşi cuvânt din rudă în rudă?

9 Oare uita-va a Se milostivi Dumnezeu? Oare opri-va întru urgia Lui îndurările Lui?

10 (Strigare) Şi zisei: ”Acum începui, aceasta este primenirea dreptei Celui de sus!”

11 Pomenii lucrurile Domnului, căci îmi voi aduce aminte de-ncepătura minunilor Tale;

12 Şi voi cugeta întru toate lucrurile Tale şi întru tocmelile Tale voi glumi.

13 Dumnezeule, întru cel sfânt e calea Ta! Cine e Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Cel ce faci minuni;

14 Ai arătat întru noroade puterea Ta. Mântuişi cu braţul Tău pe norodul Tău, pe fiii lui Iacov şi Iosif.

15 (Strigare) Văzură-Te apele, Doamne, văzură-Te apele şi se spăimântară, tulburară-se beznele,

16 Mulţimea sunetului apelor. Glas dădură norii,

17 Pentru că şi săgeţile Tale trec.

18 Glasul tunetului Tău, în roată; Străluciră fulgerele Tale lumii; se clătină şi se îngrozi pământul.

19 În mare – căile Tale, şi cărările Tale, în ape multe; şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.

20 Povăţuişi ca pe nişte oi norodul Tău, cu mâna lui Moise şi a lui Aaron.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,
Troparele acestea, glas 6 :

De înfricoşătoarea zi a venirii Tale înfricoşându-mă, Hristoase, şi de nemitarnicul judeţ temându-mă, mă spăimântez şi tremur, ca unul ce am mulţime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât ostaşul, nici nu va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va slăvi, sau se va ruşina.

Şi acum...

De marile daruri, Preacurată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu singură te-ai învrednicit, căci ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta :

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul de acum această dureroasă a mea rugăciune, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune, şi inima mea s-a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea în păcate am cheltuit, şi după poftele trupului meu umblând, cu totul bucurie dracilor m-am făcut, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată n-am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale cea asupra păcătoşilor, şi gătită gheena focului. Şi dintru

această pricină în deznădăjduire căzând, şi nicidecum întru simţire de întoarcere venind, pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădularele ticălosului meu trup, a lucra şi a sluji păcatelor le-am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pre mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pre mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta am întărâtat-o, eu singur urgia Ta asupra mea am aţâţat-o, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând şi covârşind pre toţi cei din veac păcătoşi, fără asemănare păcătuind, şi fără de iertare. Ci de vreme ce eşti mult milostiv şi mult milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pre mine înaintea

înfricoşătorului şi nesuferitului Tău divan, şi, atingându-mă de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului meu strig Ţie: Milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea, şi lacrimile mele să nu le treci. Primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăiesc, şi rătăcit fiind întoarce-mă, şi întorcându-mă, îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog Ţie. Pentru că nu ai pus pocăinţă drepţilor, nu ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea, păcătosului, întru acele care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, împilat fiind de greutatea păcatelor mele. Deci luminează ochii inimii mele şi dă mie umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, astfel cu bună nădejde şi cu adevărată adeverire, la lumea cea de dincolo să merg,

lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

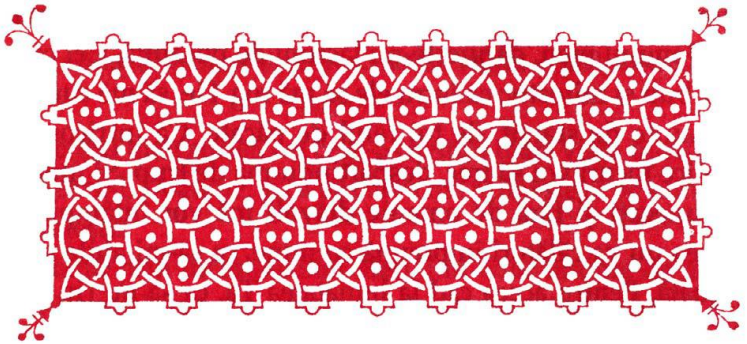

CATISMA A UNSPREZECEA

Stihuri la dumnezeiescul David

Taci, Orfef, leapădă, Ermi, lăuta.

Cel cu trei picioare din Delfis, încă apune-te spre uitare.

Că David nouă, a duhului lovind lăută,

Iveşte ascunsele tainelor lui Dumnezeu.

Mulțime de vechi istoriseşte minuni

Porneşte spre laudă Celui ce a zidit lumea,

Mântuind pe toți; tăinuieşte şi scrie.

Pe cei ce greşesc spre-ntoarcere-i aduce.

Cu multe ş-alte şi a judecătorului
arătând lege,

A curăți învață sufleteştile greşale.

Lui Dumnezeu slavă.

A armoniei sfinte, ca mierea de dulce,
cântarile lui David.

PSALMUL 77

Înțelegerii lui Asaf

1 Luați aminte, norodul meu, la legea
mea, plecați urechea voastră la graiurile
gurii mele!

2 Deschide-voi în pilde rostul meu,
răspunde-voi întrebărilor de-nceput.

3 Câte am auzit şi am cunoscut pe ele,
şi părinții noştri ne-au povestit nouă;

4 Nu s-au ascuns de fiii lor la altă rudă,

5 Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi minunile Lui care le-a făcut.

6 Şi ridică mărturie întru Iacov şi lege puse în Israil,

7 Câte a poruncit părinților noştri, ca să arate pe ele fiilor lor, pentru ca să cunoască altă rudă,

8 Fiii cei ce se vor naşte şi se vor scula şi vor vesti pe ele fiilor lor.

9 Pentru ca să pună pe Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite lucrurile lui Dumnezeu şi poruncile Lui voi cerceta.

10 Pentru ca să nu se facă ca părinții lor, rudă îndărătnică şi amărâtoare,

11 Rudă care n-a îndreptat inima ei şi nu se încredință cu Dumnezeu duhul ei!

12 Fiii lui Efraim, încordând şi lovind cu arcele, întoarseră-se în ziua războiului;

13 N-au păzit făgăduința lui Dumnezeu şi în legea Lui n-au vrut să meargă.

14 Şi au uitat facerile cele de bine ale Lui, şi minunile Lui, care le-a arătat lor,

15 Înaintea părinților lor, care a făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul lui Taneos.

16 Rupse marea şi-i trecu pe ei, opri apele ca un burduf.

17 Şi povățui pe dânşii cu nor ziua, şi toată noaptea cu lumină de foc.

18 Rupse piatra în pustiu şi-i adăpă pe ei, ca într-o beznă multă.

19 Şi scoase apă din piatră şi pogorî ca râurile apele.

20 Şi au adăugat încă a greşi Lui, amărâră pe Cel Înalt la loc fără de apă.

21 Şi ispitiră pe Dumnezeu întru inimile lor a cere mâncări sufletelor lor.

22 Şi clevetiră asupra lui Dumnezeu şi ziseră: ”Oare va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23 De vreme ce a lovit piatra şi curseră ape şi pâraiele se înecară,

24 Oare şi pâine poate da, sau să gătească masă norodului Lui?”

25 Pentru aceea auzi Domnul şi Se mânie şi foc se aţâţă întru Iacov şi urgie se sui peste Israel,

26 Căci n-au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre Mântuitorul lui.

27 Şi porunci norilor de deasupra şi uşile cerului deschise.

28 Şi le-a plouat lor mană să mănânce şi pâinea cerului dădu lor.

29 Pâinea îngerilor mâncă omul; hrană trimise lor de saţiu.

30 Ridică austrul din cer şi aduse cu puterea Lui vântul de miazăzi.

31 Şi plouă peste dânşii ca pulberea cărnuri şi ca nisipul mării păsări zburătoare.

32 Şi căzură în mijlocul taberei lor, împrejurul lăcaşelor lor.

33 Şi mâncară şi se săturară foarte şi pofta lor aduse lor, nu se lipsiră de către pofta lor.

34 Încă mâncarea fiind în gura lor, şi urgia lui Dumnezeu se sui peste dânşii.

35 Şi ucise pe cei mai mulți ai lor, şi pe cei aleşi ai lui Israil îi împiedică.

36 Cu toate acestea, încă greşeau şi n-au crezut în minunile Lui.

37 Şi se sfârşiră cu deşertăciune zilele lor şi anii lor, cu sârguială.

38 Când îi omora pe dânşii, atunci căutau pe El şi se întorceau şi mânecau către Dumnzeu.

39 Şi-şi aduseră aminte că Dumnezeu Ajutorul lor este şi Dumnezeul Cel Înalt Mântuitorul lor este.

40 Şi-L iubiră pe Dânsul cu gura lor şi cu limba lor au mințit Lui.

41 Şi inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici nu s-au încrezut în făgăduința Lui.

42 Şi El este milostiv şi iartă păcatele lor şi nu va strica.

43 Şi va înmulți a întoarce mânia Lui şi nu va ațâța toată mânia Lui.

44 Şi-Şi aduse aminte că trup sunt, duh mergând, şi nu întorcându-se.

45 De câte ori amărâră pe Dânsul în pustie, mâniară pe Dânsul la pământ fără de apă?

46 Şi se întoarseră şi ispitiră pe Dumnezeu şi pe Cel Sfânt al lui Israil întărâtară.

47 Nu-şi aduseră aminte de mâna Lui, de ziua în care i-a mântuit pe ei din mâna celui ce-i supăra;

48 Cum a pus în Egipt semnele Lui, şi minunile Lui în câmpul lui Taneos;

49 Şi întoarse în sânge râurile lor şi şipotele lor, pentru ca să nu bea.

50 Trimise la ei muscă câinească şi-i mâncă pe ei, şi broască, şi strică pe dânşii.

51 Şi dădu păliciunii roadele lor şi ostenelile lor, lăcustei.

52 Uciseră cu grindină via lor şi dudele lor cu bruma.

53 Şi dădu la grindină dobitoacele lor şi averea lor focului.

54 Trimise la ei urgia mâniei Lui, mânie, urgie şi necaz, trimise prin îngeri răi.

55 Făcu cale cărării urgiei Lui şi nu cruță de moarte sufletele lor şi dobitoacele lor la moarte le închise.

56 Şi lovi pe tot cel dintâi născut în pământul Egiptului, începătura a toată truda lor, în lăcaşurile lui Ham.

57 Şi ridică ca oile norodul Lui şi sui pe ei ca o turmă în pustie.

58 Şi-i povățui pe dânşii spre nădejde, şi nu s-au înfricoşat, şi pe vrăjmaşii lor acoperitu-i-a marea.

59 Şi-i băgă pe dânşii în muntele sfințeniei Lui, muntele acesta pe care l-a câştigat dreapta Lui.

60 Şi izgoni de la fața lor limbi şi le dădu cu sorți lor, cu funii de dare de sorți;

61 Şi sălăşlui întru sălaşurile lor neamurile lui Israil.

62 Şi ispitiră şi amărâră pe Dumnezeu Cel Preaînalt, şi mărturiile Lui nu le-au păzit.

63 Şi se întoarseră şi vicleniră ca şi părinții lor, întoarseră-se la arcul strâmb.

64 Şi-L urgisiră pe Dânsul în dealurile lor şi cu cele cioplite ale lor mâniară pe El.

65 Auzi Dumnezeu şi trecu cu vederea şi defăimă foarte pe Israil.

66 Şi lepădă cortul lui Silom, lăcaşul în care a locuit întru oameni.

67 Şi dădu robimii vârtutea lor şi frumusețea lor, în mâinile vrăjmaşilor.

68 Şi închise cu sabie pe norodul Lui şi moştenirea Lui trecu cu vederea.

69 Pe junii lor i-a mâncat focul şi fecioarele lor nu se jeliră.

70 Preoții lor de sabie căzură şi văduvele lor nu se vor plânge.

71 Şi se sculă ca cel adormit Domnul, ca un tare şi amețit de vin,

72 Şi lovi pe vrăjmaşii Lui dindărăt; ocară veşnică dădu lor.

73 Şi lepădă lăcaşul lui Iosif şi pe cel de felul lui Efraim n-a ales;

74 Ci alese pe cel de felul Iudei, muntele Sionului, care l-a iubit.

75 Şi zidi ca a inorogului sfințenia Lui; pe pământ întemeindu-l pe dânsul în veac.

76 Şi alese pe David, robul Lui, şi-l luă pe el din turmele oilor, de la cele fătătoare l-a luat pe dânsul,

77 Să pască pe Iacov, robul Lui, şi pe Israil, moştenirea Lui.

78 Şi păscu pe dânşii cu nerăutatea inimii sale, şi cu priceperile mâinilor lui povățui pe ei. Slavă.

PSALMUL 78

Psalmul lui Asaf

1 Dumnezeule, veniră limbi la moştenirea Ta, spurcară biserica cea sfântă a Ta,

2 Puseră Ierusalimul ca o cramă. Puseră mortăciunile robilor Tăi mâncare păsărilor cerului, cărnurile celor curați ai Tăi, fiarelor pământului.

3 Vărsară sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, şi nu era cine să-i îngroape.

4 Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.

5 Până când, Doamne, Te vei urgisi desăvârşit, aţâţa-se-va ca focul râvnirea Ta?

6 Varsă urgia Ta peste limbile care nu Te ştiu şi peste împărăţiile care numele Tău nu l-au chemat.

7 Căci au mâncat pe Iacov şi locul lui l-au pustiit.

8 Să nu-Ţi aduci aminte de fărădelegile cele vechi ale noastre, degrabă să ne apuce pe noi milosârdiile Tale, Doamne, căci am sărăcit foarte.

9 Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui Tău! Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi iartă păcatele noastre, pentru numele Tău!

10 Ca nu cândva vor zice limbile: ”Unde este Dumnezeul lor?” Şi să cunoască întru limbi, înaintea ochilor noştri,

11 Izbânda sângelui robilor Tăi, celui vărsat; să intre înaintea Ta suspinul celor legați.

12 După mărimea brațului Tău, ocroteşte pe fiii celor omorâți.

13 Răsplăteşte vecinilor noştri, cu 7 părți în sânul lor, ocara lor cu care au ocărât pe Tine, Doamne!

14 Iar noi norodul Tău şi oile păşunii Tale, ne vom mărturisi Ție, Dumnezeule, în veac,

15 În neam şi în neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79

La săvârşit, pentru cei ce se vor schimba, mărturie lui Asaf, psalm pentru asirieni

1 Cela ce paşti pe Israil, ia aminte, Cela ce povățuieşti ca pe o oaie pe Iosif!

2 Cela ce şezi peste heruvimi, iveşte-Te
înaintea lui Efraim şi Veniamin şi
Manassi.

3 Ridică puterea Ta şi vino, ca să ne
mântuieşti pe noi!

4 Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi
arată fața Ta şi ne vom mântui!

5 Doamne, Dumnezeul puterilor, până
când Te vei scârbi spre ruga robilor Tăi?

6 Hrăni-ne-vei pe noi cu pâine de lacrimi
şi ne vei adăpa pe noi cu lacrimi cu
măsură.

7 Pus-ai pe noi întru prigonire vecinilor
noştri şi vrăjmaşii noştri ne batjocoriră
pe noi.

8 Doamne, Dumnezeul puterilor,
întoarce-ne pe noi şi iveşte fața Ta şi ne
vom mântui!

9 Vie de la Egipt ai ridicat, scoseşi limbi
şi răsădişi pe ea.

10 Făcut-ai cale înaintea ei şi răsădişi rădăcinile ei, şi umplu pământul.

11 Acoperi munții umbra ei şi mlădițele ei, cedrii lui Dumnezeu.

12 Întinse vițele ei până la mare şi până la râuri, odraslele ei.

13 Pentru ce risipeşti gardul ei şi culeg pe ea toți cei ce merg pe cale?

14 O strică pe ea scroafa din dumbravă şi porcul sălbatic pe ea o păscu.

15 Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar şi caută din cer şi vezi şi socoteşte via aceasta!

16 Şi o săvârşeşte pe ea, pe care a răsădit-o dreapta Ta, şi peste fiul omului, pe care l-ai întărit Ție!

17 Arsă cu foc şi săpată! De către certarea feței Tale pieri-vor.

18 Facă-se mâna Ta peste omul dreptei Tale şi peste fiul omului, pe care l-ai întărit Ție!

19 Şi nu ne vom depărta de către Tine; învia-ne-vei pe noi şi numele Tău îl vom chema.

20 Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi iveşte fața Ta, şi ne vom mântui!

PSALMUL 80

La săvârşit, pentru teascuri, psalm al cântării lui Asaf

1 Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov!

2 Luați psalm şi dați timpană, canon înfrumusețat cu alăută!

3 Trâmbițați în lună nouă cu trâmbițe, în bună rânduită zi a sărbătorii voastre!

4 Căci poruncă lui Israil este şi judecata Dumnezeului lui Iacov. Mărturie în Iosif puse pe dânsul, când ieşi el din pământul Egiptului; limba pe care n-au ştiut-o au auzit-o:

5 ”Depărtă de sarcini umărul lui, mâinile lui la coşuri au lucrat.

6 Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit pe tine, ascultatu-te-am întru ascundere de vifor, ispititu-te-am la Apa Certării.

7 (Strigare) Ascultă, norodul Meu, şi voi mărturisi ție, Israil: De Mă vei auzi, nu va fi întru tine Dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu străin,

8 Pentru că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cela ce te-a scos din pământul Egiptului; lărgeşte gura ta şi o voi umple pe ea.

9 Şi n-a ascultat norodul Meu glasul Meu şi Israil nu luă aminte la Mine.

10 Şi trimis-am pe dânşii după tocmelile inimilor lor, merge-vor întru tocmelile lor.

11 De M-ar fi ascultat norodul Meu, Israil, de ar fi mers în căile Mele,

12 Întru nimic aş fi smerit pe vrăjmaşii lor şi pe cei ce necăjeau pe dânşii aş fi pus mâna Mea."

13 Vrăjmaşii Domnului mințiră Lui, şi va fi vremea lor în veac.

14 Şi hrăni pe ei din grăsimea grâului şi din piatră cu miere a săturat pe dânşii. Slavă.

PSALMUL 81

Psalmul lui Asaf

1 Dumnezeu stătu în adunare de dumnezei şi în mijloc pe dumnezei va osebi.

2 Până când judecați strâmbătate şi
fețele păcătoşilor vegheați?

3 (Strigare) Judecați sărmanul şi
săracul, pe cel smerit şi pe cel sărman
îndreptați.

4 Scoateți pe cel sărman şi pe cel sărac,
din mâna păcătosului izbăviți-l pe
dânsul!

5 N-au cunoscut, nici au priceput, întru
întuneric merg; clatine-se toate temeliile
pământului.

6 Eu am zis: ”Dumnezei sunteți şi fiii
Celui de Sus toți.”

7 Şi voi ca nişte oameni muriți şi ca
unul din boieri cădeți.

8 Scoală, Dumnezeule, judecă
pământul, căci Tu vei moşteni de tot
întru toate limbile!

PSALMUL 82

Cântare, psalmul lui Asaf

1 Doamne, cine se va asemăna Ţie? Să nu taci, nici să Te potoleşti, Doamne!

2 Căci iată, vrăjmaşii Tăi răsunară şi cei ce urăsc pe Tine ridicară capul.

3 Peste norodul Tău meşteşugiră gând şi se sfătuiră asupra sfinţilor Tăi.

4 Ziseră: ”Veniţi şi să-i pierdem de tot pe dânşii din limbă şi să nu se pomenească numele lui Israil încă!”

5 Că se sfătuiră întru unire dimpreună, asupra Ta făgăduinţă puseră lăcaşurile idumeilor şi ismaelitenii,

6 Moav şi agarenii, Gheval şi Ammon şi Amalic, cei străini de fel, cu cei ce locuiesc Tirul.

7 Pentru că şi Asur veni împreună cu dânşii, făcură-se sprijineală fiilor lui Lot.

8 (Strigare) Fă lor ca lui Madiam şi Sisarii, ca lui Iavim la pârâul Chisson.

9 Pieriră de tot în Endor, făcură-se ca balega pământului.

10 Pune pe boierii lor ca pe Oriv şi Ziv şi Zevee şi Salmanan,

11 Pe toți boierii lor, care au zis: ”Să moştenim noi jertfelnicul lui Dumnezeu!”

12 Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca pe o roată, ca trestia din fața vântului,

13 Ca focul care va arde dumbrava, ca para care va arde munții,

14 Aşa vei goni pe dânşii cu viforul Tău şi cu urgia Ta vei tulbura pe dânşii.

15 Umple obrajii lor de necinste şi vor căuta numele Tău, Doamne.

16 Ruşineze-se şi să se tulbure în veacul veacului şi să se înfrunte şi să piară.

17 Şi să cunoască că numele Tău – Domnul. Tu singur înalt eşti peste tot pământul!

PSALMUL 83

La săvârşit, pentru teascuri, fiilor lui Core,

1 Cât sunt de îndrăgite sălaşele Tale, Doamne al puterilor! Pofteşte şi se sfârşeşte sufletul meu la curțile Domnului;

2 Inima mea şi trupul meu bucurară-se de Dumnezeu cel viu.

3 Pentru că şi vrabia şi-a aflat ei casă şi turtureaua cuibul ei, unde-şi va pune puii ei:

4 Jertfelnicele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

5 Fericiți cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor lăuda-Te-vor pe Tine.

6 (Strigare) Fericit omul căruia ajutorul lui este de la Tine; suiri în inima lui a pus, la Valea Plângerii, la locul care l-a pus.

7 Pentru că blagoslovenii va da cel ce pune lege, merge-vor din putere în putere, ivi-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

8 Domnul, Dumnezeul puterilor, ascultă ruga mea, bagă în ureche, Dumnezeul lui Iacov!

9 (Strigare) Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută la fața unsului Tău!

10 Căci mai bună e o zi în curțile Tale decât mii.

11 Ales-am a mă lepăda în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locui în sălaşele păcătoşilor.

12 Căci milă şi adevăr iubeşte Domnul Dumnezeu, dar şi mărire va da Domnul.

13 Nu vor lipsi bunătăţile celor ce merg cu nerăutate. Doamne Dumnezeul puterilor, fericit omul ce nădăjduieşte în Tine!

PSALMUL 84

La săvârşit, fiilor lui Core,

1 Bine vruşi, Doamne, pământului Tău, întorseşi robimea lui Iacov.

2 Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3 (Strigare) Potolişi toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către urgia mâniei Tale.

4 Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, şi întoarce mânia Ta de peste noi!

5 Oare în veci ne vei urgisi pe noi? Oare întinde-vei urgia Ta din rudă în rudă?

6 Dumnezeule, Tu întorcându-Te vei învia pe noi, şi norodul Tău se va veseli întru Tine.

7 Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta, şi mântuirea Ta ne-o vei da nouă.

8 Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; căci va grăi pace peste norodul Lui

9 Şi peste cei curaţi ai Lui şi peste cei ce întorc inima către El.

10 Însă aproape e de cei se tem de Dânsul mântuirea Lui, ca să sălăşluiască mărire în pământul nostru.

11 Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.

12 Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer se plecă.

13 Pentru că şi Domnul va da bunătate şi pământul nostru va da roada lui.

14 Dreptate înaintea Lui va merge şi va pune la cale paşii Lui.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Având, suflete al meu, leacul pocăinţei, apropie-te lăcrimând, cu suspinuri strigând Tămăduitorului sufletelor şi al trupurilor: slobozeşte-mă, Iubitorule de oameni, de greşelile mele, şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlharul şi cu vameşul, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pocăinţa vameşului nu am râvnit, şi lacrimile curvei nu le-am câştigat, că sunt lipsit din orbire de

acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta mă mântuieşte, Hristoase Dumnezeu-le, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârşit, şi mare milă.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei Dumnezeirii Tale, şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoştinţa evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, ca poftele trupeşti cu totul călcându-le, viaţă duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta, şi cugetând, şi făcând. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Ţie

slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi întru tot Sfântului, şi Bunului, şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

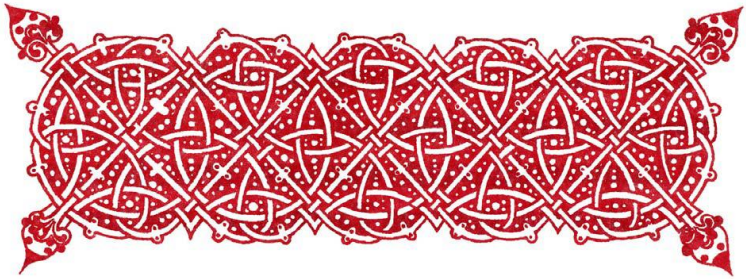

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

PSALMUL 85

Ruga lui David

1 Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă ascultă, căci sărac şi sărman sunt eu.

2 Păzeşte sufletul meu, căci curat sunt; mântuieşte pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduieşte spre Tine!

3 Miluieşte-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, căci către Tine ridicai sufletul meu.

4 Căci Tu, Doamne, bun şi blând şi mult-milostiv la toți cei ce Te cheamă pe Tine.

5 Bagă în urechi, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugii mele!

6 În ziua necazului meu strigai către Tine, căci m-ai ascultat.

7 Nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne, şi nu este după faptele Tale.

8 Toate limbile câte ai făcut veni-vor şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor mări numele Tău.

9 Căci mare eşti Tu şi făcând minuni, Tu eşti Dumnezeu singur.

10 Povăţuieşte-mă, Doamne, întru calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău.

11 Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne Dumnezeul meu, dintru toată inima mea şi voi mări numele Tău în veac.

12 Căci mila Ta mare e peste mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

13 Dumnezeule, cei fără de lege s-au ridicat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi n-au pus înaintea lor pe Tine.

14 Şi Tu, Doamne Dumnezeul meu, milosârd şi milostiv, mult îngăduitor şi mult milostiv şi adevărat.

15 Priveşte spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.

16 Fă cu mine semn spre bine şi să vadă cei ce mă urăsc pe mine şi să se ruşineze, căci Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie şi m-ai mângâiat.

PSALMUL 86

Fiilor lui Core, psalmul cântării

1 Temeiurile lui – în munții cei sfinți.
Iubeşte Domnul porțile Sionului, mai
vârtos decât toate sălaşele lui Iacov.

2 Slăvite se grăiră pentru tine, cetatea
lui Dumnezeu.

3 (Strigare) Aduce-mi-voi aminte de Raav
şi de Vavilon celor ce mă cunosc pe
mine.

4 Şi iată, cei străini de fel şi Tirul şi
norodul arapilor, aceştia s-au născut
acolo.

5 ”Maică Sion”, grăi-va omul, şi om s-a
născut întru ea şi singur Cel Preaînalt a
întemeiat pe dânsa.

6 Domnul va povesti întru scrisoarea
noroadelor şi boierilor acestora, celor ce
s-au născut întru ea.

7 (Strigare) Ca celor ce se veselesc tuturor ce au lăcaşul întru tine.

PSALMUL 87

Cântare psalmului fiilor lui Core, la săvârşit, pentru maeleth, ca să răspundă, priceperii lui Etham Israeliteanul,

1 Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta.

2 Să intre înaintea Ta ruga mea; pleacă urechea Ta la rugăciunea mea,

3 Căci se umplu de rele sufletul meu şi viața mea la iad s-a apropiat.

4 Mă socotii cu cei ce se pogoară în groapă, mă făcui ca un om neajutorat, în morți slobod.

5 Ca nişte răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte, şi ei de la mâna Ta s-au împins.

6 Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru întuneric şi în umbra morții.

7 Asupra mea se întări mânia Ta şi toate valurile Tale aduseşi peste mine.

8 (Strigare) Depărtaşi pe cunoscuții mei de la mine, puseră-mă urâciune lor.

9 Mă dădui şi nu ieşeam, ochii mei slăbiră de sărăcie.

10 Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11 Oare morților vei face minuni, oare doctorii se vor scula şi vor mărturisi Ție?

12 Oare povesti-va cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău întru pierzare?

13 Oare cunoaşte-se-vor în întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat?

14 Şi eu către Tine, Doamne, strigai şi dimineața rugăciunea mea să Te apuce.

15 Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine?

16 Sărac sunt eu şi întru osteneli din tinerețile mele, şi înălțându-mă m-am smerit şi m-am ticăloşit.

17 Peste mine veniră urgiile Tale, înfricoşările Tale m-au tulburat.

18 Înconjurară-mă ca apa, toată ziua mă cuprinseră dimpreună.

19 Depărtaşi de la mine prietenul şi aproapele, şi pe cei cunoscuți ai mei din ticăloşie. Slavă.

PSALMUL 88

Priceperii lui Etham Israeliteanul

1 Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta.

2 La rudă şi la rudă vesti-voi adevărul Tău, în rostul meu.

3 Căci ai zis: În veac milă se va zidi, în ceruri găti-se-va adevărul Tău.

4 ”Pus-am făgăduință celor aleşi ai Mei, juratu-M-am lui David, robului Meu, până în veac găti-voi sămânța ta.

5 Şi voi zidi în neam şi în neam scaunul tău”.

6 (Strigare) Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, adevărul Tău întru adunarea sfinților.

7 Căci cine în nori se va potrivi cu Domnul, asemăna-se-va Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

8 Dumnezeu slăvindu-Se în sfatul sfinților, mare şi înfricoşat este, peste toți cei dimprejurul Lui.

9 Doamne Dumnezeul puterilor, cine e asemenea Ție? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău – împrejurul Tău.

10 Tu stăpâneşti tăria mării, şi pornirea valurilor ei Tu potoleşti.

11 Tu smerişi ca pe un rănit pe cel mândru, cu braţul puterii Tale risipit-ai vrăjmaşii Tai.

12 Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul; lumea şi umplerea ei Tu ai întemeiat; miazănoaptea şi marea Tu ai zidit.

13 Taborul şi Ermonul întru numele Tău se vor veseli; braţul Tău, cel cu putere.

14 Întărească-se mâna Ta, înalţe-se dreapta Ta; dreptatea şi judecata gătirea scaunului Tău.

15 Mila şi adevărul merge-vor înaintea feţei Tale. Fericit norodul care ştie strigarea.

16 Doamne, în lumina feţei Tale vor merge şi întru numele Tău se vor

bucura toată ziua şi întru dreptatea Ta înălța-se-vor.

17 Căci lauda puterii lor Tu eşti şi întru bunăvrerea Ta înălța-se-va cornul nostru.

18 Căci a Domnului sprijineala şi a Sfântului Israil, împăratului nostru.

19 Atunci ai grăit în vedere fiilor Tăi şi ai zis: ”Pus-am ajutor asupra celui tare, înălțai ales din norodul Meu.

20 Aflat-am pe David, robul meu, cu untdelemnul sfânt al Meu uns-am pe el;

21 Pentru că mâna Mea sprijini-va lui şi brațul Meu întări-l-va pe dânsul.

22 Nu se va folosi vrăjmaşul întru el şi fiul fărădelegii nu va adăuga a face rău lui.

23 Şi voi zdrobi de la fața lui pe vrăjmaşii lui şi pe cei ce îl urăsc pe el îi voi înfrânge.

24 Şi adevărul Meu şi mila Mea, cu dânsul; şi în numele Meu înălța-se-va cornul Lui.

25 Şi voi pune în mare mâna lui şi în râuri dreapta lui;

26 El Mă va chema pe Mine: ”Tată-mi eşti Tu, Dumnezeul meu, şi sprijinitorul mântuirii mele.

27 Şi Eu dintâi născut pune-l-voi pe dânsul, înalt lângă împărații pământului;

28 În veac păzi-voi lui mila Mea şi făgăduința Mea credincioasă lui.

29 Şi voi pune în veacul veacului sămânța lui şi scaunul lui ca zilele cerului;

30 De vor lăsa fiii lui legea Mea şi după judecățile Mele nu vor merge,

31 De vor spurca dreptățile Mele, şi poruncile Mele nu le vor păzi,

32 Socoti-voi cu toiag fărădelegile lor şi cu bice strâmbătățile lor.

33 Iar mila Mea nu o voi risipi de la ei, nici voi face strâmbătate întru adevărul Meu,

34 Nici voi spurca făgăduința Mea şi cele ce ies prin buzele Mele nu le voi defăima.

35 Odată am jurat în sfântul Meu: De voi minți lui David? Sămânța lui în veac va rămâne.

36 Şi scaunul lui, ca soarele înaintea Mea şi ca luna întărită în veac; şi martor în cer credincios".

37 (Strigare) Şi Tu ai lepădat şi ai ocărât, sfiişi pe unsul Tău.

38 Surpaşi făgăduința robului Tău, spurcaşi la pământ sfințenia lui.

39 Doborâşi toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

40 Jefuiau pe el toți cei ce călătoreau în cale, se făcu ocară vecinilor lui.

41 Înălțaşi dreapta celor ce necăjesc pe dânşii, veselişi pe toți vrăjmaşii lui.

42 Întors-ai ajutorul sabiei lui şi nu sprijinişi lui în război.

43 Stricaşi din curățenia lui, scaunul lui la pământ l-ai surpat.

44 Micşorat-ai zilele anului lui, vărsat-ai peste el ruşine.

45 (Strigare) Până când, Doamne, Te întorci desăvârşit, aţâța-se-va ca focul urgia Ta?

46 Adu-Ți aminte ce e statul meu; oare ai zidit în deşert pe toți fiii oamenilor?

47 Cine este omul care va trăi şi nu va vedea moarte, izbăvi-va sufletul lui din mâna iadului?

48 (Strigare) Unde sunt milele Tale cele de-nceput, Doamne, care le-ai jurat lui David întru adevărul Tău?

49 Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care am sprijinit-o în sânul meu, de la multe limbi,

50 Cu care ocărâră pizmaşii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea unsului Tău!

51 Blagoslovit Domnul în veac! Amin! Amin! Slavă.

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu,

1 Doamne, scăpare Te făcuşi nouă în rudă şi rudă.

2 Mai înainte de a se face munții şi a se urzi pământul şi lumea şi din veac şi până în veac Tu eşti.

3 Să nu întorci om la smerenie; şi ziseşi: ”Întoarceți-vă, fiii oamenilor!”

4 Căci o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri, care a trecut,

5 Şi straja în noapte; mustrările lor ani vor fi, dimineața ca pajiştea va trece.

6 Dimineața înflori-va şi va trece, de cu seara să cadă, învârtoşeze-se şi să se usuce.

7 Căci ne-am sfârşit întru urgia Ta, şi întru mânia Ta ne-am tulburat.

8 Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru la luminarea feței Tale.

9 Căci toate zilele noastre s-au sfârşit şi întru urgia Ta ne-am sfârşit.

10 Anii noştri ca păianjenul socoteam; zilele anilor noştri, întru dânşii, 70 de ani.

11 Şi de vor fi în puteri, 80 de ani; şi cel mai mult al lor, osteneală şi durere.

12 Căci a venit blândeţe peste noi, şi ne vom certa.

13 Cine ştie tăria urgiei Tale? Şi de frica Ta mânia Ta să numere?

14 Dreapta Ta aşa o arată mie, şi pe cei legaţi cu inima, întru învăţătură. Întoarce-Te, Doamne!

15 Până când? Şi Te mângâie spre robii Tăi!

16 Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat, şi ne-am veselit în toate zilele noastre.

17 Să ne veselim pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, anii întru care am văzut rele.

18 Şi vezi pe robii Tăi şi spre faptele Tale şi povăţuieşte pe fiii lor.

19 Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi faptele mâinilor noastre le îndreptează peste noi şi lucrul mâinilor noastre îndreptează.

PSALMUL 90

Laudă cântării lui David, nescrisă deasupra la jidovi,

1 Cel ce locuieşte întru ajutorul Celui Înalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului va petrece.

2 Zice-va Domnului: ”Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu, şi voi nădăjdui spre El”.

3 Căci El te va izbăvi din laţul vânătorilor şi din cuvântul gâlcevitor.

4 Cu spatele Lui va umbri ţie şi sub aripile Lui vei nădăjdui.

5 Cu armă te va înconjura adevărul Lui, nu te vei teme de frica de noapte,

6 De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce în întuneric umblă, de întâmplare şi diavol de amiazăzi.

7 Cădea-vor din latura ta o mie şi zece mii din dreapta ta, şi de tine nu se vor apropia;

8 Fără numai cu ochii tăi vei socoti, şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.

9 Căci Tu, Doamne, nădejdea mea; pe Cel Înalt ai pus scăpare ție.

10 Nu se vor apropia de tine rele, şi bici nu se va apropia în sălaşul tău.

11 Căci îngerilor Lui va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale.

12 Pe mâini ridica-te-vor, ca să nu împiedici de piatră piciorul Tău.

13 Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca şi vei călca pe leu şi pe balaur.

14 ”Căci spre Mine nădăjdui şi-l voi izbăvi pe el, acoperi-voi pe el, căci a cunoscut numele Meu.

15 Striga-va către Mine şi voi asculta pe el; cu dânsul sunt în necaz, scoate-voi pe dânsul şi-l voi mări pe el.

16 Cu îndelungare de zile umple-voi pe el şi voi arăta lui mântuirea Mea.”

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile curvei şi ale lui Petru, şi pre vameşul, care dintru adânc a suspinat, l-ai îndreptat, şi pre mine, care cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Milostiveşte-Te spre mine ca spre vameşul, Doamne, şi ca pre curva

mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pre cananeeanca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum...

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineaţa şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, Cel singur bun şi blând, Cel singur adevărat şi drept, Cel singur îndurat şi milostiv, Dumnezeul nostru, vie puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău, şi întăreasckă-mă cu bunăvestirea dumnezeieştii Tale învăţături. Aşa Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează cele dinlăuntru ale mele şi toate mădularele cu voinţa Ta. Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul. Păzeşte-mă neîntinat şi fără de prihană de toată

supărarea şi de lucrarea diavolului. Şi dăruieşte-mi, după bunătatea Ta, ale Tale să gândesc, ale Tale să cuget, şi întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ţie, până la suflarea mea cea mai de pre urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul şi mintea şi cugetul meu, biserică nespurcată de toate cursele ce-mi stau înainte. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi să nu mă părăseşti, pre mine păcătosul şi necuratul şi nevrednicul robul Tău. Că Tu eşti sprijinitorul meu, şi întru Tine este cântarea mea totdeauna, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

PSALMUL 91

Psalmul cântării, la ziua sâmbetei,

1 Bine e a se mărturisi Domnului şi a cânta numelui Tău, Preaînalte,

2 A vesti dimineața mila Ta şi adevărul Tău peste noapte,

3 În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4 Căci m-ai veselit, Doamne, cu facerea Ta şi întru faptele mâinilor Tale bucura-mă-voi.

5 Foarte se măriră faptele Tale, Doamne, foarte se adânciră gândurile Tale.

6 Omul fără minte nu va cunoaşte, şi cel nepriceput nu va pricepe acestea.

7 Când vor răsări păcătoşii ca iarba şi se plecară toți cei fac fărădelegea,

8 Pentru ca să piară de tot în veacul veacului. Şi tu, Preaînalt în veac, Doamne.

9 Căci iată, vrăjmaşii Tăi, Doamne, căci iată-i, vrăjmaşii Tăi pier; şi se vor risipi toți cei ce fac fărădelegea.

10 Şi se va înălța ca al inorogului cornul meu, şi bătrâneţile mele cu untdelemn gras.

11 Şi privi ochiul meu întru vrăjmaşii mei şi întru cei ce se scoală peste mine, ce viclenesc, auzi-va urechea mea.

12 Dreptul ca finicul va înflori, ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

13 Răsădiți în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14 Încă se vor înmulți cu bătrânețe grasă şi bine pătimind vor fi, ca să vestească

15 Căci drept e Domnul Dumnezeul nostru, şi nu este strâmbătate întru El.

PSALMUL 92

La ziua cea înainte de sâmbătă, când se locui pământul; laudă cântării lui David

1 Domnul a împărățit, cu bunăcuviință Se îmbrăcă, îmbrăcatu-S-a Domnul în putere şi Se încinse.

2 Pentru că-Şi întări lumea, care nu se va clătina.

3 Gata e scaunul Tău, de atunci din veac eşti Tu.

4 Ridicară râurile, Doamne, ridicară râurile glasurile lor,

5 Ridica-vor râurile sfărâmăturile lor, de glasuri de ape multe.

6 Minunate-s ridicările mării, minunat e întru cele înalte Domnul.

7 Mărturiile Tale se încrezură foarte, casei Tale se cuvine sfințire, Doamne, întru îndelungare de zile.

PSALMUL 93

Psalmul lui David, a patra sâmbetei

1 Dumnezeul izbândelor, Domnul, Dumnezeul izbândelor Se arătă.

2 Înalță-Te, Cel ce judeci pământul, răsplăteşte răsplătire celor mândri. Până când păcătoşii, Doamne,

3 Până când păcătoşii se vor făli?

4 Răspunde-vor şi vor grăi strâmbătate, grăi-vor toți cei ce fac fărădelegea?

5 Pe norodul Tău, Doamne, au smerit şi moştenirea Ta au chinuit.

6 Pe văduvă şi sărac omorâră şi pe pribeag uciseră.

7 Şi ziseră: ”Nu va vedea Domnul, nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov”.

8 Pricepeți dar, cei fără minte întru norod, şi nebuni, vreodată gândiți?

9 Cel ce a răsădit urechea nu aude? Oare cel ce a zidit ochiul nu socoteşte?

10 Cel ce ceartă limbi nu va mustra?

11 Cel ce învață pe om minte, Domnul, cunoaşte gândurile oamenilor că sunt în deşert.

12 Fericit omul pe care-l vei certa, Doamne, şi din legea Ta îl vei învăța pe el,

13 Ca să-l îmblânzeşti pe el în zile rele, până unde se va săpa păcătosului groapă.

14 Căci nu va lepăda Domnul pe norodul Lui şi moştenirea Lui nu o va părăsi,

15 Până unde dreptatea se va întoarce la judecată şi ținându-se de ea toți cei drepți la inimă.

16 (Strigare) Cine se va scula cu mine peste cei ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine peste cei ce fac fărădelegea?

17 De nu Domnul mi-ar fi ajutat mie, cât de aproape ar fi locuit lângă iad sufletul meu!

18 De ziceam: ”Clătinatu-s-a piciorul meu”, mila Ta, Doamne, mi-ajuta mie.

19 După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.

20 Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce zideşte osteneală peste poruncă.

21 Vâna-vor peste sufletul dreptului şi sânge nevinovat vor osândi.

22 Şi mi se făcu mie Domnul întru scăpare şi Dumnezeul meu spre ajutor nădejdii mele.

23 Şi va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor şi după răutatea lor stinge-i-va pe dânşii Domnul Dumnezeu. Slavă.

PSALMUL 94

Laudă cântării lui David, nescrisă deasupra la jidovi

1 Veniți să ne bucurăm Domnului, să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru!

2 Să apucăm fața Lui cu mărturii şi cu cântări să strigăm Lui!

3 Căci Dumnezeu mare e Domnul, şi Împărat mare peste tot pământul.

4 Căci în mâna Lui – marginile pământului şi înălțimile munților ale Lui sunt.

5 Căci a Lui este marea şi El a făcut pe ea, şi uscatul mâinile Lui au zidit.

6 Veniți să ne închinăm şi să cădem Lui şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

7 Căci Acesta este Dumnezeul nostru, şi noi norodul păşunii Lui şi oile mâinii Lui.

8 Astăzi de veți auzi glasul Lui: ”Nu învârtoşați inimile voastre,

9 Ca întru amărăciune, ca ziua ispitirii în pustie,

10 Unde M-au ispitit pe Mine părinții voştri, ispitiră-Mă şi văzură faptele Mele!

11 Patruzeci de ani am supărat neamului aceluia şi zis-am: 'Pururea se înşeală cu inimile'.

12 Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că am jurat întru urgia Mea: 'De vor intra la odihna mea!"

PSALMUL 95

Lauda cântării lui David, când casa zidea, după robie, nescrisă deasupra la jidovi

1 Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul!

2 Cântați Domnului, blagosloviți numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui!

3 Vestiți întru limbi mărirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!

4 Căci mare e Domnul şi lăudat foarte, groaznic este, mai mult decât toți dumnezeii.

5 Căci toți dumnezeii limbilor sunt demoni; iar Domnul cerurile a făcut.

6 Mărturisire şi frumusețe e înaintea Lui, sfințire şi mare cuviință întru sfințirea Lui.

7 Aduceți Domnului, neamurile limbilor, aduceți Domnului mărire şi cinste; aduceți Domnului mărire numelui Lui!

8 Ridicați jertfe şi mergeți în curțile Lui; închinați-vă Domnului, în curtea cea sfântă a Lui!

9 Cutremure-se de către fața Lui tot pământul; ziceți întru limbi că Domnul a împărățit!

10 Pentru că a isprăvit lumea, care nu se va clătina; judeca-va noroadele cu dreptate.

11 Veselească-se cerurile şi să se bucure pământul, clătească-se marea şi plinătatea ei; bucura-se-vor câmpii şi toate câte-s întru ei!

12 Atunci se vor bucura toate lemnele dumbrăvii de către fața Domnului, căci vine, căci vine a judeca pământul!

13 Judeca-va lumea cu dreptate şi noroadele cu adevărul Lui.

PSALMUL 96

Psalmul lui David, când pământul lui se aşeza, nescris deasupra la jidovi

1 Domnul a împărățit, bucure-se pământul, veselească-se ostroave multe!

2 Nor şi negură împrejurul Lui, dreptate şi judecată, îndreptarea scaunului Lui.

3 Foc înaintea Lui va merge şi va pârjoli împrejur pe vrăjmaşii Lui.

4 Străluciră fulgerele Lui lumii; văzu şi se clătină pământul.

5 Munții ca ceara se topiră de către fața Domnului, de către fața Domnului a tot pământul.

6 Vestiră cerurile dreptatea Lui şi văzură toate noroadele mărirea Lui.

7 Ruşineze-se toți cei ce se închină celor cioplite, cei ce se fălesc în idolii lor.

8 Închinați-vă Lui, toți îngerii Lui! Auzi şi se veseli Sionul

9 Şi se bucurară fetele jidovimei pentru judecățile Tale, Doamne.

10 Pentru că Tu Domn Înalt eşti peste tot pământul; foarte Te-ai preaînălțat, mai mult decât toți dumnezeii.

11 Cei ce iubiți pe Domnul, urâți relele! Păzeşte Domnul sufletul curaților Lui; din mâna păcătosului izbăvi-va pe dânşii.

12 Lumină răsări dreptului şi celor drepți la inimă, veselie.

13 Veseliți-vă, drepților, întru Domnul şi vă mărturisiți cu pomenirea sfințirii Lui. Slavă.

PSALMUL 97

1 Cântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul!

2 Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui şi brațul cel sfânt al Lui.

3 Arătă Domnul mântuirea Lui, înaintea limbilor descoperi dreptatea Lui.

4 Pomeni mila Lui lui Iacov şi adevărul Lui lui Israil.

5 Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6 Strigați lui Dumnezeu, tot pământul; cântați şi vă bucurați şi cântați!

7 Cântați Domnului cu alăută, cu alăută şi cu glas de cântare, cu trâmbițe bătute şi cu glas de trâmbiță de corn,

8 Strigați înaintea Împăratului, Domnului. Clătească-se marea şi plinirea ei, lumea şi toți cei ce locuiesc întru ea.

9 Râurile bate-vor cu mâna deodată, măgurile se vor veseli de către fața Domnului, căci vine, căci se apropie a judeca pământul.

10 Judeca-va lumea cu dreptate şi noroadele cu îndreptare.

PSALMUL 98

1 Domnul a împărățit: urgisească-se noroadele; Cela ce şade pe heruvimi: clatine-se pământul!

2 Domnul în Sion mare şi înalt peste toate noroadele.

3 Mărturisească-se numele Tău cel mare, căci groaznic şi sfânt este. Şi cinstea Împăratului judecată iubeşte.

4 Tu ai gătit îndreptări; judecată şi dreptate întru Iacov Tu ai făcut.

5 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinați supunerii picioarelor Lui, căci sfânt este!

6 Moise şi Aron, întru preoții Lui, şi Samuil, întru cei ce cheamă numele Lui,

7 Chemau pe Domnul; şi El asculta pe dânşii, cu stâlp de nor grăia către dânşii;

8 Căci păzeau mărturiile Lui şi poruncile Lui care le-a dat lor.

9 Domnul Dumnezeul nostru, Tu auzeai pe ei; Tu bun iertător Te făceai lor, şi izbândind peste toate tocmelile lor.

10 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinați la măgura cea

sfântă a Lui, căci sfânt Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL 99

Spre mărturisire

1 Strigați Domnului, tot pământul, slujiți Domnului cu veselie!

2 Intrați înaintea Lui cu bucurie! Cunoaşteți că Domnul, Acesta este Dumnezeul nostru, El ne-a făcut pe noi, şi nu noi.

3 Şi noi, norodul Lui şi oile păşunii Lui. Intrați la porțile Lui cu spovedanie, la curțile Lui cu laude mărturisiți-vă Lui!

4 Lăudați numele Lui! Căci este bun Domn; în veac mila Lui şi până în neam şi în neam adevărul Lui!

PSALMUL 100

1 Mila si judecata cânta-voi Ție, Doamne

2 Cânta-voi şi voi pricepe în cale fără prihană. Când vei veni către mine?

3 Mergeam întru nerăutatea inimii mele în mijlocul casei mele.

4 Nu puneam înaintea ochilor mei lucru fără de lege; pe cei ce făceau călcări de lege am urât.

5 Nu se lipi de mine inima îndărătnică, abătându-se de la mine; pe cel rău nu cunoşteam.

6 Pe cel ce clevetea pe ascuns pe aproapele său, pe acesta îl goneam.

7 Cu cel mândru la ochi şi cu nesăţioasă inimă, cu acesta nu mâncam împreună.

8 Ochii mei, peste credincioşii pământului, ca să stea ei împreună cu mine; mergând în cale fără prihană, acela îmi slujea.

9 Nu locuia în mijlocul casei mele făcând mândrie; grăind nedreptăți, nu se îndrepta înaintea ochilor mei.

10 Întru dimineți am ucis pe toți păcătoşii pământului, ca să-i pierd de tot, din cetatea Domnului, pe toți cei ce fac fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 4:

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puţin viaţa mea se cheltuieşte, şi din lucruri nu este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca şi când ar fi de faţă Judecătorul grijeşte-te, suflete, şi-ţi adu aminte de ceasul înfricoşatei zile; că nemilostivă este judecata celor ce nu au

făcut milă. Strigă dar către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte de a mă osândi, miluieşte-mă!

Şi acum...

La înfricoşătoarea şi groaznica şi nemitarnica Ta judecată, Hristoase, luând aminte, ziua şi ceasul, mă cutremur ca un făcător de rele, fapte şi lucruri cumplite având, pe care eu singur le-am lucrat cu sârguinţă. Pentru aceea cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pre Tine, mult Milostive, mântuieşte-mă.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce întru cele înalte locuieşti, şi cu ochiul Tău cel atoatevăzător priveşti spre toată zidirea, Ţie am plecat grumajii sufletului şi ai trupului; şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt locaşul Tău şi ne blagosloveşte pre noi toţi. Şi orice am

greşit Ţie, cu voie sau fără de voie, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruind nouă şi bunătăţile Tale cele lumeşti. Că al Tău este a ne milui şi a mântui pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PAISPREZECEA

PSALMUL 101

Rugăciune la sărac, când se va supăra şi înaintea Domnului va revărsa rugăciunea lui,

1 Doamne, ascultă ruga mea şi strigarea mea către Tine să vină!

2 Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea Ta!

3 În care zi Te voi chema pe Tine, degrabă ascultă-mă!

4 Căci se săvârşiră ca fumul zilele mele şi oasele mele ca o uscăciune se uscară.

5 Bătut am fost ca iarba şi se uscă inima mea; căci am uitat a mânca pâinea mea.

6 De glasul suspinului meu se lipi osul meu de carnea mea.

7 Mă asemănai cu pelicanul pustnic, mă făcui ca corbul de noapte în jărişte.

8 Am privegheat şi m-am făcut ca o vrabie ce e singură pe casă.

9 Toată ziua mă ocărau duşmanii mei, şi cei ce mă lăudau asupra mea se jurau.

10 Că cenuşă ca pâinea mâncam şi băutura mea cu plângere amestecam,

11 De către faţa urgiei Tale şi a mâniei Tale; căci ridicându-mă, m-ai surpat.

12 Zilele mele ca umbra se plecară şi eu ca iarba mă uscai.

13 Şi Tu Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta, în neam şi neam.

14 Tu, sculându-Te, vei milui Sionul, căci vremea e a Te milostivi spre el, că a venit vremea.

15 Căci bine au vrut robii Tăi pietrele lui, şi țărâna lui vor cruța.

16 Şi se vor teme limbile de numele Domnului şi toți împărații pământului, de mărirea Ta.

17 Căci va zidi Domnul Sionul şi se va ivi întru mărirea Lui.

18 Căută spre ruga celor smeriți, şi n-a defăimat ruga lor.

19 Să se scrie aceasta la altă rudă şi norodul cel ce se zideşte va lăuda pe Domnul;

20 Căci se plecă dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer peste pământ privi,

21 Ca să audă suspinul celor obeziți, ca să dezlege pe fiii celor omorâți,

22 Ca să vestească în Sion numele Domnului şi lauda Lui în Ierusalim,

23 Când se vor aduna noroade dimpreună şi împărați a sluji Domnului.

24 Răspuns-am Lui în calea vârtutei Lui: Împuținarea zilelor mele vesteşte-mi;

25 Nu mă lua la înjumătățirea zilelor mele; în neam de neamuri – anii Tăi.

26 De la început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat şi faptele mâinilor Tale sunt cerurile.

27 Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, şi toți ca haina se vor învechi,

28 Şi ca o învelitoare vei înveli pe ei, şi se vor primeni. Iară Tu acelaşi eşti, şi anii Tăi nu vor lipsi.

29 Fiii robilor Tăi vor sălăşlui şi sămânța lor în veac se va îndrepta.

PSALMUL 102

1 Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui!

2 Blagosloveşte, sufletul meu, pe Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui!

3 Pe Cel ce bine iartă toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile Tale;

4 Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi milosârdii;

5 Pe Cel ce satură întru bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

6 Făcând mile Domnul şi judecată la toți cei ce li se face strâmbătate.

7 Arătă căile Lui lui Moise, fiilor lui Israil voile Lui.

8 Îndurător şi milostiv – Domnul, mult îngăduitor, şi mult milostiv.

9 Nu desăvârşit Se va urgisi, nici în veac va ține mânie.

10 Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după greşalele noastre ne răsplăti nouă,

11 Căci după înălțimea cerului de la pământ a întărit Domnul mila Lui peste cei ce se tem de El.

12 Pe cât sunt depărtate răsăriturile de apusuri, depărtă de la noi fărădelegile noastre.

13 În ce chip miluieşte părintele pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de El, căci El a cunoscut ziditura noastră.

14 Îşi aduse aminte că ţărână suntem;
omul, ca iarba zilele lui; ca floarea
câmpului, aşa va înflori.

15 Căci duh trecu într-însul şi nu va fi,
şi nu va mai cunoaşte încă locul lui.

16 Iar mila Domnului, din veac şi până
în veac peste cei ce se tem de Dânsul.

17 Şi dreptatea Lui, peste fiii fiilor, la cei
ce păzesc făgăduinţa Lui

18 Şi pomenesc poruncile Lui, ca să le
facă pe ele.

19 Domnul în cer găti scaunul Lui şi
împărăţia Lui tuturor stăpâneşte.

20 Binecuvântaţi pe Domnul, toţi îngerii
Lui cei tari la vârtute, făcând cuvântul
Lui, ca să auziţi glasul cuvintelor Lui!

21 Binecuvântaţi pe Domnul, toate
puterile Lui, slujitorii Lui făcând voia
Lui!

22 Binecuvântați pe Domnul, toate faptele Lui, în tot locul stăpânirii Lui; binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul! Slavă.

PSALMUL 103

Pentru alcătuirea lumii,

1 Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte!

2 Cu mărturisire şi mare cuviință Te îmbrăcaşi, îmbrăcându-Te cu lumină, ca o haină;

3 Întinzând cerul ca o piele; Cel ce acoperi cu ape cerdacurile lui;

4 Cela ce pune norii încălecarea Lui; Cela ce umblă peste aripile vânturilor;

5 Cela ce face îngerii Lui duhuri şi pe slugile Lui, pară de foc;

6 Cela ce întemeiază pământul pe întemeierea lui, nu se va pleca în veacul veacului.

7 Fără-fundul, ca o haină - îmbracămintea lui, peste munți vor sta ape.

8 De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor speria.

9 Să se suie munții şi să se pogoare câmpii la locul pe care l-ai întemeiat lor.

10 Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece, nici se vor întoarce a acoperi pământul.

11 Cela ce trimite izvoare în văi, între mijlocul munților trece-vor ape.

12 Adăpa-vor toate fiarele câmpului, primi-vor asinii sălbatici la setea lor.

13 Peste ele păsările cerului vor sălăşlui; din mijlocul pietrelor vor da glas.

14 Adăpând munți din cerdacurile Lui,
din roada faptelor Tale, sătura-se-va
pământul.

15 Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi
pajişte la lucrul oamenilor,

16 Ca să scoată pâine din pământ, şi
vinul veseleşte inima omului,

17 Ca să netezească fața cu untdelemn,
şi pâinea inima omului o întăreşte.

18 Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai răsădit;
acolo păsări vor încuiba.

19 Lăcaşul cocostârcului povățuieşte
lor; munții cei înalți – cerbilor, piatra-
scăpare iepurilor.

20 Făcu luna la vremi, soarele cunoscu
apusul lui.

21 Pus-ai întuneric şi se făcu noapte;
întru ea vor trece toate fiarele
dumbrăvii.

22 Puii de lei — răcnind ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.

23 Răsări soarele şi se adunară şi la staulele lor vor zăcea.

24 Ieşi-va omul la lucrul lui şi la lucrarea lui până în seară.

25 Foarte se măriră lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut; se umplu pământul de zidirea Ta!

26 Marea aceasta – cea mare şi largă; acolo – fiare cărora nu le este număr,

27 Dobitoace mici şi mari. Acolo vase merg;

28 Balaurul acesta care l-ai zidit a se batjocori cu el. Toate către Tine aşteaptă să le dai hrană lor la bună vreme.

29 Dându-le Tu lor, aduna-vor; deschizând Tu mâna, toate se vor umple de bunătate;

30 Şi întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi la țărâna lor se vor întoarce.

31 Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi fața pământului.

32 Fie mărirea Domnului în veci! Veseli-Se-va Domnul de faptele Lui,

33 Cela ce priveşti pe pământ şi faci pe el a tremura; Cel ce Se atinge de munți şi se afumă!

34 Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până voi fi.

35 Îndulcească-se Lui socoteala mea, şi eu mă voi veseli de Domnul.

36 Sfârşească-se păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, cât să nu fie ei. Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul! Slavă.

PSALMUL 104

Aliluia

1 Mărturisiți-vă Domnului şi chemați numele Lui, vestiți întru limbi faptele Lui.

2 Cântați Lui şi lăudați Lui; povestiți toate minunile Lui.

3 Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui; veselească-se inima celor ce cearcă pe Domnul.

4 Cercați pe Domnul şi vă întăriți; cercați fața lui pururea.

5 Pomeniți minunile Lui pe care le-a făcut, semnele Lui şi judecățile rostului Lui,

6 Sămânța lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacov, aleşii Lui.

7 Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecățile Lui.

8 Pomeni în veac făgăduința Lui, cuvânt care a poruncit într-o mie de neamuri,

9 Care a pus lui Avraam şi jurământul Lui lui Isaac.

10 Şi puse pe el lui Iacov spre poruncă şi lui Israil spre făgăduință veşnică,

11 Zicând: ”Ție îți voi da pământul lui Canaan partea moştenirii voastre”.

12 Fiind ei la număr puțini, împuținați şi pribegi într-însul,

13 Şi trecu din limbă în limbă şi de la o împărăție, la alt norod,

14 Nu lăsă om ca să le facă lor strâmbătate şi mustră pentru dânşii împărați:

15 ”Nu vă atingeți de unşii Mei, şi întru prorocii Mei nu vicleniți!”

16 Şi chemă foamete pe pământ, toată întărirea pâinii o zdrobi.

17 Trimise înaintea lor om; întru rob se vându Iosif.

18 Smeriră cu obezi picioarele lui, în fier petrecu sufletul lui până va veni cuvântul Lui.

19 Cuvântarea Domnului lămuri pe el; trimise împărat şi dezlegă pe el boierul norodului şi–l lăsă pe el.

20 Îl puse pe el domn casei lui şi boier a toată câştigarea lui,

21 Ca să certe pe boierii lui ca pe sine şi pe cei bătrâni ai lui ca să-i înțelepțească.

22 Şi intră Israil în Egipt şi Iacov nemernici în pământul lui Ham.

23 Şi crescu pe norodul Lui foarte şi-l întări pe el mai mult decât pe duşmanii lui.

24 Întoarse inima lui ca să urască pe norodul Lui, ca să-i robească întru robii Lui.

25 Trimise pe Moise, robul Lui, pe Aron, care l-a ales Lui.

26 Puse întru dânşii cuvintele semnelor Lui şi minunilor Lui în pământul lui Ham.

27 Trimise întuneric şi întunecă, căci amărâră cuvintele Lui;

28 Întoarse apele lor spre sânge şi omorî peştii lor;

29 Scoase pământul lor broaşte în cămările împărăţiilor lor.

30 Zise şi veni muscă câinească şi muşiţe în toate hotarele lor.

31 Puse ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor;

32 Şi lovi viile lor şi smochinii lor şi zdrobi tot lemnul hotarului lor.

33 Zise şi veni lăcustă şi omidă, cărora nu le era număr,

34 Şi mâncă toată iarba în pământul lor şi mâncă toată roada pământului lor.

35 Şi lovi pe tot cel dintâi născutul, în pământul lor, începătura a toată osteneala lor,

36 Şi-i scoase pe ei cu argint şi cu aur, şi nu era întru neamurile lor cel ce boleşte.

37 Se veseli Egiptul întru ieşirea lor, căci căzu frica lor peste ei.

38 Întinse nor spre acoperirea lor şi foc, ca să lumineze lor noaptea.

39 Cerşiră şi veniră cârstei şi cu pâinea cerului săturară pe ei.

40 Rupse piatra şi curseră ape, merseră întru râuri fără ape,

41 Căci Îşi aduse aminte de cuvântul cel sfânt al Lui, cel către Avraam, robul Lui,

42 Şi scoase norodul Lui cu bucurie şi pe cei aleşi ai Lui cu veselie,

43 Şi le dădu lor țările limbilor şi osteneala noroadelor moşteniră,

44 Pentru ca să păzească dreptățile Lui şi legea Lui vor cerceta.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 8:

Ca şi curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, şi în loc de mir lacrimi Îţi aduc din inimă, ca şi pre dânsa să mă miluieşti, Mântuitorule, şi să-mi dai

curăţire păcatelor; căci strig ca şi dânsa către Tine: izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ţi aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte de glăsuirea trâmbiţei la judecată? Că atunci nu va fi vreme de pocăinţă. Adu-ţi aminte de vameşul şi de curva care strigau: greşit-am Ţie, Doamne, miluieşte-mă.

Şi acum...

Ca ceea ce ai întrecut cu adevărat, cu naşterea ta, şi puterile cereşti, pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, care prin tine cu Dumnezeirea ne-am îmbogăţit, neîncetat pre tine te mărim.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Mulţumimu-Ţi, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre, şi că ne-ai odihnit pre noi întru măsura nopţii

ce a trecut, şi ne-ai sculat din aşternuturile noastre, şi ne-ai pus la închinăciunea cinstitului şi slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne har şi putere să ne învrednicim să cântăm Ţie cu înţelegere, şi să ne rugăm neîncetat, şi pururea la Tine să căutăm, Mântuitorul şi binefăcătorul sufletelor noastre; cu frică şi cu cutremur mântuirea noastră lucrând. Deci auzi-ne şi ne miluieşte pre noi, Îndurate. Zdrobeşte sub picioarele noastre pre nevăzuţii şi războinicii noştri vrăjmaşi. Primeşte cele după putere ale noastre mulţumiri. Dă-ne nouă har şi putere întru deschiderea gurii noastre şi ne învaţă îndreptările Tale; căci nu ştim să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi orice am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără voie, slăbeşte, lasă şi iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este

izbăvirea, Tu eşti Unul Sfânt, ajutător tare, şi sprijinitor al vieţii noastre, şi pre Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii. Amin.

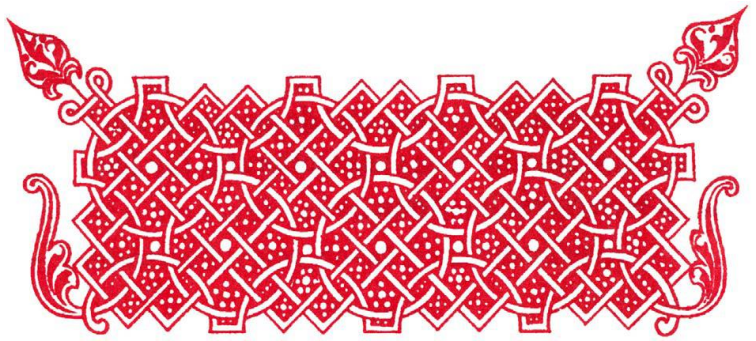

CATISMA A CINCISPREZECEA

PSALMUL 105

Aliluia

1 Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci în veac mila Lui!

2 Cine va grăi puterniciile Domnului, auzite va face toate laudele Lui?

3 Fericiți cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.

4 Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea norodului Tău; socoteşte pe noi întru mântuirea Ta,

5 Ca să vedem întru bunătatea aleşilor Tăi, ca să ne veselim întru veselia limbii Tale, ca să ne lăudăm cu moştenirea Ta.

6 Greşit-am cu părinții noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7 Părinții noştri în Egipt n-au priceput minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulțimea milei Tale.

8 Şi amărâră suindu-se la Marea Roşie.

9 Şi mântui pe dânşii pentru numele Lui, ca să cunoască puternicia Lui.

10 Şi certă Marea Roşie şi secă şi povățui pe dânşii în beznă ca în pustie;

11 Şi mântui pe dânşii de mâna celui ce urăşte şi mântui pe ei din mâna vrăjmaşilor;

12 Acoperi apa pe cei ce necăjeau pe ei, niciunul dintre dânşii n-a rămas.

13 Şi crezură cuvântul Lui şi cântară lauda Lui;

14 Sârguiră, uitară lucrurile Lui, nu îngăduiră sfatul Lui;

15 Şi poftiră poftă în pustiu şi ispitiră pe Dumnezeu în loc fără de apă.

16 Şi dădu lor cererea lor, trimise saţiu la sufletele lor.

17 Şi scârbiră pe Moise în tabără, pe Aaron, pe sfântul Domnului.

18 Se deschise pământul şi înghiţi pe Dathan şi acoperi pe adunarea lui Aviron.

19 Şi se aţâţă foc întru adunarea lor, pară a mistuit pe păcătoşi.

20 Şi au făcut viţel în Horeb şi se închinară la cel cioplit.

21 Şi schimbară mărirea Lui întru asemănare de viţel, ce mănâncă iarbă.

22 Şi uitară pe Dumnezeu, Cel ce mântuieşte pe dânşii, pe Cel ce a făcut lucruri mari în Egipt, minunate în pământul lui Ham, înfricoşate la Marea Roşie.

23 Şi zise ca să-i piardă de tot pe dânşii, de nu ar fi stat Moise, cel ales Lui, întru zdrobire înaintea Lui,

24 Ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu-i piardă de tot pe ei.

25 Şi defăimară pământ poftit, nu crezură cuvântul Lui; şi cârtiră în sălaşele lor, nu ascultară glasul Domnului.

26 Şi ridică mâna Lui peste dânşii, ca să-i surpe pe ei în pustiu

27 Şi ca să le doboare sămânța lor întru limbi şi să-i risipească pe dânşii prin țări.

28 Şi se lipiră de Veelfegor şi mâncară jertfele morților.

29 Şi-L întărâtară pe El întru tocmelile lor şi se înmulți întru dânşii căderea.

30 Şi stătu Finees şi izbândi şi încetă rana,

31 Şi se socoti lui întru dreptate, în neam şi în neam, până în veac.

32 Şi-L mâniară pe El la Apa Certării şi se dosădi Moise pentru ei, că amărâră Duhul Lui,

33 Şi osebi cu buzele lui. N-a pierdut de tot limbile pe care le-a zis Domnul lor,

34 Şi se amestecară întru limbi şi învățară faptele lor şi slujiră celor cioplite ale lor şi li se făcu lor întru piedică.

35 Şi jertfiră pe fiii lor şi pe fetele lor dracilor.

36 Şi vărsară sânge nevinovat, sângele fiilor lor şi al fetelor lor, cărora au jertfit cioplitelor lui Canaan,

37 Şi se omorî cu ucidere pământul întru sânge, şi se spurcă cu faptele lor şi curviră cu tocmelile lor.

38 Şi se urgisi cu mânie Domnul peste norodul Lui şi urî moştenirea Lui.

39 Şi-i dădu pe dânşii în mâinile vrăjmaşilor şi stăpâniră pe ei cei ce urau pe dânşii.

40 Şi necăjiră pe ei vrăjmaşii lor şi se smeriră sub mâinile lor. De multe ori a mântuit pe dânşii,

41 Iar ei l-au amărât pe El cu sfatul lor şi s-au smerit cu fărădelegile lor.

42 Şi văzu Domnul când se necăjeau ei, când El auzi rugăciunea lor,

43 Şi-Şi aduse aminte de făgăduința Lui şi Se căi după mulțimea milei Lui,

44 Şi-i dădu pe ei la mile înaintea tuturor celor ce i-au robit pe dânşii.

45 Mântuieşte-ne pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, şi ne adună pe noi din limbi,

46 Ca să ne mărturisim numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.

47 Binecuvântat – Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac şi până în veac! Şi va grăi tot norodul: ”Amin. Amin!” Slavă.

PSALMUL 106

Aliluia

1 Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci e în veac mila Lui!

2 Să zică cei mântuiți de Domnul, pe care i-a mântuit din mâna vrăjmaşului, şi din țări a adunat pe dânşii,

3 De la răsărituri, şi apusuri, şi crivăț, şi mare.

4 Rătăciră în pustiul cel fără apă, calea cetății lăcaşului n-au aflat,

5 Flămânzind şi însetând, sufletul lor întru dânşii se sfârşea;

6 Şi strigară către Domnul, necăjindu-se ei, şi din nevoile lor mântui pe ei,

7 Şi povățui pe ei la cale dreaptă, ca să meargă la cetate de lăcaş.

8 Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor!

9 Căci a săturat suflet deşert şi suflet flămând umplu de bunătăți.

10 Pe cei ce şedeau întru întuneric şi în umbra morții, legați cu sărăcie şi cu fier,

11 Căci au amărât cuvintele lui Dumnezeu şi sfatul Celui Înalt întărâtară,

12 Şi se smeri întru osteneli inimile lor, slăbiră, şi nu era cine ajuta;

13 Şi strigară către Domnul când se necăjeau ei şi din nevoile lor mântui pe dânşii,

14 Şi-i scoase pe ei dintru întuneric şi umbra morții şi legăturile lor au rupt.

15 Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor!

16 Căci a sfărâmat porți de aramă şi zăvoare de fier frânse.

17 Îi sprijini pe dânşii din calea fărădelegii lor, că pentru păcatele lor s-au smerit.

18 Toată mâncarea urî sufletul lor şi se apropiară până la porțile morții.

19 Şi strigară către Domnul când se necăjeau ei şi din nevoile lor mântui pe ei,

20 Trimise cuvântul Lui, şi vindecă pe ei dintru stricăciunile lor.

21 Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor!

22 Şi jertfească Lui jertfă de laudă, şi vestească faptele Lui cu bucurie!

23 Cei ce se pogoară la mare cu vase, făcând lucrare în ape multe,

24 Aceştia au văzut faptele Domnului şi minunile Lui întru adânc.

25 Zise şi stătu duh de vifor şi se înălțară valurile ei;

26 Se sui până la ceruri şi se pogorî până la cele fără funduri, sufletul lor întru răutăți se topea.

27 Tulburară-se, clătinară-se, ca cel ce se îmbată; şi toată învățătura lor se cufundă.

28 Şi strigară către Domnul când se necăjeau ei şi din nevoile lor îi scoase pe dânşii

29 Şi porunci viforului şi stătu spre abur, şi încetară valurile ei.

30 Şi se veseliră, căci s-au aşezat, şi povățui pe dânşii la limanul voii lor.

31 Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor!

32 Înalțe ei pe Dânsul întru adunarea norodului şi întru şederea bătrânilor să-L laude pe El.

33 Puse râuri la pustiu şi cursurile apelor la sete,

34 Pământul roditor la sărătură, de răutatea celor ce locuiesc într-însul.

35 Pus-a pustiul la iezăre de apă şi pământul fără de apă la curgeri de ape

36 Şi locui acolo flămânzind şi au aşezat cetăți de locuință

37 Şi semănară țarine şi răsădiră vii şi au făcut roadă de naştere.

38 Şi-i blagoslovi pe ei şi se înmulțiră foarte şi dobitoacele lor nu le-a împuținat.

39 Şi se împuținară şi căzură la rău de necazul relelor şi durerii.

40 Revărsatu-s-a ocară peste boierii lor şi-i rătăci pe dânşii întru neumblat loc şi fără cale.

41 Şi ajută săracului din sărăcie şi puse ca oile neamului.

42 Vedea-vor drepții şi se vor veseli şi toată fărădelegea va astupa gura ei.

43 Cine e înțelept, şi va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului. Slavă.

PSALMUL 107

Cântare a psalmului

1 Gata e inima mea, Doamne, gata e inima mea; cânta-voi şi voi lăuda întru mărirea mea.

2 Scoală-te, slava mea! Deşteaptă-te, psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi în zori de zi.

3 Mărturisi-mă-voi Ție întru noroade, Doamne, cânta-voi Ție întru limbi,

4 Căci mare e deasupra cerurilor mila Ta şi până la nori adevărul Tău.

5 Înalță-te peste ceruri Dumnezeu, şi peste tot pământul mărirea Ta; pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi,

6 Mântuieşte cu dreapta Ta şi mă ascultă! Dumnezeu a grăit întru sfântul Lui:

7 ”Înălța-Mă-voi şi voi împărți Sichemul şi Valea Corturilor voi măsura.

8 Al Meu este Galaad şi al Meu este Manase; şi Efraim, sprijinire capului Meu;

9 Iuda, împaratul Meu; Moav, căldarea nădejdii Mele,

10 Peste Idumea voi pune încălțămintea Mea, Mie cei de alt neam se supuseră.”

11 Cine mă va aduce la cetatea îngrădirii? Cine mă va povățui până la Idumea?

12 Oare nu Tu, Dumnezeule, Cela ce ne-ai lepădat pe noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?

13 Dă-ne nouă ajutor în supărare; şi deşartă e mântuirea omului.

14 Întru Dumnezeu vom face putere şi Acesta va defăima pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 108

La săvârşit

1 Dumnezeule, lauda mea să nu o taci!
Căci gura păcătosului şi gura
vicleanului asupra mea se deschise,

2 Grăit-au împotriva mea cu limbă
vicleană şi cu cuvinte de urâciune m-au
înconjurat şi–mi dădură război în zadar.

3 În loc să mă iubească, mă pârau, şi eu
mă rugam.

4 Şi puseră asupra mea rele în loc de
bune şi ură, în loc de îndrăgirea mea.

5 Pune peste dânsul greşit şi diavolul să
stea în dreapta lui.

6 Când se va judeca el, să iasă osândit
şi ruga lui facă-se întru păcat.

7 Fie zilele lui puține şi oblăduirea lui să
o ia altul.

8 Facă-se fiii lui săraci şi muierea lui, văduvă.

9 Legănându-se să se scoale fiii lui şi să ceară; scoată-se din bătătura caselor lor.

10 Cerceteze datornicul toate câte sunt la el şi jefuiască străinii ostenelile lui.

11 Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să se facă milostivire sărmanilor lui.

12 Facă-se fiii lui întru pierzare, într-un neam stingă-se numele lui.

13 Pomenească-se iarăşi fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului; şi păcatul maicii lui să nu se stingă.

14 Facă-se înaintea Domnului pururea şi piară de tot din pământ pomana lui, pentru că nu şi-a adus aminte a face milă

15 Şi goni pe omul cel sărman şi sărac şi umilit la inimă, a-l omorî.

16 Şi iubi blestemul, şi va veni la dânsul; şi nu vru blagoslovenia, şi se va depărta de la el.

17 Şi se îmbrăcă cu blestemul ca cu o haină, şi intră ca o apă în mațele lui şi ca untul-de-lemn în oasele lui.

18 Facă-se lui ca o haină cu care se îmbracă şi ca brâul cu care pururea se încinge.

19 Acesta e lucrul celor ce mă pârăsc pe mine la Domnul şi celor ce grăiesc rele asupra sufletului meu.

20 Şi Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, căci bună e mila Ta.

21 Izbăveşte-mă, căci sărac şi sărman sunt eu şi inima mea se tulbură înăuntrul meu.

22 Ca umbra, când se abate ea, m-am risipit, mă scuturai ca lăcustele.

23 Genunchii mei slăbiră de post şi carnea mea se schimbă de untdelemn.

24 Şi eu mă făcui ocară lor; văzură-mă, clătinară capetele lor.

25 Ajută-mi, Doamne, Dumnezeul meu, şi mă mântuieşte, după mila Ta!

26 Şi cunoască că e mâna Ta aceasta şi Tu, Doamne, ai făcut pe dânsa.

27 Blestema-vor ei, şi Tu vei blagoslovi. Cei ce se ridică asupră-mi ruşineze-se, iar robul Tău se va veseli.

28 Îmbrace-se cei ce mă pârăsc pe mine în ruşine şi să se învelească ca cu un veşmânt cu ruşinea lor.

29 Mărturisi-mă-voi Domnului foarte în rostul meu şi în mijlocul multora voi lăuda pe El,

30 Căci stătu în dreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Cât este de mare noianul greşalelor mele, Mântuitorule, şi rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna ca lui Petru, şi mă mântuieşte Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Pentru gânduri şi fapte viclene m-am osândit, Mântuitorule, dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuieşte-mă, Făcătorule de bine, şi mă miluieşte.

Şi acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară şi întru tot nevinovată, curăţeşte-mă pre mine, ticălosul, care sunt întinat şi pângărit de cele fără de cale ale mele fapte şi de gânduri spurcate, preacurată şi preacinstită şi întru tot sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu; în mâinile Tale sunt eu, ajută mie; nu mă lăsa să greşesc Ţie, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoşti ce este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi, Doamne, nici nu Te depărta de la mine, că spre Tine am năzuit. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie; mântuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc pre mine, şi nu este mie altă scăpare, fără numai Tu, Doamne. Ruşineze-se dar toţi cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să piardă pre el; că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

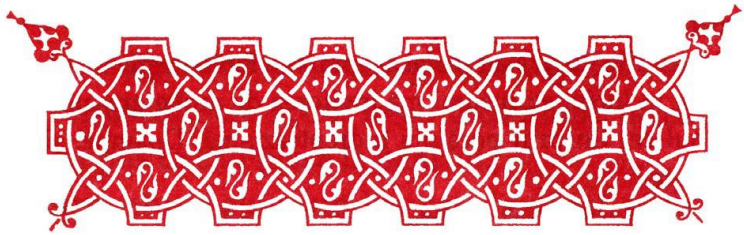

CATISMA A ŞAISPREZECEA

PSALMUL 109

1 Zise Domnul Domnului meu: ”Şezi de-a dreapta Mea,

2 Până voi pune pe vrăjmaşii Tăi supunere picioarelor Tale.”

3 Toiagul puterii Îți va trimite Ție Domnul din Sion: ”Şi biruieşte în mijlocul vrăjmaşilor Tăi!”

4 Cu Tine, începătura în ziua puterii Tale, întru minunile sfinților Tăi; din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut pe Tine.

5 Jură-Se Domnul şi nu Se va căi: ”Tu - preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec”.

6 Domnul din dreapta Ta sfărâmat-a în ziua urgiei Lui împărați.

7 Judeca-va întru limbi; plini-va căderi; zdrobi-va capete, pe pământ, ale multora;

8 Din pârâu pe cale va bea: pentru aceea va înălța capul.

PSALMUL 110

Aliluia

1 Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toata inima mea, în sfatul celor drepți şi în adunare!

2 Mari sunt lucrurile Domnului, cercate la toate voile Lui!

3 Mărturisire şi mare cuviință, lucrul Lui şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4 Pomenire făcu minunilor Lui; milostiv şi îndurător, Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul,

5 Pomeni-va în veac făgăduința Lui; puterea lucrurilor Lui vestit-a norodului Său,

6 Ca să le dea lor moştenirea limbilor: faptele mâinilor Lui, adevărul şi judecata.

7 Crezute-s toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute cu adevăr şi dreptate.

8 Mântuire trimise norodului Său, porunci în veac făgăduința Lui.

9 Sfânt şi înfricoşat este numele Lui; începătura înțelepciunii – frica Domnului

10 Şi pricepere bună la toți cei ce fac pe ea. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 111

Aliluia

1 Fericit omul cel ce se teme de Domnul; întru poruncile Lui va vrea foarte.

2 Tare în pământ va fi sămânța lui; neamul drepților se va blagoslovi.

3 Măriri şi avuție în casa lui; şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4 Răsări întru întuneric lumină drepților, milostiv şi îndurător şi drept.

5 Bun om acela care se îndură şi împrumută; găti-va cuvintele lui la judecată, căci în veac nu se va clătina.

6 La pomenire veşnică va fi dreptul, de auz rău nu se va teme.

7 Gata e inima lui să nădăjduiască în Domnul; întăritu-s-a inima lui, nu se va teme, până unde va căuta spre vrăjmaşii lui,

8 Risipi, dădu săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului,

9 Cornul lui se va înălța cu mărire; păcătosul va vedea şi se va urgisi, dinții lui vor scrâşni şi se va topi; pofta păcătosului va pieri. Slavă.

PSALMUL 112

Aliluia

1 Lăudați, copii, pe Domnul, lăudați numele Domnului!

2 Fie numele Domnului blagoslovit de acum şi până în veac!

3 De la răsăritul soarelui, până la apusuri, lăudat numele Domnului!

4 Înalt peste toate limbile, Domnul,
peste ceruri mărirea Lui!

5 Cine e ca Domnul Dumnezeul nostru,
Cel ce locuieşte întru cele înalte şi cele
smerite privind în cer şi în pământ?

6 Cel ce ridică de la pământ pe sărac şi
din gunoi ridică pe sărman,

7 Ca să-l aşeze pe el cu boierii, cu boierii
norodului Lui.

8 Cel ce sălăşluieşte pe stearpă în casă,
maică peste feciori veselindu-se.

PSALMUL 113

Aliluia

1 În ieşirea lui Israil din Egipt, casei lui
Iacov din norod barbar,

2 Se făcu Iudea sfinţirea ei; Israil,
stăpânirea ei.

3 Marea văzu şi fugi, Iordanul se întoarse îndărăt.

4 Munții săltară ca berbecii şi dealurile, ca mieii oilor.

5 Ce-ți este ție, mare, de ai fugit? Şi tu, Iordane, de te-ai întors îndărăt?

6 Munții, că ați săltat ca berbecii, şi dealurile, ca mieii oilor?

7 De către fața Domnului se clătină pământul, de către fața Dumnezeului lui Iacov,

8 Celui ce a întors piatra, în iezere de ape, şi cea în colțuri cioplită, în izvoare de ape. Nu nouă, Doamne,

9 Nu nouă, ci numai numelui Tău dă mărire,

10 Întru mila Ta şi adevărul Tău, ca nu cândva să zică limbile: ”Unde este Dumnezeul lor?”

11 Şi Dumnezeul nostru, în cer şi pe pământ, toate câte a vrut a făcut.

12 Idolii limbilor — argint şi aur, fapte de mâini de oameni;

13 Gură au, şi nu vor grăi; ochi au, şi nu vor vedea;

14 Urechi au, şi nu vor auzi; nasuri au, şi nu vor mirosi;

15 Mâini au, şi nu vor pipăi; picioare au, şi nu vor umbla; nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

16 Asemenea lor să se facă cei ce fac acestea şi toți cei ce nădăjduiesc întru ei.

17 Casa lui Israil nădăjdui în Domnul, ajutor şi scutitor lor este.

18 Casa lui Aaron nădăjdui în Domnul, ajutor şi scutitor lor este.

19 Cei ce se tem de Domnul nădăjduiră în Domnul, ajutor şi scutitor lor este.

20 Domnul pomenind pe noi, blagoslovi pe noi;

22 Blagoslovi casa lui Israil, blagoslovi casa lui Aaron. Blagoslovi pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici, cu cei mari.

23 Adaugă Domnul peste voi, peste voi şi peste fiii voştri!

24 Blagosloviți sunteți voi Domnului, Celui ce a făcut cerul şi pământul.

25 Cerul cerului – Domnului; şi pământul l-a dat fiilor oamenilor.

26 Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce locuiesc în iad,

27 Ci noi, cei vii, vom blagoslovi pe Domnul, de acum şi până în veac.

PSALMUL 114

Aliluia

1 Îndrăgii, căci va asculta Domnul glasul rugii mele,

2 Căci a plecat urechea Lui mie, şi în zilele mele Îl voi chema.

3 Cuprinseră-mă dureri de moarte, primejdiile iadului aflatu-m-au;

4 Necaz şi dureri aflat-am, şi numele Domnului am chemat:

5 ”O, Doamne, izbăveşte sufletul meu!” Milostiv Domnul şi drept, şi Dumnezeul nostru miluieşte.

6 Păzind pruncii Domnul; mă smerii şi mă mântui.

7 Întoarce-te, sufletul meu, la odihna ta, căci Domnul a făcut bine ţie;

8 Căci a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi, şi picioarele mele de la lunecare.

9 Bine voi plăcea înaintea Domnului în ţara celor vii. Slavă.

PSALMUL 115

Aliluia

1 Crezut-am, pentru aceea am grăit şi eu m-am smerit foarte.

2 Şi eu zis-am întru uimirea mea: ”Tot omul — mincinos!”

3 Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte a dat mie?

4 Pahar de mântuire voi lua şi numele Domnului voi chema.

5 Rugile mele Domnului voi da înaintea a tot norodul Lui. Cinstită e înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

6 O, Doamne, eu – robul Tău, eu – robul Tău şi fiul slujnicei Tale.

7 Rupseşi legăturile mele, Ție voi jertfi jertfe de mântuire şi întru numele Domnului voi chema.

8 Rugile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodul Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Aliluia

1 Lăudați pe Domnul, toate limbile; făliți pe El, toate noroadele!

2 Căci se întări mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117

Aliluia

1 Mărturisiti-vă Domnului, căci e bun, căci în veac – mila Lui!

2 Să zică, dar, casa lui Israil căci e bun, căci e în veac mila Lui!

3 Să zică, dar, casa lui Aaron, că e bun, că e în veac mila Lui!

4 Să zică dar, toți cei se tem de Domnul, că e bun, că e în veac mila Lui!

5 Din scârbă chemai pe Domnul şi mă ascultă spre lărgime.

6 Domnul, ajutorul meu şi nu mă voi teme ce-mi va face mie omul.

7 Domnul, ajutorul meu şi eu voi vedea pe pizmaşii mei.

8 Bine e a nădăjdui spre Domnul decât a nădăjdui spre om;

9 Bine e a nădăjdui spre Domnul decât a nădăjdui spre boieri.

10 Toate limbile înconjurară-mă: şi cu numele Domnului îi izbândii pe ei.

11 Înconjurându-mă înconjurare, şi cu numele Domnului îi izbândii pe ei.

12 Înconjurară-mă ca albinele fagurul, şi se aţâţară ca focul în spini, şi cu numele Domnului îi izbândii pe ei.

13 Împins fiind, mă întorseşi a cădea, şi Domnul m-a sprijinit.

14 Vârtutea mea şi lauda mea – Domnul; şi fu mie întru mântuire.

15 Glas de bucurie şi de mântuire în corturile dreptților:

16 ”Dreapta Domnului făcu putere, dreapta Domnului mă înalță, dreapta Domnului făcu putere!”

17 Nu voi muri, ci voi trăi şi voi povesti lucrurile Domnului.

18 Certând mă certă Domnul, şi morții nu mă dădu.

19 Deschideți mie porțile dreptății;
intrând întru ele, mărturisi-mă-voi
Domnului. Aceasta e poarta Domnului;
drepții vor intra întru ea.

20 Mărturisi-mă-voi Ție, căci ai ascultat
mie şi Te făcuşi mie întru mântuire.

21 Piatra care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta fu în capul unghiului.

22 De la Domnul s-a facut aceasta şi
este minunată întru ochii noştri.

23 Aceasta e ziua care a făcut-o
Domnul; să ne bucurăm şi să ne veselim
întru dânsa.

24 O, Doamne, mântuieşte-mă dar! O,
Doamne, sporeşte dar! Blagoslovit cel ce
vine întru numele Domnului;

25 Blagoslovit-am pe voi din casa
Domnului.

26 Dumnezeu – Domnul şi Se ivi nouă. Adunați sărbătoare în umbrare, până la cornurile jertfelnicului!

27 Dumnezeul meu eşti Tu şi mă voi spovedi Ție; Dumnezeul meu eşti Tu, şi Te voi înălța.

28 Mărturisi-mă-voi Ție, căci ai ascultat pe mine şi Te făcuşi mie întru mântuire.

29 Mărturisiți-vă Domnului, căci e bun, căci în veac mila Lui!

Slavă...

DUPĂ A ŞAISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul va să vădească cele ascunse şi cumplite ale tale. Deci nu rămâne întru acestea de aici, ci apucă mai înainte a striga către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de rănile fără de număr ale greşelilor, rogu-mă Ţie, milostive Hristoase, tămăduitorul bolnavilor: cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? De ce nu porţi grijă de răutăţile ce ai făcut întru această viaţă? Nevoieşte-te de te îndreptează mai înainte, până nu-ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă, pre mine care mult am greşit ţie, Preacurată Stăpână.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, care întru cele de sus locuieşti, şi spre cele smerite priveşti, şi cu ochiul Tău cel atotevăzător cauţi spre toată zidirea; Ţie am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mâna Ta cea nevăzută

dintru sfânt locaşul Tău, şi ne blagosloveşte pre noi toţi, şi ne iartă nouă toată greşeala cea cu voie şi cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruieşte nouă, Doamne, umilinţă; dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruieşte mare mila Ta peste toată lumea Ta şi peste noi, nevrednicii robii Tăi, că binecuvântat şi preaproslăvit este numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

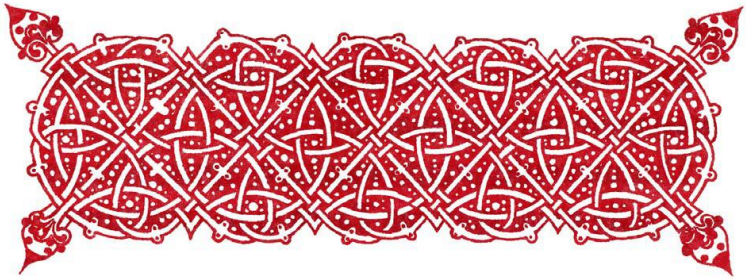

CATISMA A ŞAPTESPREZECEA

PSALMUL 118

Aliluia

1 Fericiți cei nevinovați în cale, cei ce umblă în legea Domnului!

2 Fericiți cei ce cearcă mărturiile Lui; cu toată inima vor cerceta pe El,

3 Pentru că nu cei ce fac fărădelegea în căile Lui au mers.

4 Tu ai poruncit poruncile Tale ca să le păzim foarte.

5 Măcar de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc dreptățile Tale!

6 Atunci nu mă voi ruşina eu, când voi vedea peste toate poruncile Tale.

7 Mărturisi-mă-voi Ție cu dreptatea inimii, învățând eu judecățile dreptății Tale.

8 Îndreptările Tale păzi-le-voi; nu mă părăsi până în sfârşit!

9 Întru ce va isprăvi tânărul calea lui?

10 Întru cruțarea cuvintelor Tale. Cu toată inima am cercat pe Tine, să nu mă lepezi de către poruncile Tale!

11 În inima mea am ascuns cuvintele Tale, pentru ca să nu greşesc Ție.

12 Blagoslovit eşti, Doamne, învață-mă dreptățile Tale!

13 Cu buzele mele vestii eu toate judecățile rostului Tău!

14 În calea mărturiilor Tale mă desfătai ca spre toată avuția.

15 Întru poruncile Tale voi zăbovi şi voi socoti căile Tale.

16 Întru dreptățile Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.

17 Răsplăteşte robului Tău! Trăieşte-mă, şi voi păzi cuvintele Tale.

18 Descoperi ochii mei, şi voi socoti minunile din legea Ta.

19 Nemernic sunt eu în pământ; să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20 Pofti sufletul meu ca să poftească judecățile Tale, în toată vremea.

21 Certaşi pe cei mândri; blestemați cei ce se abat de către poruncile Tale.

22 Ia de primprejurul meu ocara şi defăimarea, căci mărturiile Tale am cercetat.

23 Pentru că au şezut boieri şi asupra mea grăiră, iar robul Tău zăbovea întru dreptăţile Tale.

24 Pentru că mărturiile Tale cugetul meu este; şi sfaturile mele, dreptăţile Tale.

25 Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; trăieşte-mă după cuvântul meu.

26 Căile mele vestit-am şi m-ai ascultat; învaţă-mă dreptăţile Tale.

27 În calea îndreptărilor Tale înţelepţeşte-mă şi voi zăbovi întru minunile Tale.

28 Adormi sufletul meu de trândăvie; adevereşte-mă întru cuvintele Tale.

29 Calea strâmbătăţii depărtează de la mine şi cu legea Ta miluieşte-mă!

30 Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale n-am uitat.

31 Mă lipii de mărturiile Tale; Doamne, nu mă ruşina!

32 Calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

33 Lege pune mie, Doamne, calea dreptăților Tale, şi o voi cerceta pe ea pururea.

34 Înțelepțeşte-mă şi voi cerceta legea Ta şi voi păzi pe ea cu toată inima mea.

35 Povățuieşte-mă în calea poruncilor Tale, căci pe dânsa am vrut eu.

36 Pleacă inima mea la mărturiile Tale, şi nu la lăcomie.

37 Întoarce ochii mei, ca să nu văd deşertăciune; în calea Ta trăieşte-mă.

38 Pune robului Tău cuvântul Tău la frica Ta.

39 Ia dimprejurul meu ocara mea care am pus-o înainte, căci judecățile Tale-s bune.

40 Iată, poftit-am poruncile Tale; întru dreptatea Ta trăieşte-mă.

41 Şi să vie peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău!

42 Şi voi răspunde celor ce-mi dojenesc cuvântul, căci am nădăjduit în cuvintele Tale.

43 Şi să nu iei din rostul meu cuvântul adevărului, până la foarte, căci în judecățile Tale am nădăjduit.

44 Şi voi cruța legea Ta, pururea în veac şi în veacul veacului.

45 Şi mergeam întru lărgime, căci poruncile Tale am cercat.

46 Şi grăiam întru mărturiile Tale înaintea împăraților, şi nu mă ruşinam.

47 Şi cugetam întru poruncile Tale, care le-am iubit foarte.

48 Şi am ridicat mâinile mele către poruncile Tale, care le-am iubit, şi zăboveam întru dreptăţile Tale.

49 Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, cărora m-ai nădăjduit.

50 Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântarea Ta m-a trăit.

51 Cei mândri nelegiuiră foarte, iar de la legea Ta nu m-am abătut.

52 Pomenit-am judecăţile Tale din veac, Doamne, şi mă mângâiai.

53 Mâhnire mă cuprinse de la cei păcătoşi, care părăsesc legea Ta.

54 Cântate erau mie dreptăţile Tale în locul nemerniciei mele.

55 Îmi adusei aminte noaptea de numele Tău, Doamne, şi păzii legea ta.

56 Aceasta mi se făcu mie, căci dreptățile Tale am cercetat.

57 Partea mea eşti Doamne, zis-am a păzi legea Ta.

58 Mă rugai feței Tale cu toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântarea Ta.

59 Socotii căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60 Mă grăbii şi nu mă tulburai a păzi poruncile Tale.

61 Funiile păcătoşilor se încâlciră peste mine, şi legea Ta n-am uitat.

62 La miazănoapte m-am sculat ca să mă mărturisesc Ție, spre judecățile dreptății Tale.

63 Părtaş sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine şi celor ce păzesc poruncile Tale.

64 De mila Ta, Doamne, e plin pământul; dreptățile Tale învață-mă.

65 Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66 Bunătate şi învățătură şi cunoştință învață-mă, căci poruncile Tale am crezut.

67 Mai-nainte de a mă smeri, eu am păcătuit; pentru aceea cuvântarea Ta am păzit.

68 Bun eşti Tu, Doamne, şi cu bunătatea Ta învață-mă dreptățile Tale.

69 Se înmulți peste mine strâmbătatea mândrilor, şi eu cu toată inima voi cerceta poruncile Tale.

70 Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu legea Ta am cercetat.

71 Bine e mie, căci m-ai smerit, pentru ca să învăț dreptățile Tale.

72 Buna mi-e legea gurii Tale, decât mii de aur şi de argint. Slavă.

Starea întâia

73 Mâinile Tale mă făcură şi mă zidiră; înțelepțeşte-mă şi voi învăța poruncile Tale.

74 Cei ce se tem de Tine vedea-mă-vor şi se vor veseli, căci la cuvintele Tale am nădăjduit.

75 Cunoscut-am, Doamne, că dreptate sunt judecățile Tale şi cu adevăr m-ai smerit pe mine.

76 Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie pe mine, după cuvântarea Ta, robului Tău.

77 Vie mie îndurările Tale şi voi trăi, căci legea Ta cugetul meu este.

78 Ruşineze-se mândrii, căci fără dreptate au nelegiuit mie; şi eu voi zăbovi întru poruncile Tale.

79 Întoarcă-mă pe mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

80 Facă-se inima mea nevinovată întru dreptățile Tale, pentru ca să nu mă ruşinez.

81 Sfârşească-se la mântuirea Ta sufletul meu, la cuvintele Tale nădăjduii.

82 Sfârşiră-se ochii mei la cuvântătorul Tău zicând: ”Când mă vei mângâia?”

83 Căci m-am făcut ca un burduf la brumă, dreptățile Tale n-am uitat.

84 Câte sunt zilele robului Tău, când îmi vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85 Povestiră mie cei fără de lege limbuții; ce nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86 Toate poruncile Tale – adevăr; spre strâmbătate m-au gonit pe mine. Ajută mie!

87 Cât de puțin mă ruinară la pământ, şi eu n-am părăsit poruncile Tale.

88 După mila Ta trăieşte-mă şi voi păzi mărturiile gurii Tale.

89 În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer.

90 În rudă şi în rudă, adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne.

91 Cu rânduiala Ta rămâne ziua, căci toate-s roabe Ție.

92 Căci, de nu legea Ta cugetul meu este, atunci aş pieri întru smerenia mea.

93 În veac nu voi uita îndreptările Tale, căci întru ele m-ai trăit.

Starea a doua

94 Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, căci dreptățile Tale am cercetat.

95 Pe mine îngăduiră păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale pricepui.

96 A toată săvârşirea văzui marginea, largă e porunca Ta foarte.

97 Cât iubii eu legea Ta, Doamne, toată ziua cugetul meu este.

98 Mai mult decât pe duşmanii mei m-ai învățat porunca Ta, căci în veac a mea este.

99 Mai mult decât toți cei ce mă învață pe mine pricepui, căci mărturiile Tale cugetul meu este.

100 Mai mult decât cei bătrâni pricep, căci poruncile Tale cercetai.

101 Din toată calea rea am oprit picioarele mele, pentru ca să păzesc cuvintele Tale.

102 De la judecățile Tale nu m-am abătut, căci Tu ai pus lege mie. Câte-s de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea rostului meu!

103 De la poruncile Tale pricep, pentru aceea am urât toată calea strâmbătății.

104 Luminător picioarelor mele e legea Ta, şi lumină cărărilor mele.

105 Jurai şi pusei ca să păzesc judecățile dreptății Tale.

106 Mă smerii până în sfârşit; Doamne, trăieşte-mă după cuvântul Tău!

107 Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte dar, Doamne, şi judecățile Tale învață-mă!

108 Sufletul meu – în mâinile Tale pururea şi legea Ta n-am uitat.

109 Puseră păcătoşii laț mie, şi din poruncile Tale nu mă rătăcii.

110 Moştenii mărturiile Tale în veac, căci bucurie inimii mele sunt.

111 Plecat-am inima mea, ca să fac dreptățile Tale în veac pentru răsplătire.

112 Pe cei fără de lege urât-am şi legea Ta îndrăgit-am.

113 Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, la cuvintele Tale nădăjduii.

114 Abateți-vă de la mine, cei ce vicleniți, şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

115 Sprijineşte-mă după cuvântarea Ta şi mă trăieşte, şi nu mă ruşina de la aşteptarea mea!

116 Ajută-mi, şi mă voi mântui şi voi cugeta întru dreptățile Tale pururea.

117 Defăimaşi pe toți cei ce viclenesc de la dreptățile Tale, căci strâmbă e gândirea lor.

118 Smintiți am socotit pe toți păcătoşii pământului, pentru aceea am iubit mărturiile Tale.

119 Ţintuieşte de frica Ta cărnurile mele, pentru că de judecăţile Tale mă spăimântai.

120 Făcut-am judecată şi dreptate; să nu mă dai pe mine la cei ce mă năpăstuiesc.

121 Primeşte pe robul Tău spre bine; să nu mă năpăstuiască mândrii.

122 Ochii mei se sfârşiră la mântuirea Ta şi la cuvântătorul dreptăţii Tale.

123 Fă cu robul Tău după mila Ta şi dreptăţile Tale învaţă-mă.

124 Robul Tău sunt eu; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale.

125 Vremea e a face Domnului; risipiră legea Ta. Pentru aceea iubit-am poruncile Tale, mai mult decât aurul şi topazul.

127 Pentru aceea către toate poruncile Tale mă îndreptam, toată calea strâmbă am urât.

128 Minunate-s mărturiile Tale; pentru aceea le-a cercetat pe ele sufletul meu.

129 Arătarea cuvintelor Tale lumina-va şi va înțelepți pruncii.

130 Gura mea am deschis şi am tras duh, căci poruncile Tale pofteam. Slavă.

Starea a treia

131 Priveşte spre mine şi mă miluieşte, după judecata celor ce iubesc numele Tău.

132 Paşii mei îndreptează după cuvântătorul Tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

133 Mântuieşte-mă de năpasta oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

134 Fața Ta iveşte spre robul Tău şi mă învață dreptățile Tale.

135 În curgeri de apă se afundară ochii mei, de vreme ce n-am păzit legea Ta.

136 Drept eşti, Doamne, şi drepte-s judecățile Tale.

137 Poruncişi dreptate mărturiile Tale şi adevăr foarte.

138 Topitu-m-a râvnirea Ta, căci uitară cuvintele Tale vrăjmaşii mei.

139 Lămurit cuvântătorul Tău foarte, şi robul Tău iubi pe el.

140 Tânăr eu sunt şi ocărât; dreptățile Tale nu le-am uitat.

141 Dreptatea Ta dreptate e în veac şi legea Ta – adevăr.

142 Necazuri şi nevoi mă aflară; poruncile Tale – cugetul meu.

143 Dreptate-s mărturiile Tale în veac; înțelepțeşte-mă şi voi trăi.

144 Strigai cu toată inima mea: Ascultă-mă, Doamne!

145 Dreptățile Tale voi cerceta. Strigat-am Ție; mântuieşte-mă, şi voi păzi mărturiile Tale.

146 Apucai fără vreme şi strigai, la cuvintele Tale nădăjduii.

147 Mă apucară ochii mei spre zori, ca să deprind cuvintele Tale.

148 Glasul meu ascultă, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta trăieşte-mă.

149 Apropiară-se cei ce mă goneau cu nelegiuire, şi de la legea Ta s-au depărtat.

150 Aproape eşti, Doamne, şi toate căile Tale – adevăr.

151 De început cunoscui dintru mărturiile Tale, căci în veac întemeiaşi pe ele.

152 Vezi smerenia mea şi mă scoate, căci legea Ta n-am uitat.

153 Judecă judecata mea şi mă mântuieşte; pentru cuvântul Tău trăieşte-mă!

154 Departe e de la păcătoşi mântuirea, căci dreptățile Tale n-au cruțat.

155 Milosârdiile Tale multe-s, Doamne; şi după judecata Ta trăieşte-mă.

156 Mulți-s cei ce mă gonesc şi mă necăjesc; de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

157 Văzui nepricepuți şi mă topeam, căci cuvintele Tale n-au păzit.

158 Caută că poruncile Tale am iubit, Doamne, în mila Ta trăieşte-mă.

159 Începătura cuvintelor Tale e adevărul şi în veac toate judecățile dreptății Tale.

160 Boierii mă goniră în zadar; şi de cuvintele Tale se înfricoşă inima mea.

161 Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale ca cel ce află jafuri multe.

162 Strâmbătatea am urât şi m-am scârbit, şi legea Ta am îndrăgit.

163 De şapte ori ziua Te-am lăudat, întru judecățile dreptății Tale.

164 Pace multă la cei ce iubesc legea Ta, şi nu este lor piedică.

165 Aşteptam mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am îndrăgit.

166 Păzi sufletul meu mărturiile Tale şi le iubi foarte.

167 Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, căci toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

168 Apropie-se rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântarea ta înțelepțeşte-mă.

169 Să intre rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântătorul Tău mântuieşte-mă.

170 Să izbucnească buzele mele laudă când mă vei învăța dreptățile Tale.

171 Răspundă limba mea cuvintele Tale, căci toate poruncile Tale dreptate sunt.

172 Facă-se mâna Ta a mă mântui, căci poruncile Tale am ales.

173 Poftii mântuirea Ta, Doamne; şi legea Ta deprindere mie este.

174 Trăi-va sufletul meu şi Te va lăuda, şi judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

175 Rătăcit-am ca o oaie pierdută; cearcă pe robul Tău, căci poruncile Tale n-am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTESPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca şi fiul cel pierdut; primeşte-mă, Părinte, pre mine cel ce mă pocăiesc, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă...

Strig Ţie, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameşului; curăţeşte-mă, ca şi pre acela, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pre mine cel ce am trebuinţă de sprijineala cea de la tine, că la tine a nădăjduit sufletul meu, şi mă miluieşte.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne atotputernice şi făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cel ce din pământ ai zidit pre om şi l-ai arătat pre el după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pre pământ cel mareîncuviinţat numele Tău, şi fiind el scos afară prin călcarea poruncilor Tale, zidind iarăşi a doua oară pre el spre mai bine, întru Hristosul Tău, l-ai suit în ceruri; mulţumescu-Ţi că ai înmulţit spre mine mărirea Ta, şi nu m-ai dat vrăjmaşilor mei, care caută desăvârşit să mă scoată afară în prăpastia iadului, nici nu m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive şi Iubitorule de bine Doamne, care nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepţi întoarcerea lui şi-l primeşti, Cel ce ridici pre cei căzuţi şi pre cei zdrobiţi tămăduieşti, întoarce-mă şi pre mine la pocăinţă, şi căzut fiind, mă ridică, şi zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-Ţi aminte de

îndurările Tale şi de cea din veci a Ta neajunsă bunătate, şi uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul şi cu cuvântul şi cu cugetul am săvârşit. Dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă lacrimi de umilinţă spre curăţirea spurcăciunii cugetului meu. Auzi, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostiveşte-Te, îndurate, şi de tirania patimilor care împărăţesc în mine, slobozeşte ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmaşul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpeşte de sub stăpânirea lui şi împărăţeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de oameni Doamne, şi cu totul să fiu al Tău, şi binevoieşte să vieţuiesc de acum după voia Ta; şi prin cea negrăită a Ta bunătate, dă-mi curăţirea inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cugetare smerită, pace gândurilor, linişte sufleteştilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate,

blândeţe, credinţă nefăţarnică şi înfrânare prea cuprinzătoare, şi mă umple de roadele tuturor bunătăţilor, cu dăruirea Preasfântului Tău Duh. Şi să nu mă ridici pre mine întru înjumătăţirea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul neîndreptat şi negătit; ci mă fă desăvârşit cu desăvârşirea Ta, şi aşa mă scoate dintru această viaţă; ca fără de opreală trecând începătoriile şi stăpâniile întunericului, cu Harul Tău să văd şi eu frumuseţea cea negrăită a slavei Tale celei neapropiate împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru care s-a sfinţit şi s-a proslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

PSALMUL 119

Cântarea stepenilor

1 Către Domnul, când mă necăjii, strigai şi mă ascultă.

2 Doamne, izbăveşte sufletul meu de buze nedrepte şi de limbă vicleană!

3 Ce se va da Ţie şi ce se va adăuga Ţie către limba vicleană?

4 Săgeţile Celui tare – ascuţite, cu cărbunii cei pustiitori.

5 Vai, că nemernicia mea s-a îndelungat, sălăşluitu-m-am cu

sălaşurile lui Chedar! Multe nemernicii sufletului meu.

6 Cu cei ce urau pacea eram cu pace; când grăiam lor, îmi dădeau război în zadar.

PSALMUL 120

Cântarea stepenilor

1 Ridicai ochii mei la munți; de unde va veni ajutorul meu?

2 Ajutorul meu – de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

3 Să nu dai la clătinare piciorul Tău, nici să dormiteze Cel ce te păzeşte pe tine.

4 Iată, nu va dormita, nici va dormi Cel ce păzeşte pe Israil. Domnul păzi-te-va.

5 Domnul să te păzească pe tine, pe mâna dreapta ta.

6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7 Domnul te va păzi pe tine de către tot răul; păzi-va sufletul tău Domnul.

8 Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta, de acum şi până în veac.

PSALMUL 121

Cântarea stepenilor

1 Mă veselii spre cele ce mi s-au zis mie: ”La casa Domnului merge-vom!”

2 Stând erau picioarele noastre în curțile Tale, Ierusalime. Ierusalime, care te zideşti ca o cetate, căreia partea ei dimpreună.

3 Pentru că acolo s-au suit neamurile, felurile Domnului, mărturia lui Israil,

4 Ca să mărturisească numelui Domnului.

5 Căci acolo au şezut scaune la judecată, scaune la casa lui David.

6 Întrebați dar cele de pace Ierusalimului; şi ieftinătate celor ce te iubesc pe tine!

7 Facă-se dar pace întru puterea ta şi ieftinătate întru întăriturile turnului tău.

8 Pentru frații mei şi pentru vecinii mei grăiam dar pace pentru tine.

9 Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am cercetat cele bune ție.

PSALMUL 122

Cântarea stepenilor

1 Către Tine ridicai ochii mei, Cel ce locuieşti în cer.

2 Iată, ca ochii robilor în mâinile stăpânilor lor,

3 Ca ochii slujnicei la mâinile stăpânei ei, aşa-s ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până unde Se va milostivi spre noi.

4 Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne, căci întru mult ne-am umplut de hulă!

5 Întru mult se umplu sufletul nostru de ocara celor ce sunt în bogăție şi hula celor mândri.

PSALMUL 123

Cântarea stepenilor

1 De nu ar fi că Domnul era întru noi – zică dar Israil ! –

2 De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s-ar ridica oameni peste noi, oare vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s-a urgisit mânia lui peste noi,

3 Oare apa ne-ar fi cufundat pe noi,

4 Pârâu a trecut sufletul nostru, oare trecut-a sufletul nostru apa cea neaşezată!

5 Blagoslovit Domnul, Care n-a dat pe noi spre vânat dinților lor!

6 Sufletul nostru ca o pasăre se izbăvi din lațul vânătorului;

7 Lațul se zdrobi şi noi ne-am mântuit.

8 Ajutorul nostru, întru numele Domnului, Celui ce a făcut cerul şi pământul. Slavă

PSALMUL 124

Cântarea stepenilor

1 Cei ce nădăjduiesc în Domnul, ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim.

2 Munți – împrejurul lui şi Domnul – împrejurul norodului Lui, de acum şi până în veac.

3 Căci nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste sorțul drepților, pentru ca să nu întindă drepții întru fărădelegi mâinile lor.

4 Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepți la inimă.

5 Iar pe cei ce pleacă la îndărătnicii duce-i-va Domnul cu cei ce fac fărădelegea. Pace peste Israil!

PSALMUL 125

Cântarea stepenilor

1 Când întoarse Domnul robirea Sionului, făcutu-ne-am ca nişte mângâiați.

2 Atunci se umplu de bucurie gura noastră şi limba noastră, de veselie.

3 Atunci vor grăi întru limbi:

4 ”Mări Domnul a face cu danşii!” Mări Domnul a face cu noi, făcu-tu-ne-am veselindu-ne.

5 Întoarce, Doamne, robimea noastră, ca pâraiele în austru!

6 Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

7 Mergând mergeau şi plângeau punând semințele lor.

8 Şi venind vor veni cu bucurie ridicând snopii lor.

PSALMUL 126

Cântarea stepenilor

1 De nu va zidi Domnul casa, în deşert au ostenit cei ce zidesc.

2 De nu va păzi Domnul cetatea, în deşert a privegheat cel ce păzeşte; în deşert vă este a mâneca,

3 Sculați-vă, după ce ați şezut, cei ce mâncați pâinea durerii,

4 Când va da iubiților Lui somnul! Iată moştenirea Domnului – fiii, plata rodului pântecelui!

5 Ca nişte săgeți în mâna celui tare, aşa-fiii celor scuturați.

6 Fericit cine va plini pofta lui dintru dânşii; nu se vor ruşina când grăiesc vrăjmaşilor lor în porți.

PSALMUL 127

Cântarea stepenilor

1 Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, cei ce merg în căile Lui!

2 Ostenelile roadelor tale vei mânca; fericit eşti şi bine-ți va fi.

3 Muierea ta – ca o vie roditoare în laturile casei tale;

4 Fiii tăi – ca nişte tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale.

5 Iată, aşa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul.

6 Blagosloveascã-te Domnul din Sion şi să vezi bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

7 Şi să vezi fiii fiilor tăi. Pace peste Israil!

PSALMUL 128

Cântarea stepenilor

1 De multe ori îmi dădură război din tinereţile mele – să zică dar Israil!

2 De multe ori îmi dădură război din tinereţile mele şi încă nu putură spre mine.

3 Pe umărul meu ciopleau păcătoşii, îndelungară fărădelegea lor.

4 Domnul cel drept tăia grumajii păcătoşilor; ruşineze-se şi să se întoarcă îndărăt toți cei ce urăsc Sionul.

5 Facă-se ca iarba podurilor, care mai înainte de a se smulge se usucă,

6 De care n-a umplut mâna lui secerătorul şi sânul lui cel ce adună snopii!

7 Şi nu ziseră cei ce trec pe aproape: ”Blagoslovenia Domnului, peste voi! Blagoslovit-am pe voi întru numele Domnului”. Slavă.

PSALMUL 129

Cântarea stepenilor

1 Din adâncuri strigai Ție, Doamne!

2 Doamne, ascultă glasul meu! Facă-se urechile Tale păzind la glasul rugii mele.

3 De vei lua aminte fărădelegile, Doamne, Doamne, cine va suferi?

4 Căci lângă Tine iertarea este, pentru numele Tău Te îngăduii, Doamne,

5 Îngădui sufletul meu la cuvântul Tău, nădăjdui sufletul meu spre Domnul,

6 De la straja dimineții până în noapte; de la straja de dimineață să nădăjduiască Israil spre Domnul.

7 Căci lângă Domnul e mila şi multă mântuire lângă El.

8 Şi El va mântui pe Israil din toate fărădelegile Lui.

PSALMUL 130

Cântarea stepenilor

1 Doamne, nu se înălță inima mea, nici se înălțară ochii mei,

2 Nici mersei întru măriri, nici întru minunate, mai mult decât mine;

3 De nu mă smeream, ce înălțai sufletul meu,

4 Ca înțărcatul spre maica lui, aşa să răsplăteşti sufletului meu.

5 Nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum şi până în veac!

PSALMUL 131

Cântarea stepenilor

1 Adu-Ți aminte, Doamne, de David şi de toate blândețile lui,

2 Cum s-a jurat Domnului, făgăduitu-s-a Dumnezeului lui Iacov: ”De voi intra în sălaşul casei mele, de mă voi sui în aşternutul patului meu,

4 De voi da somn ochilor mei şi genelor mele dormitare

5 Şi odihnă tâmplelor mele, până unde voi afla loc Domnului, sălaş Dumnezeului lui Iacov”.

6 Iată, am auzit pe ea în Efrata, aflat-am pe ea în câmpii Dumbrăvii.

7 ”Intra-vom la lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui”.

8 Scoală-Te, Doamne, la odihna Ta, Tu şi chivotul sfințirii Tale!

9 Preoții Tăi îmbrăca-se-vor cu dreptatea şi curații Tăi se vor bucura.

10 Pentru David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău!

11 Jură Domnul lui David adevăr şi nu va lepăda pe el: ”Din roada pântecelui tău pune-voi peste scaunul tău.

12 De vor păzi fiii tăi făgăduința Mea şi mărturiile Mele acestea, care le voi învăța pe ei,

13 Şi fiii lor până în veac vor şedea pe scaunul tău”.

14 Căci a ales Domnul Sionul, osebi pe dânsul spre lăcaş Lui.

15 ”Aceasta e odihna Mea în veacul veacului, aici voi locui, căci am ales pe el.

16 Vânatul lui blagoslovind voi blagoslovi; pe săracii lui sătura-voi de pâine.

17 Pe preoții lui îmbrăca-voi cu mântuire, şi curații lui cu bucurie se vor bucura.

18 Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminătorul unsului Meu.

19 Pe vrăjmaşii lui îmbrăca-i-voi cu ruşine, şi peste dânsul va înflori sfințenia Mea”.

PSALMUL 132

Cântarea stepenilor

1 Iată dar ce bun sau ce e înfrumusețat,
fără numai a locui frații dimpreună!

2 Ca mirul peste cap, ce se pogoară
peste barbă, pe barba lui Aron,

3 Ce se pogoară pe marginea
îmbrăcăminții lui, ca roua Ermonului,
ce se pogoară pe munții Sionului.

4 Căci acolo a poruncit Domnul
blagoslovenia, viață până în veac.

PSALMUL 133

Cântarea stepenilor

1 Iată dar, binecuvântați pe Domnul,
toți robii Domnului,

2 Cei ce stați în casa Domnului, în
curțile casei Dumnezeului nostru!

3 În nopți ridicați mâinile voastre la sfinte, blagosloviți pe Domnul!

4 Blagoslovească-te Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul!

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Mai înainte de a mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere şi îndreptare păcatelor mele cele multe. Dă-mi umilinţă duhovnicească, ca să strig către Tine: Milostive iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă.

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă, curvarul, cu ele mam însoţit. Întoarcere îmi dăruieşte, Hristoase, ca să primesc de la Tine mare milă.

Şi acum...

Nu întoarce, Stăpână, faţa ta de către mine, care mă rog ţie, ci, ca o milostivă Maică a înduratului Dumnezeu, sârguieşte mai înainte de sfârşit, a-mi dărui întoarcere, ca mântuindumă prin tine, ţie să cânt; ca ceea ce eşti mântuirea mea, şi nădejdea mea cea neruşinată, Doamna mea.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mustri pre mine, nici cu urgia Ta să mă certi. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, miluieşte-mă pre mine păcătosul, săracul, golul, leneşul, negrijuliul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malahiul, sodomitul, întinatul, desfrânatul, preadesfrânatul, nemulţumitorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, cel fără de îndrăznire, cel fără de răspuns, nevrednic iubirii Tale de oameni şi vrednicul de tot chinul şi de gheenă şi de muncă. Şi nu, pentru

mulţimea atâtor greşale ale mele, să mă pui sub mulţimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluieşte, că neputincios sunt şi cu sufletul şi cu trupul şi cu socoteala şi cu gândul, şi mă mântuieşte, pre mine nevrednicul robul Tău, cu judecăţile care le ştii, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale tuturor sfinţilor care din veci au făcut Ţie spre plăcere, că bine eşti cuvântat întru toţi vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

PSALMUL 134

Aliluia

1 Lăudați numele Domnului, lăudați, robi, pe Domnul,

2 Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru!

3 Lăudați pe Domnul, căci e bun Domnul, cântați numele Lui, căci e bun!

4 Căci pe Iacov a ales Lui Domnul, pe Israil, spre avere Lui.

5 Căci eu am cunoscut că e mare Domnul, şi Domnul nostru – mai mare decât toți dumnezeii.

6 Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer şi pe pământ, în mări şi în toate beznele.

7 Suind nori de la marginea pământului, fulgere la ploaie a făcut.

8 Cel ce scoate vânturi din vistieriile lui; care a lovit cele dintâi născute ale Egiptului, din om până în dobitoc.

9 Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte, întru Faraon şi întru toți robii lui.

10 Care a lovit limbi multe şi a ucis împărați tari,

11 Pe Sion, împăratul amoreilor, şi pe Og, împăratul Vasanului, şi toate împărățiile lui Hanaan,

12 Şi dădu pământul lor moştenire lui Israil, norodul Lui.

13 Doamne, numele Tău – în veac, şi pomenirea Ta – în rudă şi în rudă.

14 Căci va judeca Domnul pe norodul Lui, şi peste robii Lui Se va mângâia.

15 Idolii limbilor – argint şi aur, fapte de mâini omeneşti.

16 Gură au, şi nu vor grăi, ochi au, şi nu vor vedea,

17 Urechi au, şi nu vor auzi, pentru că nu este duh în gura lor.

18 Asemenea cu dânşii facă-se cei ce fac acestea şi toți cei ce nădăjduiesc în ei!

19 Casa lui Israil, binecuvântați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul;

20 Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul; cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!

21 Bine e cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuieşte Ierusalimul.

PSALMUL 135

Aliluia

1 Mărturisiți-vă Domnului, căci este bun, căci e în veac mila Lui!

2 Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, căci e în veac mila Lui!

3 Mărturisiți-vă Domnului domnilor, căci e în veac mila Lui!

4 Celui ce a făcut minuni mari singur, căci e în veac mila Lui!

5 Celui ce a făcut cerurile cu pricepere, căci e în veac mila Lui!

6 Celui ce a întărit pământul peste ape, căci e în veac mila Lui!

7 Celui ce a făcut luminători mari singur, căci e în veac mila Lui;

8 Soarele, spre stăpânirea zilei, căci e în veac mila Lui;

9 Luna şi stelele, spre stăpânirea nopții, căci e în veac mila Lui!

10 Cel ce a lovit Egiptul cu cei dintâi născuți ai lor, căci e în veac mila Lui,

11 Şi au scos pe Israil din mijlocul lor, căci e în veac mila Lui,

12 Cu mână tare şi cu braț înalt, căci e în veac mila Lui!

13 Celui ce a împărțit Marea Roşie în despărțituri, căci e în veac mila Lui,

14 Şi a trecut pe Israil prin mijlocul ei, căci e în veac mila Lui,

15 Şi a scuturat pe Faraon şi puterea Lui în Marea Roşie, căci e în veac mila Lui!

16 Celui ce a trecut norodul Lui în pustiu, căci e în veac mila Lui!

17 Celui ce a lovit împărați mari, căci e în veac mila Lui!

18 Şi a omorât împărați tari, căci e în veac mila Lui,

19 Pe Sion, împăratul amoreilor, căci e în veac mila Lui,

20 Şi pe Og, împăratul Vasanului, căci e în veac mila Lui,

21 Şi a dat pământul lor moştenire, căci e în veac mila Lui

22 Moştenire lui Israil, robului Lui, căci e în veac mila Lui!

23 Căci întru smerenia noastră pomeni pe noi Domnul, căci e în veac mila Lui!

24 Şi ne mântui pe noi de vrăjmaşii noştri, căci e în veac mila Lui!

25 Cel ce dă hrană la tot trupul, căci e în veac mila Lui!

26 Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, căci e în veac mila Lui!

PSALMUL 136

Lui David, prin Ieremia,

1 La râurile Vavilonului, acolo am şezut şi am plâns, pomenind noi Sionul.

2 La sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat uneltele noastre,

3 Căci acolo ne-au întrebat pe noi cei ce ne-au robit pe noi cuvinte de cântări,

4 Şi cei ce ne-au adus pe noi laudă: ”Cântați nouă din cântările Sionului!”

5 Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

6 De te voi uita, Ierusalime, să se uite dreapta mea!

7 Să se lipească limba mea de gâtlejul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine,

8 De nu voi rândui întâi Ierusalimul ca la începătura veseliei mele!

9 Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii Edomului ziua Ierusalimului,

10 Cei ce ziceau: ”Deşertați, deşertați până la temeliile lui!”

11 Fata Vavilonului cea ticăloasă! Fericit care-ți va da ție răsplătirea ta care ai dat-o nouă.

12 Fericit cine va prinde şi va trânti pruncii tăi către piatră. Slavă.

PSALMUL 137

Cântare lui David, a lui Aggheu şi a Zahariei,

1 Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, şi înaintea îngerilor cânta-voi Ție, căci ai auzit toate graiurile rostului meu.

2 Închina-mă-voi către biserica cea sfântă a Ta şi mă voi mărturisi numelui Tău,

3 Spre mila Ta şi adevărul Tău; căci ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.

4 În care zi Te voi chema, de sârg ascultă-mă! Înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea Ta.

5 Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului, căci au auzit toate graiurile gurii Tale,

6 Şi cânte întru cântările Domnului, căci mare e mărirea Domnului,

7 Căci înalt e Domnul, şi cele smerite priveşte şi cele înalte de departe cunoaşte.

8 De voi merge în mijlocul necazului, trăi-mă-vei! Peste urgia vrăjmaşilor mei întinseşi mâna Ta şi mă mântui dreapta Ta.

9 Domnul va răsplăti pentru mine. Doamne, mila Ta, în veac; faptele mâinilor Tale să nu le treci cu vederea.

PSALMUL 138

La săvârşit, lui David, psalmul Zahariei întru risipire,

1 Doamne, mă ispitişi şi mă cunoscuşi. Tu cunoscuşi şederea mea şi scularea mea;

2 Tu pricepi gândurile mele de departe. Cărarea mea şi funia mea Tu ai iscodit-o

3 Şi toate căile mele le-ai văzut înainte; căci nu este vicleşug în limba mea.

4 Iată, Doamne, Tu cunoscuşi toate, cele de apoi şi cele de-nceput; Tu m-ai zidit, şi ai pus peste mine mâna Ta.

5 Minună-se ştiința Ta, de către mine; se întări, nu voi putea către ea.

6 Unde voi merge de către Duhul Tău, şi de către fața Ta unde voi fugi?

7 De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti; de mă voi pogorî la iad, eşti de față;

8 De-mi voi lua aripile mele la mânecate şi voi locui la marginile mării,

9 Pentru că şi acolo mâna Ta mă va povățui şi mă va ține dreapta Ta.

10 Şi zisei: ”Oare întuneric călca-mă-va şi noaptea – lumină întru desfătăciunea mea?”.

11 Căci întuneric nu se va întuneca de la Tine, şi noaptea ca ziua se va lumina; cum este întunericul ei, aşa e şi lumina ei.

12 Căci Tu ai câştigat rărunchii mei, sprijinitu-m-ai din pântecele maicii mele.

13 Mărturisi-mă-voi Ţie, că cu groază Te-ai minunat; minunate-s lucrurile Tale, şi sufletul meu cunoaşte foarte.

14 Nu s-a ascuns osul meu de la Tine, care l-ai făcut întru ascuns, şi statul meu, întru cele prea de jos ale pământului.

15 Cel nefăcut al meu a cunoscut ochii Tăi şi pe cartea Ta toţi se vor scrie; ziua se vor zidi, şi nimeni, întru dânşii.

16 Şi mie foarte se cinstiră prietenii Tăi, Dumnezeule, o, foarte se întăriră începăturile lor.

17 Număra-i-voi pe dânşii, şi mai mult decât nisipul se vor înmulți. Mă sculai şi încă sunt cu Tine.

18 De vei omorî pe păcătoşi, Dumnezeule! Oamenii sângiuirilor, abateți-vă de la mine,

19 Căci gâlcevitori sunteți la gânduri!

20 Lua-vor la deşertăciune cetățile Tale. Oare nu pe cei Te-au urât, Doamne, am urât şi de vrăjmaşii Tăi mă topeam?

21 Cu deplină ură uram pe ei, în loc de duşmani mi se făcură.

22 Ispiteşte-mă, Doamne, şi cunoaşte inima mea; cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele

23 Şi vezi de este cale fără de lege în mine şi mă povățuieşte în cale veşnică.

PSALMUL 139

La săvârşit, psalmul lui David

1 Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean; de om nedrept, mântuieşte-mă,

2 Care au socotit strâmbătate la inimă, toată ziua rânduia războaie.

3 Ascuțiră limbile lor ca a şarpelui; otrava aspidelor – sub buzele lor.

4 (Strigare) Păzeşte-mă, Doamne, din mâna păcătosului; de la oamenii nedrepți scoate-mă,

5 Care au socotit să împiedice paşii mei.

6 Ascunseră mândrii laț mie.
Şi cu funii au întins laț picioarelor mele; ținându-se de cărare, piedici puseră mie

7 (Strigare) Zis-am Domnului:
”Dumnezeul meu eşti, bagă în urechi, Doamne, glasul rugii mele”.

8 Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrişi peste capul meu, în ziua războiului.

9 Să nu mă dai, Doamne, de la pofta mea, celui păcătos; gândiră asupra mea; să nu mă părăseşti, pentru ca să nu se înalțe.

10 (Strigare) Capul înconjurării lor, truda buzelor lor, va acoperi pe dânşii!

11 Cădea-vor peste dânşii cărbuni; cu foc îi vei doborî pe ei, cu ticăloşii, şi nu vor suferi.

12 Omul limbut nu se va îndrepta pe pământ, pe bărbatul strâmb relele-l vor vâna spre stricăciuni.

13 Cunoscui că va face Domnul judecata săracilor şi dreptatea sărmanilor;

14 Însă drepții vor mărturisi numele Tău şi vor locui drepți împreună cu fața Ta. Slavă.

PSALMUL 140

1 Doamne, strigai către Tine, ascultă-mă: ia aminte la glasul rugii mele, când strig către Tine!

2 Îndrepteze-se ruga mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3 Pune, Doamne, strajă gurii mele, şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4 Să nu abați inima mea la cuvinte de vicleşug, ca să mă învinuiesc cu vini în păcate.

5 Cu oamenii ce lucrează fărădelegea, şi nu mă voi însoți cu aleşii lor.

6 Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, şi untdelemnul păcătosului să nu ungă capul meu;

7 Căci încă şi ruga mea, întru bune-vrerile lor. Se înghiţiră lângă piatră judecătorii lor.

8 Auzi-vor graiurile mele, căci se îndulciră; ca grăsimea pământului se rupse pe pământ,

9 Risipiră-se oasele lor lângă iad. Căci către Tine-s Doamne, Doamne, ochii mei; spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

10 Păzeşte-mă de laţul care mi l-au întins mie şi de piedicile acelea ce fac mie fărădelegea.

11 Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii; în singurătate sunt eu până voi trece.

PSALMUL 141

Priceperii lui David, fiind el în peşteră, rugându-se

1 Cu glasul meu către Domnul strigai,
cu glasul meu către Domnul mă rugai.

2 Vărsa-voi înaintea Lui ruga mea,
necazul meu înaintea Lui voi vesti.

3 Când lipsea dintru mine duhul meu, şi
Tu cunoscuşi cărările mele.

4 În calea aceasta în care mergeam
ascunseră laț mie.

5 Socoteam în dreapta şi priveam, şi nu
era cel ce mă cunoaşte.

6 Pieri fuga de la mine, şi nu este cel ce
cearcă sufletul meu.

7 Strigai către Tine, Doamne, zisei: ”Tu
eşti nădejdea mea, partea mea eşti în
pământul celor vii”.

8 Ia aminte către ruga mea, căci mă smerii foarte.

9 Mântuieşte-mă de cei ce mă gonesc pe mine, căci se întăriră peste mine.

10 Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

11 Pe mine mă vor îngădui drepții până unde îmi vei răsplăti.

PSALMUL 142

Psalmul lui David, când gonea pe dânsul Avesalom, fiul lui,

1 Doamne, ascultă ruga mea, bagă în urechi rugăciunea mea; întru adevărul Tău ascultă-mă, întru dreptatea Ta!

2 Şi să nu intri la judecată cu robul Tău, căci nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel ce e viu.

3 Căci a gonit vrăjmaşul sufletul meu, smeri la pământ viața mea;

4 Aşezatu-m-a întru întunecări ca morții veacului şi se obidi întru mine duhul meu.

5 Întru mine se tulbură inima mea; îmi adusei aminte de zilele cele de-nceput, mă învățai întru toate lucrurile Tale, în faptele mâinilor Tale mă învățam.

6 Întins-am către Tine mâinile mele; sufletul meu ca pământul fără de apă e Ție.

7 (Strigare) De sârg ascultă-mă, Doamne! Se sfârşi duhul meu.

8 Să nu întoci fața Ta de la mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară la groapă!

9 Auzită fă mie dimineața mila Ta, căci spre Tine am nădăjduit.

10 Arată-mi, Doamne, calea întru care voi merge, căci către Tine ridicai sufletul meu.

11 Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne, către Tine fugii. Învaţă-mă să fac voia Ta, căci Tu eşti Dumnezeul meu.

12 Duhul Tău cel bun mă va povăţui în pământ drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei trăi; în dreptatea Ta. Scoate-vei din necaz sufletul meu.

13 Şi întru mila Ta vei pierde de tot pe pizmaşii mei,

14 Şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, căci eu robul Tău sunt.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 7:

Mulţumind Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor ai dat pocăinţă. Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci lumea

toată, pre mine care am făcut lucruri de ruşine.

Slavă...

Fără de număr greşindu-Ţi, pedepse nenumărate aştept, Dumnezeul meu, îndură-Te şi mă mântuieşte.

Şi acum...

La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă, de Dumnezeu Născătoare, lanţurile greşalelor mele.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu patimile Tale patimile mele ai vindecat, şi cu rănile Tale rănile mele ai tămăduit, dăruieşte mie, care mult Ţi-am greşit, lacrimi de umilinţă. Amestecă cu trupul meu din mireasma făcătorului de viaţă trupului Tău şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit sângele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat potrivnicul. Înalţă către Tine mintea mea cea care este trasă jos, şi mă ridică din prăpastia pierzaniei, că nu am pocăinţă, nu am umi-

linţă, nu am lacrimi de mângâiere care întorc fiii la moştenirea lor. Întunecatu-m-am la minte în patimile lumeşti; nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă desăvârşită, şi inimă îndurerată spre căutarea Ta. Dăruieşte-mi harul Tău, şi înnoieşte întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsitu-Te-am eu, nu mă părăsi pre mine. Ieşi spre căutarea mea, întoarce-mă iarăşi la păşunea Ta şi mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese. Hrăneşte-mă pre mine împreună cu dânsele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi, Amin.

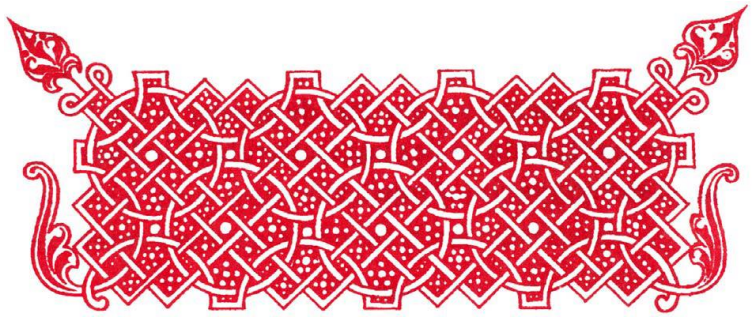

CATISMA A DOUĂZECEA

PSALMUL 143

Psalmul lui David, catre Goliath,

1 Bine e cuvântat Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele la rânduială, degetele mele la război.

2 Mila mea şi Scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Mântuitorul meu,

3 Scutitorul meu, şi peste El am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub mine!

4 Doamne, ce este omul, căci Te-ai cunoscut lui, sau fiul omului, căci îl socoteşti pe el?

5 Omul întru deşertăciune se aseamănă,
zilele lui ca umbra trec.

6 Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară,
atinge-Te de munți şi se vor afuma!

7 Fulgeră fulger, şi vei risipi pe dânşii!
Trimite săgețile Tale, şi vei tulbura pe ei!

8 Trimite mâna Ta dintru înălțime,
scoate-mă şi mă mântuieşte din ape
multe, din mâna fiilor celor străini,

9 A căror gură a grăit în deşert şi
dreapta lor – dreaptă de strâmbătate.

10 Dumnezeule, cântare nouă cânta-voi
Ție, cu psaltire cu zece strune cânta-voi
Ție,

11 Celui ce dă mântuirea împăraților,
Celui ce mântuieşte pe David, robul
Său, din sabie rea.

12 Mântuieşte-mă şi mă scoate din
mâna fiilor celor străini, a cărora gură a

grăit deşertăciune, şi dreapta lor – dreapta strâmbătății!

13 Cărora fiii lor – ca nişte tinere răsădituri, întărite întru tinereţile lor;

14 Fetele lor - înfrumusețate, împodobite, ca asemănarea bisericii;

15 Cămarile lor – pline, vărsându-se din aceea în aceea;

16 Oile lor – mult fătătoare, înmulțind în ieşirile lor; boii lor – graşi;

17 Nu este căzătură de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor!

18 Au fericit norodul la care acestea sunt, fericit norodul căruia Domnul – Dumnezeul lui!

PSALMUL 144

Laudei lui David

1 Înălța-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi voi binecuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului.

2 Peste toată ziua blagoslovi-Te-voi şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

3 Mare e Domnul şi lăudat foarte şi mărimii Lui nu este margine.

4 Rudă şi rudă va lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta vor vesti.

5 Mare-cuviința măririi sfințirii Tale vor grăi şi minunile Tale vor povesti.

6 Şi puterea celor groaznice ale Tale vor grăi şi mărimea Ta vor povesti.

7 Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor izbucni şi cu dreptatea Ta se vor bucura.

8 Îndurător şi milostiv Domnul, mult îngăduitor şi mult milostiv.

9 Bun e Domnul tuturor şi îndurările Lui – peste toate lucrurile Lui.

10 Mărturisească-se Ție, Doamne, toate faptele Tale şi curații Tăi blagoslovească-Te pe Tine.

11 Mărirea împărăției Tale vor grăi şi puternicia Ta vor grăi,

12 Ca să arate fiilor oamenilor puternicia Ta şi mărirea marii-cuviinței împărăției Tale.

13 Împărăția Ta – împărăția tuturor veacurilor, şi stăpânirea Ta – întru toată ruda şi ruda.

14 Credincios Domnul, întru toate cuvintele Lui şi curat, întru toate lucrurile Lui.

15 Sprijineşte Domnul pe toți cei ce cad şi îndreptează pe toți cei ce-s dărâmați.

16 Ochii tuturor la Tine nădăjduiesc şi Tu dai lor hrană în vreme bună.

17 Deschizi Tu mâna Ta şi saturi pe tot cel viu de bunăvoie.

18 Drept e Domnul întru toate căile Lui şi curat întru toate lucrurile Lui.

19 Aproape e Domnul de toți cei ce cheamă pe El, de toți cei ce cheamă pe El cu adevăr.

20 Voia celor ce se tem de El va face şi ruga lor va asculta şi va mântui pe dânşii.

21 Păzeşte Domnul pe toți cei ce iubesc pe El, şi pe toți păcătoşii va pierde de tot.

22 Lauda Domnului va grăi gura mea, şi blagoslovească tot trupul numele cel sfânt al Lui în veac şi în veacul veacului. Slavă.

PSALMUL 145

Aliluia a lui Agheu şi Zaharia

1 Laudă, sufletul meu, pe Domnul! Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până voi fi!

2 Nu nădăjduiți spre boieri, în fiii oamenilor, la care nu este mântuire.

3 Ieşi-va duhul lui şi se va întoarce la pământul lui; în ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

4 Fericit căruia Dumnezeul lui Iacov e ajutorul lui, nădejdea lui în Domnul Dumnezeul lui, în Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate ce-s întru dânsele,

5 Pe Cel ce păzeşte adevărul în veac,
făcând judecată celor ce se năpăstuiesc,
dând hrană celor flămânzi.

6 Domnul dezleagă pe cei ce-s în obezi,
Domnul înțelepțeşte orbii.

7 Domnul îndreptează pe cei dărâmați.
Domnul iubeşte pe cei drepți.

8 Domnul păzeşte pe cei pribegi, pe
sărac şi văduvă va ajuta, şi calea
păcătoşilor o va stinge.

9 Împărăți-va Domnul în veac;
Dumnezeul tău, Sion – în neam şi în
neam.

PSALMUL 146

Aliluia,

1 Lăudați pe Domnul, căci e bun
psalmul; Dumnezeului nostru
îndulceascâ-se lauda !

2 Zidind Ierusalimul, Domnul răsfirările lui Israil va aduna,

3 Cel ce vindecă pe cei zdrobiți, la inimă şi legând zdruncinăturile lor,

4 Cel ce numără mulțimea stelelor şi pe toate pe ele pe nume chemând.

5 Mare e Domnul nostru şi mare e vârtutea Lui şi priceperii Lui nu este număr.

6 Luând la Sine pe cei blânzi Domnul, şi smerind pe cei păcătoşi, până la pământ.

7 Începeți Domnului cu mărturisire, cântați Dumnezeului nostru cu alăută, Celuia ce înveleşte cerul cu nori,

8 Celui ce găteşte pământului ploaie,

9 Celui ce răsare în munți iarbă şi pajişte la lucrul oamenilor,

10 Dând dobitoacelor hrana lor şi puilor corbilor celor ce cheamă pe El!

11 Nu întru puternicia calului va vrea, nici în pulpele omului binevoieşte.

12 Binevoieşte Domnul întru cei ce se tem de Dânsul şi întru cei ce nădăjduiesc în mila Lui. Aliluia.

PSALMUL 147

A lui Angheu si a Zahariei

1 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, făleşte pe Domnul tău, Sion!

2 Căci a întărit zăvoarele porții tale, blagoslovit-a pe fiii tăi întru tine

3 Cel ce a pus hotarele tale pace şi de grăsime de grâu săturându-te.

4 Căci trimițând cuvântătorul Lui pământului, cât de sârg va alerga cuvântul Lui.

5 Dând omătul Lui ca lâna, negura ca cenuşa celui ce presară;

6 Punând gheața Lui ca pâinile; în fața gerului Lui cine va suferi?

7 Trimite-va cuvântul Lui şi le va topi pe ele, sufla-va vântul Lui şi va curăța apele:

8 Cel ce vesteşte cuvântul Lui lui Iacov, dreptățile şi judecățile Lui lui Israil.

9 N-a făcut aşa la toata limba, şi judecățile Lui nu le-a arătat. Slavă.

PSALMUL 148

Aliluia, a lui Angheu şi lor, Zahariei,

1 Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte!

2 Lăudați pe El, toți îngerii Lui, lăudați pe El, toate puterile Lui!

3 Lăudați pe El, soarele şi luna, lăudați pe El, toate stelele şi lumina!

4 Lăudați pe El, cerurile cerurilor, şi apa cea de deasupra cerurilor să laude numele Domnului!

5 Căci El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit,

6 Pus-a pe ele în veac şi în veacul veacului, poruncă a pus şi nu va trece.

7 Lăudați pe Domnul, din pământ, balauri şi toate beznele;

8 Foc, grindină, zăpadă, gheață, vânt de vifor, acelea ce fac cuvântul Lui;

9 Munții şi toate dealurile, lemne roditoare şi toți cedrii;

10 Fiarele şi toate dobitoacele târâtoare şi păsări zburătoare;

11 Împărații pământului şi toate noroadele, boieri şi toți judecătorii pământului;

12 Tinerii şi fecioare, bătrâni, cu cei mai tineri, să laude numele Domnului! Căci se înalță numele Lui singur:

13 Mărturisirea Lui – pe pământ şi în cer. Şi va înălța cornul norodului Lui:

14 Laudă la toți cei curați ai Lui, la fiii lui Israil, norodului ce se apropie de El!

PSALMUL 149

Aliluia,

1 Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în biserica cuvioşilor!

2 Veselească-se Israil de Cel ce l-a făcut şi fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor!

3 Să laude numele Lui cu dans, cu timpană şi cu psaltire cântă Lui!

4 Căci va binevoi Domnul întru norodul Lui şi va înălța pe cei blânzi cu mântuire.

5 Făli-se-vor cei curați cu mărire şi se vor bucura în aşternuturile lor!

6 Înălțările Dumnezeului – în gâtlejul lor şi săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor,

7 Ca să facă izbândă întru limbi, mustrări întru noroade;

8 Ca să lege pe împărații lor cu obezi şi pe slăviții lor cu cătuşe de fier,

9 Ca să facă întru ei judecată scrisă! Mărirea aceasta fi-va la toți cei curați ai Lui.

PSALMUL 150

Aliluia,

1 Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui! Lăudați pe Dânsul întru întărirea puterii Lui!

2 Lăudați pentru puterniciile Lui, lăudați pe El după mulțimea mărimii Lui!

3 Lăudați pe Dânsul cu glas de trâmbiță, lăudați pe El cu psaltire şi alăută!

4 Lăudați pe El cu timpană şi dans, lăudați pe El cu strune şi organe!

5 Lăudați pe El cu țimbale bine răsunătoare, lăudați pe El cu țimbale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul!

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 6:

Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu. Umple de bucurie şi de veselie sufletul meu, şi mă mântuieşte, ca Cel Unul mult Milostiv.

Slavă...

De am şi greşit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu, şi îndrăznesc la milostivirea Ta. Ci mă primeşte, pre mine cel ce mă întorc, Milostive Părinte, şi Fiule Unule născut, şi Duhule Sfinte, ca pre fiul cel pierdut, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Altă scăpare şi fierbinte sprijineală afară de tine nu ştiu. Ci ca una ce ai îndrăzneală către Cel ce din tine S-a născut, Stăpână, ajută-mi şi mă mântuieşte pre mine, robul tău.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pre mine, păcătosul, şi iartă mie, nevrednicului robului Tău, toate câte Ţi-am greşit în vremea vieţii mele până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie ale mele păcate şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul,

cele cu mintea şi cu gândul, cele din nesocoteală şi din neluare aminte şi din multa mea lenevire şi negrijă; ori de m-am jurat pre numele Tău cel Sfânt, ori de m-am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pre cineva, sau de am năpăstuit, sau m-am întristat, sau m-am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am minţit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine şi l-am trecut cu vederea, sau pre vreun frate de am necăjit şi am amărât, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea vicleană a umblat la cele viclene, sau m-am desfătat peste cuviinţă, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m-am trufit, sau la slavă deşartă de am gândit, sau m-am mândrit, sau la frumuseţe deşartă de am privit şi de dânsa m-am biruit, sau de nu m-am îngrijit de rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau de am grăit vorbe deşarte, sau altceva viclean de am făcut; pentru că

acestea toate şi mai mult decât acestea am lucrat, pe care nici nu le mai ţin minte; miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate ca un bun şi iubitor de oameni, ca în pace să adorm şi să mă odihnesc, cântând şi binecuvântând şi slăvindu-Te pre Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

POMELNIC

Pe care este dator atât monahul cât şi mireanul să-l citească în fiecare zi, cu umilință, cu osârdie şi cu evlavie.

PENTRU SFÂNTA BISERICĂ

Adu-Ţi aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila şi de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat şi de voie ai răbdat răstignire şi moarte şi ai înviat din morţi, Te-ai înălţat la cer, şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine. Caută spre smerenia şi rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe

Tine. Pleacă-Ţi urechea şi auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce Ţie pentru poporul Tău. Mai întâi adu-Ţi aminte de Sobornicească şi Apostoleasca Ta Biserică, pe care ai câştigat-o cu scump Sângele Tău, şi o întemeiază, şi o întăreşte, şi o lăţeşte, şi o înmulţeşte, şi o împacă, şi în veci nebiruită de porţile iadului o păzeşte; întărâtările ei le potoleşte. Stinge ridicarea păgânilor, sculările ereticilor degrab le sfărâmă şi le dezrădăcinează şi întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh *(o închinăciune).*

PENTRU CEI VII

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii cârmuitori, supune sub picioarele lor pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul, şi pune în inima lor cele bune şi de pace pentru Sfânta Biserică şi pentru tot norodul, ca întru liniştea lor, viaţă lină şi fără de gâlceavă să vieţuim întru dreaptă

credinţă şi întru toată creştinătatea şi curăţia *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi episcopii ortodocşi care drept învaţă cuvântul adevărului Tău şi pe toţi preoţii, diaconii şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare, întru dreaptă credinţă şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine păcătosul *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii cârmuitori ortodocşi ai ţării, pe mai-marii oştilor, pe căpeteniile oraşelor şi satelor şi pe toţi binecredincioşii ostaşi şi de Hristos iubitori *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele nostru starețul *(numele)* şi pe toți frații cei întru Hristos, şi pentru rugăciunile lor, mântuieşte-mă şi pe mine păcătosul (numai pentru călugări; *o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele meu, duhovnicul *(numele)*

şi pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toţi cei ce se ostenesc şi slujesc, şi pe cei ce cu osârdie au slujit în sfânt locaşul acesta, fraţii noştri, cu lucrul mâinilor, pe cei puşi în ascultări, iconomi, şi pe cei împreună cu dânşii ostenitori, pe lucrătorii mireni ai sfintei mânăstirii acesteia, şi pe toţi ortodocşii (o rostesc numai călugării; *o închinăciune*).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinţii mei *(numele)***, fraţii, surorile, pe toate rudeniile cele după duh şi după trup, şi pe prieteni; şi le dăruieşte lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătăţile cele lumeşti şi cu cele mai presus de lume** *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte sfintele mânăstiri din Sfântul Munte, din România şi de pretutindenea şi pe cei ce vieţuiesc în dreaptă credinţă întru dânsele, părinţii şi fraţii noştri, şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi pe mine păcătosul *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte, după mulţimea îndurărilor Tale, pe toţi sfinţii ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii, şi pe toţi cei ce cu evlavie şi întru feciorie vieţuiesc cu înfrânare prin mânăstiri, prin pustii, prin peşteri, prin munţi, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc şi latură, care cu creştinească dreaptă şi bună credinţă slujesc Ţie şi se roagă, uşurează-le greutatea, mângâie-i în necaz, şi cu puterea Ta întăreşte-i spre nevoinţă, şi, pentru rugăciunile lor, dăruieşte-mi şi mie iertare păcatelor *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe bătrâni şi pe tineri, pe săraci şi pe orfani, pe văduve şi pe cei ce se află în neputinţe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temniţe şi în închisori şi, mai ales, pe cei izgoniţi pentru Tine şi pentru dreapta credinţă ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu şi de cumpliţii

eretici, fiind ei robii Tăi; miluieşte-i pe dânşii, cercetează-i, întăreşte-i, îi mângâie, şi degrab, cu puterea Ta, din toate cele grele îi slobozeşte şi le dă izbăvire *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte şi îmi iartă orice eu, ca un om neputincios, am greşit Ţie şi m-am smintit şi nebuneşte de la calea mântuirii m-am depărtat şi către fapte necuvioase prin deşertăciunea minţii mele ticăloşeşte m-am abătut; ci mă rog: prin dumnezeiască iconomia Ta, întoarce-mă iarăşi în calea mântuirii *(o închinăciune).*

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credinţă, şi cu eresurile întunecându-se, întru pierzare aflându-se, cu strălucirea cunoştinţei Tale luminându-i, Sfintei, Apostoleştii şi Sobornicească Tale Biserici îi uneşte *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce mă urăsc şi mă dosădesc, şi mă asupresc, şi nu-i lăsa pe dânşii să piară pentru mine, păcătosul *(o închinăciune).*

PENTRU CEI RĂPOSAŢI

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viaţa aceasta, bine-credincioşi împăraţi şi domni, împărătese şi doamne, pe preasfinţiţii patriarhi, mitropoliţi, arhiepiscopi şi episcopi dreptslăvitori, preoţi, diaconi, şi pe tot clerul bisericesc, şi pe cei din cinul monahicesc, care au slujit Ţie, şi pe ctitorii sfântului lăcaşului acestuia, împreună cu sfinţii Tăi în veşnicele Tale lăcaşuri îi odihneşte *(o închinăciune).*

Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiţilor robilor Tăi părinţilor mei *(numele)***, fraţilor, surorilor şi tuturor rudeniilor mele după duh şi după trup, iertându-le lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, dăruieşte-le lor împărăţia şi împărtăşirea veşnicelor Tale bunătăţi şi a Ta cea fără de sfârşit îndulcire şi fericită viaţă** *(o închinăciune).*

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei ce întru nădejdea Învierii şi a vieţii veşnice au adormit: părinţi şi fraţi ai noştri, pe cei ce odihnesc aici şi pretutindeni dreptslăvitori creştini, şi cu sfinţii Tăi sălăşluieşte-i, unde cercetează lumina feţei Tale, şi pe noi miluieşte-ne ca un bun şi de oameni iubitor *(o închinăciune).*

Dăruieşte, Doamne, iertare de păcate tuturor celor ce mai înainte s-au mutat, întru buna credinţă şi întru nădejdea învierii, părinţii şi fraţii noştri, şi le fă lor veşnică pomenire *(de trei ori).*

PENTRU TINE

Doamne şi Stăpânul vieţii mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, nu mi-l da mie *(o metanie).*

Iar duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-l mie, slugii Tale *(o metanie).*

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-

mi ca să îmi văd greşealele mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin *(o metanie).*

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul. *(o închinăciune).*

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. *(o închinăciune).*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluieşte-mă. *(o închinăciune).*

Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune).*

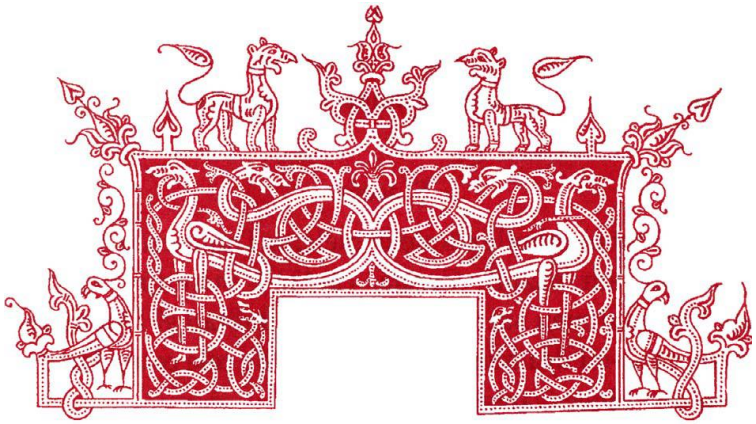

CÂNTĂRILE LUI MOISE

După ce s-a afundat Faraon. Ieşire, 15

CÂNTAREA ÎNTÂIA

1 Să cântăm Domnului căci cu slavă S-a proslăvit; pe cal şi pe călăreț i-a aruncat în mare.

2 Ajutor şi acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, şi-L voi proslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, şi-L voi înălța pe El.

3 Domnul Cel ce sfărâmă războaiele, Domnul este numele Lui; carele lui Faraon şi puterea lui a aruncat în mare.

4 Pe călăreții cei aleşi căpetenii i-a afundat în Marea Roşie.

5 Cu marea i-a acoperit pe ei, afundatu-s-au întru adânc, ca o piatră.

6 Dreapta Ta, Doamne, s-a proslăvit întru tărie, mâna Ta cea dreaptă a sfărâmat pe vrăjmaşi, şi întru mulțimea slavei Tale vei zdrobi pe cei potrivnici.

7 Trimis-ai mânia Ta şi i-a mâncat pe dânşii ca pe o trestie, şi prin duhul mâniei Tale s-a împărțit apa.

Pe 14

8 Închegatu-s-au ca un perete apele, închegatu-s-au şi valurile în mijlocul mării.

9 Zis-a vrăjmaşul: gonind voi prinde, împărți-voi dobânzi, umple-voi sufletul

meu, ucide-voi cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

10 Trimis-ai Duhul Tău, acoperitu-i-a pe ei marea, afundatu-s-au ca plumbul în apă mare.

11 Cine este asemenea Ție întru dumnezei, Doamne? Cine este asemenea Ție proslăvit întru sfinți, minunat şi cu slavă făcând minuni?

12 Întins-ai dreapta Ta, înghițitu-i-a pe dânşii pământul, povățuit-ai cu dreapta Ta pe norodul Tău acesta, pe care l-ai izbăvit.

13 Chematu-l-ai cu puterea Ta la lăcaşul cel sfânt al Tău. Auzit-au neamurile şi s-au mâniat, dureri au cuprins pe cei ce locuiau în Filisteea.

Pe 8

14 Atunci s-au grăbit voievozii Edomului şi boierii moabitenilor, cuprinsu-i-a pe

dânşii cutremur. Topitu-s-au toți cei ce locuiau în Canaan.

15 Să cadă peste dânşii frică şi cutremur, cu mărirea brațului Tău să se împietrească.

Pe 6

16 Până ce se va trece norodul Tău, Doamne, până ce va trece norodul Tău acesta, pe care l-ai agonisit.

17 Ducându-i înăuntru, răsădeşte-i pe ei în muntele moştenirii Tale, în lăcaşul Tău cel gata, pe care l-ai făcut, Doamne, sfințenie, pe care l-a gătit mâinile Tale.

Pe 4

18 Domnul Cel ce împărățeşte veacurile şi în veac şi încă. Când a intrat calul lui Faraon cu căruțe şi cu călăraşi în mare,

19 Şi a adus Domnul peste dânşii apa mării, iar fiii lui Israil au umblat pe uscat prin mijlocul mării.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A DOUA

Deuteronom, 32

Cade-se a şti, că a doua cântare niciodată nu se citeşte, fără numai în Sfântul şi Marele Post, marțea. Şi se citeşte toată până la sfărşit, iar la tropare zicem stihul: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

1 Ia aminte, cerule, şi voi grăi, şi să audă pământul graiuri din gura mea.

2 Să aştepte ca ploaia răspunsul meu, şi să se pogoare ca roua graiurile mele.

3 Ca ploaia pe troscot şi ca ninsoarea pe iarbă, că numele Domnului am chemat; dați slavă Dumnezeului nostru.

4 Dumnezeu, adevărate sunt lucrurile Lui, şi toate căile Lui judecăți.

5 Dumnezeu este credincios, şi nu este nedreptate întru Dânsul, drept şi cuvios este Domnul.

6 Greşit-au, nu sunt ai Lui fiii cei cu prihană; rudă îndărătnică şi răzvratită, au acestea Domnului răsplătiți?

7 Acest norod este nebun şi nu înțelept. Au nu Însuşi Acesta Părintele tău te-a agonisit pe tine, şi te-a făcut şi te-a zidit?

8 Aduceți-vă aminte de zilele veacului, socotiți anii neamului neamurilor.

9 Întreabă pe tatăl tău, şi-ți va povesti ție, pe cei bătrâni ai tăi, şi vor spune ție.

10 Când a împărțit Cel Preaînalt neamurile, cum a semănat pe fiii lui Adam,

11 A pus hotarele neamurilor, după numărul îngerilor lui Dumnezeu, şi s-a

făcut partea Domnului, norodul lui Iacov, funia moştenirii lui Israel.

12 L-a îndestulat pe el în pustie, întru sete de ardere în loc fără de apă.

13 Înconjuratu-l-a pe el şi l-a învățat, şi l-a păzit ca lumina ochiului.

14 Ca un vultur şi-a acoperit cuibul său, şi spre puii săi a poftit,

15 Întinzându-şi aripile sale, i-a primit pe ei şi i-a ridicat pe umerii săi.

16 Domnul Însuşi i-a povățuit pe ei, şi nu era împreună cu dânşii dumnezeu străin.

17 Ridicatu-i-a pe dânşii la vârtutea pământului, hrănitu-i-a pe ei cu rodurile țarinilor.

18 Supt-au miere din piatră, şi untdelemn din piatră vârtoasă,

19 Unt de vaci şi lapte de oi, cu grăsimea mieilor şi a berbecilor, a fiilor de tauri şi de țapi, cu grăsime din măduva grâului, şi sânge de struguri a băut vin.

20 Şi a mâncat Iacov şi s-a săturat, şi s-a lepădat cel iubit.

21 Îngroşatu-s-a, îngrăşatu-s-a, lățitu-s-a. Şi a părăsit pe Dumnezeu cel ce l-a făcut pe el, şi s-a depărtat de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

22 Mâniatu-M-a întru cei străini, întru urâciunile sale M-a amărât.

23 Jertfit-a dracilor şi nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pe care nu i-a ştiut; cei noi şi cei de curând au venit, pe care nu i-au ştiut părinții lor.

24 Pe Dumnezeu cel ce te-a născut l-ai părăsit, şi ai uitat pe Dumnezeu cel ce te hrăneşte.

25 Şi a văzut Domnul şi a râvnit, şi s-a întărâtat pentru mânia fiilor lor şi a fiicelor,

26 Şi a zis: întoarce-voi fața Mea dinspre dânşii, şi voi arăta ce va fi lor în cele de apoi;

27 Că neam îndărătnic este, fii la care nu este credință întru dânşii.

28 Ei M-au întărâtat pe Mine întru cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-M-au întru idolii lor.

29 Şi eu voi întărâta pe ei întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voi mânia pe ei.

30 Că foc s-a aprins din mânia Mea, arde-va până la iadul cel mai de jos.

31 Mânca-va pământul şi rodurile lui, arde-va temeliile munților.

32 Aduna-voi la ei rele, şi săgețile Mele le voi sfârşi întru dânşii,

33 Topindu-se de foame şi de mâncarea
păsărilor şi gârbovire nevindecată,

34 Dinți de fiară voi trimite asupra lor,
cu mânia celor ce se târăsc pe pământ.

35 Dinafară îi va stârpi pe dânşii sabia,
şi din cămări frica; tânărul cu fata,
copilul de la sân cu cel desăvârşit
bătrân.

36 Zis-am: risipi-i-voi pe ei şi voi face să
înceteze dintru oameni pomenirea lor;

37 Fără numai pentru mânia
vrăjmaşilor, ca să nu-şi lungească anii,
şi ca să nu li se pună asupră potrivnicii,

38 Ca să nu zică: mâna noastră este
înaltă, şi nu Domnul a făcut acestea
toate.

39 Că neam ce şi-a pierdut sfatul este,
şi nu este întru dânşii ştiință.

40 Nu au gândit să înțeleagă, acestea
toate să le ia în vremea cea viitoare.

41 Cum va goni unul o mie, şi doi vor muta zece mii,

42 De nu i-ar fi dat Dumnezeu pe dânşii, şi Domnul i-a dat pe ei.

43 Că nu sunt dumnezeii lor ca Dumnezeul nostru, şi vrăjmaşii noştri sunt neînțelegători.

44 Că din via Sodomului este via lor, şi vița lor din Gomora.

45 Strugurele lor, strugure de fiere, strugurele amărăciunii lor.

46 Mânie de balauri este vinul lor, şi mânie de aspidă nevindecată.

47 Au doară nu iată acestea toate s-au adunat la Mine, şi s-au pecetluit întru comorile Mele?

48 În ziua izbândirii voi răsplăti,

49 În vremea când va rătăci piciorul lor,

50 Că aproape este ziua pieirii lor, şi sunt de față cele gătite vouă.

51 Că va judeca Domnul pe norodul Său, şi spre slugile Sale se va îndura.

52 Că i-a văzut pe ei slăbănogiți şi părăsiți în primejdii şi neputincioşi.

53 Şi a zis Domnul: unde sunt dumnezeii lor, spre care au nădăjduit?

54 Cărora grăsimea jertfelor lor mâncați, şi beați vinul pomenilor lor.

55 Scoale-se, şi vă ajute vouă, şi să se facă vouă acoperitori.

56 Vedeți, vedeți, ca Eu sunt, şi nu este Dumnezeu afară de Mine.

57 Eu voi ucide şi voi face viu, bate-voi, şi Eu voi vindeca, şi nu este cine să scoată din mâinile Mele.

58 Că voi ridica la cer mâna Mea, şi mă voi jura pe dreapta Mea, şi voi zice: viu sunt Eu în veac,

59 Că voi ascuți ca fulgerul sabia Mea şi va lua judecată mâna Mea,

60 Şi voi răsplăti pedeapsă vrăjmaşilor, şi celor ce Mă urăsc pe Mine voi răsplăti.

61 Îmbăta-voi săgețile Mele de sânge, şi sabia Mea va mânca carne

62 Din sângele celor răniți şi din robime, din capetele boierilor neamurilor.

63 Veseliți-vă ceruri împreună cu El, şi să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu,

64 Veseliți-vă neamuri cu norodul Lui, si să se întărească Lui toți fiii lui Dumnezeu,

65 Că sângelui fiilor Săi face izbândă, şi va izbândi şi va răsplăti pedeapsă

vrăjmaşilor, şi celor ce-L urăsc pe El va răsplăti.

66 Şi va curăți Domnul pământul norodului Său.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A TREIA

Pe Dumnezeu cinsteşte stearpa ceea ce a născut înstrăinat. Rugăciunea Anei, mama lui Samuil Proorocul. I Regi, 2

1 Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei, veselitu-m-am întru mântuirea Ta.

2 Că nu este sfânt ca Domnul, şi nu este drept ca Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt fără numai Tu.

3 Nu vă lăudați şi nu grăiți înalte întru mândrie, şi să nu iasă mari graiuri din gura voastră.

4 Că Dumnezeul cunoştinţelor este Domnul, şi Dumnezeul cel ce găteşte isprăvile Sale.

Pe 14

5 Arcul celor tari a slăbit, şi cei slabi s-au încins cu putere.

Irmosul:

6 Cei sătui de pâine s-au lipsit, şi cei flămânzi au moştenit pământul.

7 Că cea stearpă a născut şapte, şi cea multă întru fii a slăbit.

8 Domnul omoară şi face viu, pogoară în iad şi ridică.

9 Domnul face sărac şi îmbogăţeşte, smereşte şi înalţă. Ridică de la pământ pe cel lipsit, şi din gunoi scoală pe cel sărac,

10 Ca să-l aşeze pe el cu puternicii norodului, şi scaunul slavei să-l dea moştenire lui.

Pe 8

11 Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, şi a blagoslovit anii dreptului.

12 Că nu se întăreşte omul cel puternic întru vârtutea sa; Domnul va face slab pe potrivnicul său, Domnul cel sfânt.

Pe 6

13 Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, şi să nu se laude cel puternic întru puterea sa, şi să nu se laude cel bogat întru bogăția sa;

14 Ci numai întru aceasta să se laude, cel ce se laudă, ca să cunoască şi să ştie pe Domnul, şi să facă judecată şi dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4

15 Domnul S-a suit în ceruri şi a tunat, El va judeca marginile pământului, drept fiind.

16 Şi va da tărie împăraților noştri, şi va înălța cornul unsului Său.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A PATRA

Rugăciunea Proorocului Avacum. Cap.3

1 Doamne, auzit-am auzul Tău şi m-am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile Tale, şi m-am spăimântat.

2 În mijlocul a doi viețuitori Te vei cunoaşte, când se vor apropia anii Tăi vei cunoaşte, când va veni vremea Te vei arăta, când se va tulbura sufletul meu întru mânie, de milă Îți vei aduce aminte.

3 Dumnezeu de la amiazăzi va veni, şi Cel Sfânt din munte umbros cu desime.

4 Acoperit-a cerurile bunătatea Lui, şi de lauda Lui este plin pământul.

5 Şi strălucirea Lui ca lumina va fi, coarne în mâinile Lui, şi a pus iubirea cea tare a vârtutei Lui.

6 Înaintea feței Lui va merge cuvântul, şi va ieşi spre pedepsire dinapoia Lui.

7 Stat-a şi s-a clătit pământul, privit-a şi s-au topit neamurile.

8 Zdrumicatu-s-au munții cu silă, topitu-s-au dealuri veşnice; călătorii veşnice ale lor, în loc de osteneli am văzut.

9 Sălaşele etiopienilor se vor spăimânta, şi corturile pământului lui Madiam.

10 Au doară întru râuri Te vei mânia, Doamne? Au întru râuri este iuțimea Ta? Sau în mare este pornirea Ta?

11 Că vei încăleca pe caii Tăi, şi încălecarea Ta este mântuire.

12 Încordând vei încorda arcul Tău, asupra sceptrelor grăieşte Domnul.

13 De râuri va crăpa pământul, vedea-vor şi în durere vor fi noroadele.

14 Risipind apele mergerile, dat-a adâncul glasul său, înălțimea nălucirile sale.

15 Ridicatu-s-a soarele, şi luna a stat întru rânduiala sa.

16 Întru lumină săgețile Tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor Tale.

17 Cu înfricoşare vei împuțina pământul, şi întru mânie vei surpa neamurile.

18 Ieşit-ai spre mântuirea norodului Tău, ca să mântuieşti pe cei unşi ai Tăi ai venit.

Pe 14

19 Pus-ai în capetele celor fără de lege moarte, ridicat-ai legături până la grumazi, până în sfârşit.

Irmosul:

20 Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremura-se-vor într-însele, deschide-vor frânele lor, ca săracul cel ce mănâncă întru ascuns.

21 Şi ai suit la mare caii Tăi, tulburând ape multe.

22 Păzit-am, şi s-a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii buzelor mele.

23 Şi a intrat cutremur în oasele mele, şi întru mine s-a tulburat vârtutea mea.

24 Odihni-mă-voi în ziua necazului meu, ca să mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pe 8

25 Pentru că smochinul nu va rodi, şi nu vor fi roduri în vii.

26 Minți-va lucrul măslinului, şi câmpii nu vor face mâncare.

Pe 6

27 Lipsit-au de la mâncare oile, şi nu vor fi boi lângă iesle.

28 Iar eu întru Domnul mă voi bucura, veseli-mă-voi de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Pe 4

29 Domnul Dumnezeul meu puterea mea, şi va rândui picioarele mele spre săvârşire,

30 Şi peste cele înalte mă suie pe mine, ca să biruiesc eu întru cântarea lui.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A CINCEA

A Sfântului Isaia Proorocul (Cap. 26, 9-20)

1 De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

2 Dreptate vă învățați cei ce locuiți pe pământ, că a încetat cel necredincios, nu se va învăța dreptate, pe pământ adevărul nu-l va face.

3 Se ridică cel necredincios ca să nu vadă slava Domnului. Doamne, înalt este brațul Tău, şi n-au ştiut, iar cunoscând se vor ruşina.

Pe 14

4 Pizmuire va lua pe norodul cel neînvățat, şi acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Irmosul:

5 Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ne-ai dat nouă.

6 Doamne, Dumnezeul nostru, câştigă-ne pe noi, Doamne, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim.

7 Iar morții viață nu vor vedea, nici doctorii nu vor face vii.

8 Pentru aceasta le-ai adus asupră, şi ai pierdut şi ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

9 Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriți ai pământului.

Pe 8

10 Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de Tine, întru necaz mic pedepsirea Ta este nouă.

11 Şi precum ceea ce se chinuieşte se apropie să nască, şi întru durerea sa a

strigat, aşa ne-am făcut celui iubit al Tău.

Pe 6

12 Pentru frica Ta, Doamne, în pântece am luat şi am chinuit şi am născut duhul mântuirii, pe care l-am făcut pe pământ.

13 Nu vom cădea, ci vor cădea cei ce locuiesc pe pământ.

Pe 4

14 Învia-vor morții, şi se vor scula cei din mormânturi, şi se vor veseli cei de pe pământ.

15 Că roua cea de la Tine vindecare lor este, şi pământul necredincioşilor va cădea. Mergi, norodul meu, intră în cămara ta, încuie uşa ta, ascunde-te puțin, câtuşi de cât, până ce va trece mânia Domnului.

Slavă... Şi acum...

CÂNTAREA A ŞASEA

Rugăciunea lui Iona Proorocul (Cap. 2, 3-10)

Irmos: Din fiară a strigat Iona, zicând...

1 Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu, şi m-a auzit.

2 Din pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu, aruncatu-m-ai întru adâncurile inimii mării, şi râurile m-au înconjurat.

3 Toate înălțările Tale şi valurile Tale peste mine au trecut.

4 Şi eu am zis: lepădatu-m-am de la ochii Tăi, oare voi mai adăuga ca să privesc la Biserica Ta cea sfântă?

5 Turnatu-s-a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m-a înconjurat.

Pe 8

6 Afundatu-s-a capul meu întru crăpături de munți, pogorâtu-m-am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sunt încuietori veşnice.

7 Şi să se suie din stricăciune viața mea la Tine, Doamne Dumnezeul meu.

Pe 6

8 Când se sfârşea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

9 Şi să vină la Tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a Ta.

Pe 4

10 Cei ce păzesc cele deşarte şi mincinoase, mila lor şi-au părăsit.

11 Iar eu cu glas de laudă şi de mărturisire voi jertfi Ție, câte m-am

făgăduit voi da Ţie, întru mântuirea Domnului.

Slavă...Şi acum...

CÂNTAREA A ŞAPTEA

Rugăciunea sfinţilor trei tineri. Daniil, Cap. 3

1 Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi proslăvit este numele Tău în veci,

2 Că drept eşti pentru toate câte ai făcut nouă.

3 Şi toate lucrurile Tale adevărate, şi căile Tale drepte, şi toate judecăţile Tale adevărate.

4 Şi judecăţile adevărului ai făcut, după toate cele ce ai adus asupra noastră şi asupra cetăţii celei sfinte a părinţilor noştri, Ierusalimul.

5 Că întru adevăr şi judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre.

6 Că am greşit şi am făcut fărădelege, depărtându-ne de la Tine.

7 Şi am greşit întru toate, şi poruncile Tale nu le-am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut după cum ne-ai poruncit nouă, ca să ne fie bine nouă.

8 Şi toate câte ai făcut nouă, şi toate câte ai adus asupra noastră, cu adevărată judecată le-ai făcut.

9 Şi ne-ai dat pe noi în mâinile vrăjmaşilor celor fără de lege, potrivnicilor celor pizmătăreți, şi împăratului celui nedrept şi mai rău decât tot pământul.

10 Şi acum nu este nouă a deschide gura, ruşine şi ocară ne-am făcut robilor Tăi, şi celor ce Te cinstesc pe Tine.

11 Nu ne da pe noi până în sfârşit, pentru numele Tău, şi să nu risipeşti aşezământul Tău, şi să nu depărtezi mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, şi pentru Isaac, robul Tău, şi Israil, sfântul Tău.

12 Cărora ai grăit să le înmulţeşti sămânța lor ca stelele cerului, şi ca nisipul cel de pe marginea mării.

13 Că, Stăpâne, ne-am împuținat mai vârtos decât toate neamurile, şi suntem împilați în tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

14 Şi nu este în vremea aceasta domn şi prooroc şi căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc a aduce înaintea Ta şi a afla milă,

15 Ci cu suflet umilit şi cu duh plecat să fim primiți.

16 Ca întru ardere de tot de berbeci şi de junci, şi ca întru zeci de mii de miei

graşi, aşa să fie jertfa noastră înaintea Ta astăzi, şi să se sfârşească după Tine, că nu este ruşine celor ce nădăjduiesc întru Tine.

17 Şi acum urmăm Ție cu toată inima, şi ne temem de Tine, şi căutam fața Ta.

18 Să nu ne ruşinezi pe noi, ci fă cu noi după blândețile Tale şi după mulțimea milei Tale.

19 Scoate-ne pe noi, după minunile Tale, şi dă slavă numelui Tău, Doamne.

20 Şi să se înfrunteze toți cei ce arată robilor Tăi rele, şi să se ruşineze de toată puterea Ta, şi tăria lor să se sfărâme.

21 Şi să cunoască că Tu eşti Domnul Dumnezeu Însuți, şi slăvit peste toată lumea.

22 Şi nu au încetat cei ce i-au băgat pe dânşii, slugile împăratului, arzând

cuptorul cu catran şi cu smoală şi cu câlți şi cu vițe

Pe 14

23 Şi s-a vărsat para deasupra cuptorului, de coți patruzeci şi nouă.

Irmosul:

24 Şi a înconjurat şi a ars pe care i-a aflat împrejurul cuptorului haldeilor.

25 Iar îngerul Domnului s-a pogorât împreună cu cei dimprejurul Azariei în cuptor.

26 Şi a scuturat para focului din cuptor.

27 Şi a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând, şi nu s-a atins de dânşii nicicum focul, nici i-a întristat, nici i-a mâhnit pe ei.

28 Atunci acei trei, ca dintru o gură au lăudat şi au slăvit şi bine au cuvântat pe Dumnezeu în cuptor, zicând:

Cântarea de mulţumire a celor trei tineri:

Pe 8

29 Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noştri, şi prea lăudat şi prea înălțat în veci.

30 Şi bine este cuvântat numele slavei Tale cel sfânt, şi prea lăudat şi prea înălțat în veci.

Pe 6

31 Bine eşti cuvântat în Biserica sfintei slavei Tale, şi prea lăudat şi prea înălțat în veci.

32 Bine eşti cuvântat Cel ce vezi adâncurile şi şezi pe Heruvimi, prea lăudat şi prea înălțat în veci.

Pe 4

33 Bine eşti cuvântat pe scaunul slavei Împărăției Tale, prea lăudat şi prea înălțat în veci.

34 Bine eşti cuvântat întru întărirea cerului, prea lăudat şi prea înălțat în veci.

Slavă...Şi acum...

CÂNTAREA A OPTA

Cântarea celor trei sfinți tineri.

1 Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

2 Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului pe Domnul, lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

3 Binecuvântați apele toate cele mai presus de ceruri, toate puterile

Domnului pe Domnul, lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

4 Binecuvântați soarele şi luna, stelele cerului, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

5 Binecuvântați toată ploaia şi roua, toate duhurile, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Pe 14

6 Binecuvântați focul şi zăduful, frigul şi căldura, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Irmosul:

7 Binecuvântați roua şi ninsoarea, gheața şi gerul, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

8 Binecuvântați brume şi zăpezi, fulgere şi nori, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

9 Binecuvântați lumina şi întunericul, nopțile şi zilele, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

10 Binecuvântați pământul, munții şi dealurile, toate cele ce răsar într-însele, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

11 Binecuvântați izvoarele, marea şi râurile şi chiții şi toate cele ce mişcă în ape, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Pe 8

12 Binecuvântați toate păsările cerului, fiarele şi toate dobitoacele, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

13 Binecuvântați fiii oamenilor, binecuvinteze Israil, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Pe 6

14 Binecuvântați preoții Domnului, slugile Domnului, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

15 Binecuvântați duhurile şi sufletele drepților, cei cuvioşi şi smeriți cu inima, pe Domnul lăudați-L şi-L înălțați pe Dânsul în veci.

Pe 4

16 Binecuvântați Ananie, Azarie, Misail, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

17 Binecuvântați apostoli, prooroci şi mucenicii Domnului, pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Slavă...

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Sfântul Duh, pe Domnul să-L lăudăm şi să-L prea înălțăm întru toți vecii.

Şi acum...

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântând şi prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

CÂNTAREA A NOUA

Cântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Luca 1, 46-55

1 Măreşte, suflete al meu, pe Domnul, şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

2 Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

3 Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, şi sfânt numele Lui, şi mila Lui în neam şi în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

4 Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

5 Surpat-a pe cei puternici de pe scaune, şi a înălțat pe cei smeriți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, şi pe cei bogați i-a scos afară deşerți.

6 Luat-a pe Israil, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noştri, lui Avram şi seminției lui, până în veac.

Rugăciunea Sfântului Prooroc Zaharia

Irmosul:

1 Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, că a cercetat şi a făcut răscumpărare norodului Său,

2 Şi a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slugii Sale,

3 Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac prooroci ai Lui.

4 Mântuire de vrăjmaşii noştri şi din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi.

5 Să facă milă cu părinții noştri şi să-şi aducă aminte de aşezământul cel sfânt al Său.

Pe 8

6 De jurământul care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmaşilor noştri izbăvindu-ne.

7 Să-I slujim Lui întru sfințenie şi întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

Pe 6

8 Şi tu, pruncule, prooroc Celui Prea Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului , să găteşti căile Lui.

9 Ca să dai cunoştința mântuirii norodului Lui, întru iertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4

10 Întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul din înălțime, ca să se arate celor ce şedeau întru întuneric şi în umbra morții.

11 Să se îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Slavă...Şi acum...

După aceasta: *Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Slavă... Şi acum..., Doamne miluieşte* (de 12 ori), Doamne binecuvintează.

Şi de este preot, zice otpustul preoțeşte, iar de nu este preot, zicem aşa:

Doamne Iisuse Hristoare, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, cu puterea cinstitei şi de viață făcătoarei Cruci, ale Sfintelor cereştilor fără de trupuri Puteri, ale Sfântului Mare Mucenic Ioan cel Nou de

la Suceava, ale Preacuvioşilor de Dumnezeu purtătorilor părinților noştri: Grigorie Decapolitul şi Nicodim Sfințitul, ale Preacuvioasei Maicii noastre Parascheva, ale Sfântului Prooroc David, şi ale tuturor sfinților, miluieşte-mă şi mă mântuieşte pe mine păcătosul, ca un bun şi iubitor de oameni.

După aceasta fă închinăciuni câte poți. Apoi te îndeletniceşte la rugăciuni sau la lucrul mâinilor, cu obişnuita rugăciune, care este:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Sfârşit şi lui Dumnezeu laudă.

CUPRINS

Notă asupra ediției 3

Rânduială 13

Catisma întâia

Psalmii:1-8 17

Catisma a doua

Psalmii: 9-16 34

Catisma a treia

Psalmii: 17-23 53

Catisma a patra

Psalmii: 24-31 77

Catisma a cincea

Psalmii: 32-36 100

Catisma a şasea

Psalmii: 37-45 121

Catisma a şaptea

Psalmii: 46-54 148

Catisma a opta

Psalmii: 55-63 172

Catisma a noua

Psalmii: 64-69 192

Catisma a zecea

Psalmii: 70-76 213

Catisma a unsprezecea

Psalmii: 77-84 239

Catisma a douăsprezecea

Psalmii: 85-90 268

Catisma a treisprezecea

Psalmii: 91-100 289

Catisma a paisprezecea

Psalmii: 101-104 309

Catisma a cincisprezecea

Psalmii: 105-108 330

Catisma a şaisprezecea

Psalmii: 109-117 350

Catisma a şaptesprezecea

Psalmul 118 368

Catisma a optsprezecea

Psalmii: 119-133 394

Catisma a nouăsprezecea

Psalmii: 134-142 413

Catisma a douăzecea

Psalmii: 143-150 436

Pomelnic 454

Cântările lui Moise 463

Portal de gândire şi atitudine ortodoxă

www.glasulstramosesc.ro

SFÂNTUL MARTIR ŞI BINECREDINCIOS
VOIEVOD CONSTANTIN BRÂNCOVEANU
1654 - 1714